

Giới thiệu Cô Nàng Cổ Cháp

Nhân vật chính trong truyện teen mới của tác giả Heo Con mang tên Cô Nàng Cổ Cháp là Hàn thiên băng, một người lạnh lùng. Cổ cháp trong tình yêu. gia thế thì khỏi nói không phải giàu mà là cực giàu. ngoại hình xinh đẹp (nó). Trần bảo ngọc cô tiểu thư con nhà giàu bạn thân với nó từ thời chần chuồng tắm mưa. là con người hoạt bát vui tính (nhỏ).

Hoàng minh huy không có gì miêu tả được tính cách anh này ngoài từ lạnh và ít nói đẹp trai khỏi bàn công tử con nhà giàu. Nguyễn nhất duy một chàng trai đào hoa từ khi gặp nhỏ thì tính này có phần cải thiện. đẹp trai như thiên sứ địa ngục, con nhà giàu tiền tiêu không hết com ngày 3 bữa không phải lo. Mời các bạn cùng đón đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Cánh cổng tòa biệt thự từ từ mở ra cho chiếc xe sang trọng tiến vào trong. trên xe một cô gái bước xuống với cái vali to ụ cô mệt nhọc đưa tay lau mồ hôi rồi kéo vali vào trong. Mọi người nhìn thấy cô thì cúi đầu chào cô mỉm cười đáp lại. tới giữa nhà thì cô vút luôn cái vali xuống chạy thẳng vào nhà ăn để tìm nước vì cô khát sắp chết rồi. Thấy cô ông không ngừng bà quản gia mỉm cười nói

- tiểu thư uống từ từ thôi không sặc

-cháu đã nói bà rồi đừng gọi cháu là tiểu thư gọi cháu là bảo ngọc được rồi

Nghe nhỏ nói xong bà chỉ cười chột nhó ra việc gì quan trọng nhỏ Liên ắc lên

- bà ơi thiên băng có nhà không

-cô chủ đang ở trên phòng

Nghe bà quản gia nói xong nhỏ đã phóng nhanh lên phòng nó. đứng trước cửa phòng nó nhỏ gõ cửa mà chả lên tiếng bực mình nhỏ đập một phát cánh cửa bung ra. Vừa nhìn thấy nó ngồi cạnh cửa sổ nhỏ bực mình quát

-con kia tao gõ cửa sao mày không lên tiếng

Nó thì đang nhìn vào khoảng không vô định nào đó nhàn nhạt đáp

-ra ngoài gõ cửa rồi vào

-mày...mày... Mày

Nhỏ tức điên với nó mất nhưng không làm gì được vì nhỏ có nhiệm vụ cao cả hơn mà. Tiến tới chỗ nó nhỏ nhẹ nhàng hỏi

-mày đang làm gì thế????

-đừng vòng vo vào vấn đề chính

Nghe Nó nói vậy nhỏ như cá gặp được nước cứ khua chân múa tay kể lể nó không chịu được nữa đành lên tiếng

-stop mày muốn ở đây và đi học

Nhỏ gật đầu lia loa

-tùy mày mà mày kêu đi học hả

Nó ngạc nhiên hỏi nhỏ chỉ nhận được cái gật đầu

-có gì đâu đi học cho đỡ chán mày cũng phải đi với tao

Chưa để nó lên tiếng nhỏ đã cấp mông chạy về phòng để sắp xếp đồ đạc. phòng của nó đối diện phòng nhỏ nhưng 2 phòng được sơn màu khác nhau. Phòng của nhỏ thì màu hồng còn phòng nó là màu đen.

Khi nhỏ về nó vẫn vậy chỉ nhìn vago khoảng không vô định nó thấy lòng mình nhẹ nhõm hơn với cuộc sống bon chen ngoài kia. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Những tia nắng yếu ớt của buổi sáng chiếu rọi vào khung cửa sổ phòng của nó khiến nó nheo mắt lại. Ngoài cửa phòng thì nhỏ đang la hét đập cửa mà người trong phòng thì trả phản ứng gì gọi mãi mà nó không lên tiếng nhỏ bực mình đập cửa đánh Rầm cánh cửa mở ra nhỏ chạy đến giường nó vừa la hét vừa kéo chăn

- dậy dậy con kia mày ngủ như lợn ỹk tao gọi khản cả cổ sao mày không lên tiếng

Nói xong mà con người kia cũng trả thêm đáp lại kéo lại chăn rồi ngủ tiếp nhỏ bực quá kéo mạnh hơn

- dậy dậy nhanh lên đi shopping mua đồ vời tao

Lần này nó không chịu nổi bèn lên tiếng

- mày mới tới đây hôm qua mà bây giờ đã làm gà bay chó chạy rồi àk

Nghe nó nói thế nhỏ bực mình lôi nó dậy tổng nó vào nhà tắm nó thì mắt nhắm mắt mở đánh răng.

15p sau nó bước xuống vừa thấy nó nhỏ chạy rầm rầm Tới chỗ nó kéo nó vào bàn ăn. Mới đặt mông vào bàn ăn miệng nhỏ lại như cái loa phát thanh hoạt động hết công suất nào mà phai đi mua quần áo với tao rồi đưa tao đi chơi mây mây và mây mây

- im lặng và ăn đi không ở nhà

Nghe nó nói thế nhỏ im bặt không Ho hé lời nào sợ nó lại điên lên tổng nhỏ ra ngoài đường thì chết

Bây giờ nó và nhỏ đang đứng trước tòa nhà cao 10 tầng có đủ mọi thứ khu vui chơi vân vân

Vừa bước vào cửa nhỏ đã lôi xềnh xệch nó tới khu quần áo. nhỏ thì cứ thấy cái nào đẹp vút hết vào xe rồi dẫn đi mặc kệ có vừa hay không. Trợt nhận ra điều gì đó nhỏ quay sang hỏi nó

- mày không mua gì AK???

Chỉ nhận được cái lắc đầu của nhỏ đi được một đoạn nhỏ dừng lại

- tao đi qua đây cái mày đi qua khu trang sức đi sau tao qua

Vừa nói xong nhỏ cấp mông đi luôn bỏ lại nó. Thấy nhỏ đi nó cũng đi vừa đi vừa nghịch điện thoại bỗng nó đâm xăm vào người nào đó định ngẩng mặt lên xin lỗi thì đã nghe người đằng trước chửi xối xả

- cô bị mù àk mà đi không nhìn đường cô làm hỏng chiếc áo hàng hiệu của anh tôi rồi đấy cả đời nhà cô cũng không có tiền đền nhá đồ nhà nghèo ...

-câm miệng

Nó nói giọng lạnh băng làm nhỏ có phần sợ hãi rồi làm nung với người bên cạnh

-huhu anh ơi cô ta giám mắng em huhu

Nó chả thèm để ý tới bon họ cất bước đi vừa đi được ba bước thì có người nắm cánh tay kéo nó lại

- mau xin lỗi

Hắn nói giọng lạnh băng. nó nhếch mép nói

- không đáng

Nói xong nó đi thẳng tới chỗ nhot bảo. còn ả thì cứ nung nịu với hắn. Còn hắn trả quan tâm cung cất bước đi

Khi nó tới nơi mà vẫn chưa thấy nhỏ nó bèn đi loang quanh ngắm nghía chợt thấy có chiếc vòng cổ được trạm khắc tinh xảo có mặt hoa tuyết đính nhiều kim cương bèn lên tiếng

-chị gói cho e cái này ạ

- lấy cho tôi cạ đó

Thấy có người mua cùng món đồ của nó thì nó quay ra lại gặp 2 người vừa nãy nó cũng trả thêm quan tâm

- xin lỗi quý khách chiếc vòng này chỉ có một thôi

-lấy cho tôi không thì cô đừng làm ở đây nữa

Ả lên tiếng đe dọa cô nhân viên

- chị cứ gọi vào đi

Nó nói xong quay ra lườm ả , ả cũng lườm lại rồi ả nhìn cô nhân viên đang gói chiếc vòng đó còn nó thì đưa thẻ cho cô nhân viên bên cạnh thanh toán mà ả thì không biết a chỉ có hần đứng từ Đây là nhìn thấy hết nhếch mép cười

-đây của quý khách

Chị nhân viên đưa cho nó làm ả tức điên

-của tội mà

-xin lỗi quý khách cô ấy đã thanh toán tiền rồi ạ

Cô nhân viên nhẹ nhàng đáp ả tức lên quát

- cô nói dối cô ta thanh toán hồi nào nhất định tôi sẽ cho cô nghỉ việc

Ả lên giọng phách lối làm cô nhân viên thật sự không ưa

-làm loạn đủ rồi về

Đó là hần nói xong hần cất bước ra về để cho ả một cục tức to đùng.

Còn nó thì đứng đợi nhỏ một lúc nhỏ mới tới trên xe đầy ắp bánh kẹo nhìn thấy nó nhỏ mỉm cười vẫy tay

- về hôm nay nhiều rắc rồi rồi

Chưa để nhỏ ú ớ được cậu nào nó đã cất bước đi về làm nhỏ lại lẽo đẽo đi theo

-thế còn đồ đồ này ai mang về

- đưa cho người ta chuyển về nhà

Nghe nó nói xong nhỏ tự đánh vào đầu nhỏ, thế mà nhỏ định lui về. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Đã hơn 1 tháng rồi kể từ khi đụng độ với hần ở shopping. Tại nó chỉ ở nhà ăn rồi ngủ hết ngủ rồi xem phim. Bây giờ nó đang ngồi ở cửa sổ ngắm sao, nó cũng ngồi đây hơn 1h rồi mà vẫn không thấy chán có lẽ đó đã là thói quen hàng ngày của nó rồi không thể bỏ được nó có thể ngồi cả ngày để tự kỉ được. Rầm cánh cửa phòng nó mở ra nó chả thèm quay mặt lại xem hung thủ là ai

- này không thể nhẹ nhàng hơn được àk

Nó nói với nhỏ vì trong nhà này từ khi nhỏ đến đây ở toàn đập cửa đi vào. Nhỏ chỉ nhún vai đáp

- gõ làm gì đau tay mày cũng Khôn lên tiếng

- mày làm cánh cửa của tao đau đây ra xin lỗi nó đi

-Mày...mày...mày.. Hứ không thèm chấp

Có ai như nó không tự dưng lại bảo nhỏ ra xin lỗi cái cửa trả khác nào bảo nhỏ điên . tiến tới đứng cạnh nó nhỏ nói

- cũng đã đi học được hơn 1 tuần rồi sao tụi mình còn chưa đi, ở nhà chán lắm

Nhỏ đứng than vãn với nó

- mai đi

Nghe nó nói vậy nhỏ mừng chảy nước mắt nước mũi

- thật hả

Nhỏ hỏi lại cho nó trắc chần thì nhận được cái gật đầu của nó

-thôi tao không làm phiền mày nữa tao về phòng đây

Nói xong nhỏ về phòng thì nghe nó nói

- mở tủ ra lấy quà

Nhỏ tiến tới kéo tủ ra lấy hộp màu hồng mang về không quên nói cảm ơn nó. Nhỏ về thì nó ngồi một lúc rồi cũng đi ngủ

Hôm nay là ngày nhập học nên nó dậy sớm hơn mọi khi.

Nhỏ bước xuống nhà đã thấy nó thì ngạc nhiên hỏi

-hôm nay mày ăn nhầm gì àk mà dậy sớm thế

Nhỏ nói xong Liên nhận được ánh mắt thân thương của nó về phía mình biết điều thì ăn đi.ăn xong tụi nó lái xe tới trường ngôi trường cấp 3 dành cho cô chiều cậu ấm và những người nghèo may mắn được học bổng. Nó cho xe chạy thẳng vào sân trường vừa xuống xe tụi nó đã nhận không ít gạch đá nhưng tụi nó chả quan tâm đi thẳng lên phòng hiệu trưởng .

Cốc ...cốc...cốc

- mời vào

Giọng hiệu trưởng nghiêm nghị lên tiếng rồi tụi nó bước vào

- tụi e học lớp nào

Nhỏ nói

-11a1. lát sẽ có cô chủ nhiệm đưa các em lên

Nói xong thì cô giáo cũng tới đưa tụi nó lên lớp

- bảo mật tất cả

Giọng nó lạnh lùng cất lên thầy hiệu trưởng vâng vâng dạ dạ tới khi tụi nó ra khỏi cánh cửa mới thở phào nhẹ nhõm.

Bây giờ tụi nó đang đứng trước lớp 11a1 dành cho quý tộc . còn cô giáo thì vào lớp nói gì đó với lớp rồi mời tụi Nó vào

- hôm nay lớp ta có 2 bạn mới các em cho các bạn 1 chàng pháo tay chào mừng nào

Các bạn nam thì vỗ tay nồng nhiệt con nứa đa phần là không ai vỗ. Vỗ tay xong là bao nhiêu lời bàn tán về tụi nó

-cac em tự giới thiệu về mình đi

-chào các bạn tớ tên trần bảo ngọc gọi tớ là bảo ngọc được rồi còn đây là thiên băng bạn của tớ

Nhỏ giới thiệu luôn phần của nó vì nhỏ biết nó sẽ chà lên tiếng nói xong nhỏ mỉm cười làm mây bạn nam ở dưới ôm tim ghen thờ

-tụi em ngồi đâu vậy cô

Nhỏ mỉm cười hỏi cô

- 1 nam 1 nữ Ngồi với nhau ngọc ngồi tổ 3 bàn cuối còn băng em ngồi tổ 4 bên trong cùng nhá

Cô nói xong tụi nó tiến tới chỗ của mình . vừa cuống tới nơi nó nó vút túi sách xuống bàn cầm tai phone nằm ngủ nhỏ thì lướt facebook chán rồi cũng nghe nhạc ngủ . chợt ngoài cửa có hai thân hình to lớn đứng ngoài cửa chưa xin phép cô mà đã tự tiện vào lớp . mà cô cũng chả giám nói gì tụi hần. Vừa tới nơi hần đã thấy có người to gan giám ngồi chỗ hần bực bội quát

- BIẾN

Cái con người kia vẫn không có động tĩnh gì là thức dậy khiến hần bực mình nói to hơn

- ai cho cô ngồi chỗ này biến cho tôi

Hình như có ảnh hưởng 1 tí tới nó nó ngóc đầu dậy nhìn hần với ánh mắt nai tơ. Hần nhìn thấy nó thì ngạc nhiên nghĩ là cô ta sao sao cô ta lại ngồi đây

- cô ra khỏi bàn tôi ngay

Hần nói giọng lạnh lùng xen lẫn bực tức

- mất lịch sự

Nói xong chả thèm quan tâm hần nữa nó nằm ngủ tiếp

-cô...cô...cô

-thôi mình huy àk e tạm thời cho bạn ngồi đó đi vì lớp ta hết chỗ rồi

Hần đưa mắt về chỗ cô nói

- chuyện càng nhanh càng tốt

Nói xong hần cũng ngồi xuống bực bội chút lên cái điện thoại.còn nhỏ với cậu thì đang trò chuyện rất vui về nhỏ đánh chán lại không ai nói chuyện may bắt được bà 8 nhất duy nên 2 người mới quen mà đã nói chuyện trên trời dưới đất lắm lúc cười to quá bị cô giáo nhắc nhở Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Nó đã nằm ngủ liền 2 tiết thấy mọi chỗ nó bèn ngóc đầu dậy. Trong lớp tiếng xì xào vẫn không dứt người cô đáng kính vẫn đang truyền đạt hết kiến thức của mình cho học sinh mà chả ai thèm tiếp thu

- Các em im lặng cho tôi cái lớp gì mà như cái chợ vậy

Tất cả mọi hoạt động đều đã ngưng lại vì tiết la hét như trọc tiết lợn của cô cũng có công hiệu. Cô mỉm cười rồi lên tiếp tục giảng, vừa quay lên cái lớp lại như cũ bực bội cô giáo đi ra ngoài luôn không ở trong này một lát nữa cô tăng sông mắt.

Thói quen của nó chỉ Ngắm cảnh qua cửa sổ nên vừa dậy đã nhìn ra cửa sổ chả thèm liếc mắt người ngồi bên cạnh.còn hần khuôn mặt vẫn lạnh lùng tò ra hần khí làm những người ngồi xung quanh không lạnh mà cũng tự rét run.

Về bên cậu với nhỏ thì vẫn đang 8 chuyện không dứt toàn là 8 phét với nhau

- tôi đổ anh nha người đàn ông nào có sữa đầu tiên

-cô nói tao lao đàn ông ai mà có sữa được chứ

-có mà nhìn mặt anh sáng sủa thế này mà không biết AK

-cô thử nói xem ai

-bây giờ tôi nói có anh làm ô sin cho tôi nhá

Cậu đang phân vân thì nhỏ khích thêm

- sợ àk mà không dám thử

Nghe thấy vậy cậu hừng hức gật đầu

- cô nói đi xem ai tôi làm ô sin cho cô 1 tháng

Nhỏ mỉm cười với cậu còn cậu thì lờ miệng nên cho tay lên bịt miệng lại

- là anh nói nhá đó là ông thợ hahaha

Tiếng cười vang vọng của nhỏ,vừa lúc đó cũng tới giờ ra chơi nhỏ bèn chạy lại chỗ nó

- đi xuống căng-tin đi

Nó ngược mắt lên nhìn nó rồi đánh mắt qua lên hấn ý bảo thế này sao đi được nhỏ hiểu ý liền cười với hấn

- bạn có thể nhường đường cho bạn mình đi được không

Vừa nói hết câu thì hấn đã bị ai đó lôi đi rồi, thế là nhỏ với nó cũng nói gót theo sau,vừa đi nhỏ vừa kể về cậu bạn mới nó chỉ mỉm cười.còn về phía cậu đang uất hận về việc của nhỏ nên kể lể với hấn

-mày nói đi ông thợ nào có sữa được chứ con nhỏ đấy nói bậy rồi bắt tao làm ô sin

Hấn nhúu mày nhìn cậu nhỏ đã trả lời rồi mà cậu vẫn không hiểu sao

-câu trả lời đúng

Nói xong hấn đi tiếp cậu vẫn không hiểu hỏi tiếp

-thế ông đây đâu tao chưa gặp

-về hỏi mẹ mày

Nghe hấn nói xong cậu chỉ muốn xông vào bóp cổ hấn chết.nó với nhỏ tiến vào căng-tin thì bao nhiêu là lời bàn tán về tội nó tốt cũng có xấu cũng có căng-tin thì đông kín người cả căng-tin chỉ còn một cái bàn trống nên nó với nhỏ đi tới đó.

-mày ăn gì không để tao lấy

Nhỏ hỏi nó chỉ nhận được cái lắc đầu từ nó là nhỏ đi luôn. Nhỏ vừa đi là hấn tới cậu cũng tới vừa nhìn thấy nó hấn nhúu mày còn cậu thì mỉm cười ngồi xuống

- xin chào

Cậu tươi cười với nó chỉ nhận được cái gật đầu của nó còn hấn thì vẫn đứng đây lạnh lùng nói

- ai cho cô ngồi đây

Nó không thèm ngược mặt lên nhìn hấn nói

- hết chỗ

Thấy không khí căng thẳng cậu kéo hấn ngồi xuống

-ngồi cùng cho vui đây là mình huy cái tên lạnh lùng bạn đừng chấp

Nghe cậu nói nó chỉ gật đầu. Rồi cậu quay sang hấn nói

- căng-tin hết chỗ rồi cho người đẹp ngồi đây đi

Cậu nói xong thì nhỏ đi tới vứt một đồng bim bim trên bàn rồi than với nó

- căng -tin gì mà dẫm đạp lên nhau mới mua được. Cốc của mày này

Nhỏ đưa cho nó cái cốc không nhỏ rót cà phê từ nhà vào. Hấn với cậu thấy thế thì ngạc nhiên hỏi

- căng -tin có mà sao không mua

Cậu hỏi nó nhưng nó trả lời gì nhỏ thấy thế liền nhanh nhẩu nói

- băng nó không uống quen cà phê ở đây

Cậu gạt gù như đã hiểu chuyện. Chợt nhớ ra gì đó nhỏ àk lên

- anh thua tôi rồi nhá nhớ làm ô sin cho tôi đây

Cậu trong lòng thì mưa bão kéo đến ngoài mặt thì vẫn vui cười gạt đầu. trong bàn chít có tiếng nói của nhỏ và cậu còn nó và hấn thì im lặng đến đáng sợ. Bỗng dưng có tiếng đập bàn làm cà phê ở cốc của nó với hấn sóng ra một nửa, nó quay mặt lên xem ai thì nhận ra người đụng nó hôm bữa ở shopping chưa kịp nói gì ả đã lên tiếng

-Biến khỏi đây

Ả quát lên mà 4 người đó coi ả như không khí

- hai con ăn xin này tại mày không mau cút khỏi đây ở đây để làm điểm vui tiên àk

Nhỏ nghe ả nói vậy tức run người

- cô nói ai là ăn xin hả đúng là loại không có giáo dục mà

Nghe nhỏ nói xong ả điên lên cầm cốc nước trên tay tạt vào người nó và nhỏ

Chát...chát chính là nó hai cái tát này nó dành cho người không biết trời cao là gì găm và tạt nước vào nhỏ và nó. phản xạ của nó nhanh quá khiến ả không kịp phản ứng. Con nhỏ đi sau ả định tát nó thì nhỏ nhanh tay hơn cầm tay ả tát cho ả 1 bạt tay

- đi

Tiếng nói lạnh lùng của nó làm cho hấn với cậu còn đang suy nghĩ gì đó trở về hiện tại. nó mà không rời khỏi đây để thay quần áo trắng nó phát điên mất. đi được một đoạn ả gào lên

- có giới gặp nhau sau trường

Nó nghe tiếng là đưa tay lên giả hiệu đồng ý.

- anh phải cho nhỏ đó một bài học cho em

Ả vừa ôm má vừa nói với hấn.

- em tự giải quyết không liên quan tới anh

Nói xong hấn cũng đi luôn

- anh không nhớ chị thiên di đã nói gì với anh àk chị bảo anh phải bảo vệ em mà

- đừng lôi cô ấy vào

Nói xong hấn đi một mạch bỏ lại cậu ở lại

-anh anh phải lấy lại công bằng cho em

Ả đi cùng thiên thiên nói

- chia tay đi

Bỏ lại câu nói phũ phàng ý rồi cậu cũng đi luôn chỉ còn lại 2 ả đang bày mưu tính kế với tại nó. Đăng bởi: admin

Chương 5

Sau khi rời khỏi căng - tin thì nó và nhỏ gọi người mang đồ tới để họ thay. Cậu sau khi rời đi thì lên lớp luôn, còn hấn thì không lên lớp mà hấn lên sân thượng hóng gió. Đứng trên sân thượng những cơn gió mạnh cứ tạt vào người hấn như muốn đổ xuống mà con người kia vẫn đứng im lạnh lùng khuôn mặt vẫn điềm đạm trầm tư nghĩ gì đó.

3 năm trước

- mình huy àk em phải đi rồi

Cô gái mặt buồn bã nói với hấn

- em đi đâu bao lâu

Hấn vuốt tóc cô rồi nói ánh mắt có chút hỗn loạn

- không biết nhưng em..

Câu nói chưa kịp phát ra thì hấn đã nói

- em không cần anh nữa àk

- em...em..

Câu nói lấp lửng của cô thật sự cô không biết phải trả lời anh ra sao cô cần anh chứ nhưng cô có đam mê của mình cô cần thực hiện nó

- mình huy đừng buồn em đi rồi em về mà

Thật sự hấn không hiểu cảm giác của hấn giờ ra sao chỉ biết bây giờ hấn rất mệt hấn bước đi trong vô thức

- anh sẽ đợi em chứ

Thiên di nói vọng lên nhưng hấn không quan tâm đi thẳng. Rồi cô chạy theo níu tay hấn.

- em hứa sẽ quay về mà chỉ cần anh còn đợi và yêu em nhất định em sẽ quay về em hứa. mong anh chăm sóc thiên thiên giúp em

Nói xong cô thom lên má hấn và đi luôn. hời ức kết thúc

- thiên di anh phải đợi em tới bao lâu nữa hả

Hấn hét lên để giải tỏa bao muộn phiền trong lòng hấn. Chợt có tiếng mở cửa sân thượng hấn trả quan tâm là ai liền gia lệnh

- xuống

Nhưng cái người ngoan cố kia nào có nghe vẫn Dạo bước đi tới

- không nghe sao, còn lên

Hấn cất giọng lạnh băng.

- nghe nhưng không làm

Là nó, nó thay quần áo xong thì lên đây vì nó trả còn tâm trí nào mà học nữa nên lên đây hóng gió thì gặp hấn. nó nói xong hấn nghĩ cô ta lên đây làm gì

- sao cô lên đây

Nó nhún vai nói

- chán thì lên

- cô không sợ bị đuổi học àk mà giám cúp tiết

Hắn nói xong chỉ nhận được cái lắc đầu của nó rồi cả hai rơi vào im lặng. Thật ra là 2 người lạnh lùng đứng với nhau nên chả biết nói gì chỉ đứng ngắm mây cảm nhận cái mát Của gió.

Trên lớp thì nhỏ và cậu đã yên vị nhưng không thấy nó và hẳn đầu hai người quay sang hỏi nhau rồi lắc đầu không biết.

-từ mai anh phải mua nước với bánh cho tôi

Nhỏ gia lệnh cho cậu còn cậu chỉ biết gật đầu không giám kháng lệnh

- đưa điện thoại đây

-làm gì cô định xâm phạm đời tư của tôi àk.

-lấy số của anh cần gì còn sai anh mua chứ

Nhỏ hếch mũi với cậu cậu bỗng đưa tay捏 mũi nhỏ làm nhỏ đánh cậu quia trời ngồi một lúc thì nó với hắn cũng vào lớp cậu với nhỏ đưa tay lên chào hắn với nó thì nhận được cái gật đầu.

Giờ này đáng lẽ là vào học rồi nhưng do cô hóa có việc nên lớp nó được nghỉ cả lớp reo hò như cái chợ.

Do được nghỉ nên nhỏ với cậu xuống căng tin ăn vặt rồi. Nó với hắn vẫn vậy trả lời với ai câu nào mỗi người theo đuổi một suy nghĩ riêng.

*****

****

****

Chuông vừa kêu là tụi nó tới ngay chỗ hẹn, mới ngày đầu đi học đã gặp rắc rối rồi thật mệt mỏi.đứng đối diện với ả nó chỉ nhếch mép cười khinh bỉ

-có cần nhiều người vậy không

Nó cười lạnh nói.

- biết sợ rồi sao

Ả vênh mặt lên với nó.

-nếu sợ thì Qùy xuống xin lỗi tao đi

Ả nói giọng hống hách đắc thắng

-cô có bị ảo tưởng không thế. Kêu ra đây để nói nhảm àk tôi không có thời gian nói chuyện với cô.

Nhỏ vừa nói xong thì ả đã gia lệnh cho 10 người con gái xông lên đánh tụi nó. Trắc họ không biết là nhỏ và nó đã học võ từ lúc 5t để phòng thân. Cứ ai lên là nhỏ đánh cho tụi nó bởi còn nó thì chỉ đứng yên xem kịch hay.

10p sau lần lượt nằm bò xuống đất chỉ có ả là toàn vẹn

-các cô giỏi lắm

Ả nói vẻ run sợ

-cảm ơn đã khen còn cô mau rút cho khuất mắt tôi.

Nhỏ vừa nói xong là thiên thiên chạy bán sống bán chết còn mấy người nằm ở dưới đất cũng cố gắng lết thân về nhà.

Xong xuôi tụi nó cũng về nhà trong sự mệt mỏi. Từ trên cây có 2 người nhảy xuống cười nhếch mép rồi cũng đi luôn

(nếu chuyện có thiếu sót hay là không được ổn các bạn CMT bên dưới tác giả xin ghi nhận) Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

- sao trưa nay mày không giúp thiên thiên mà để cho 2 nhỏ đấy đánh

Cậu đang ngồi vắt chân ung dung thưởng thức trà hời nghi hoặc hỏi hấn

-tao là con trai chả lẽ mày nói tôi đi đánh con gái

Giọng điệu của hấn không nhanh không chậm bình thản trả lời

-không nhưng ít ra mày cũng phải ra mặt chứ

Cậu lên tiếng phản bác

-mày lo cho mày đi không phải ngày mai mày làm ô sin cho nhỏ đó hả

Hấn cười mỉa mai cậu . mặt cậu bây giờ đen như cái đất nòi trà ngồi bứt nào có thể miêu tả cậu bây giờ

-đường đường là đại thiếu gia nhà họ nguyên mà lại đi làm ô sin cho con nhỏ mắc vệt nào đó không biết mặt mũi còn dẫu ở đạ nữa

Cậu lên tiếng than trách số phận mình trong ánh mắt cậu thể hiện sự thất vọng nào nề

-làm tốt bổn phận ô sin của mày đi. Bây giờ cũng khuya rồi mày về đi

Hấn lạnh lùng đuổi cậu không thương tiếc. Nghe hấn nói vậy cậu nhảy dựng người lên

- cái gì tao chồn qua đây để ngủ với mày mà mày đuổi tao về sao

Hấn chả thèm nghe cậu nói đi thẳng lên lầu cậu thấy vậy thì cũng đi theo luôn sợ hấn tông cậu đi thì chết.

*****

*****

****

Ting...ting...ting...ting...

Tiếng chuông tin nhắn liên tục báo và không có dấu hiệu là dừng lại cho đến khi người chủ nhân của nó mở lên định tắt nguồn thì chữ cô chủ đập vào mắt cậu làm cậu mở to đôi ngươi tỉnh cả ngủ trong đầu nghĩ ai to gan mà giám lưu là cô chủ. Mở tin nhắn ra ôi thôi hơn 20 tin nhắn nhỏ gửi cho cậu bắt cậu phải mua cái này cái kia.

- này cô kia cô có biết mới sáng sớm cô nhắn tin như thế là làm phiền người khác không

Nhận được tin nhắn hồi đáp của cậu nhỏ nhanh chóng nhắn lại

- anh là ô sin không phải là chủ tốt nhất nên mua những gì tôi bảo không anh đừng trách

Đọc xong cậu vội vã VSCN còn đi siêu thị mau đồ cho nhỏ chả hiểu tại sao chỉ đọc tin nhắn mà cậu thấy run rồi hay là do bị ám ảnh nhìn thấy nhỏ đánh nhau.

*****

****

***

Cậu dẫn xe đi quanh siêu thị mua đồ mỗi món cậu lấy bỏ vào là 1 câu chửi nhỏ. Đại loại như con nhỏ đáng ghét, yếu tính đầu thai,mua nhiều đồ ăn cho thành heo àk sau này chó nó lấy ai mà vợ phải cô nhà đó vô phước mây mây và mây mây. Một lúc đi quanh siêu thị lần bấm một mình giờ đây cậu đang 2 tay xách 2 túi bạn to đùng. Gồm bim bim kẹo mút sữa tươi,com cháy,bánh mì v.v.cậu vừa đi vừa nghĩ về tương lai sau này của mình mà thầm trách nhỏ.

****

****

****

-cám dành cho heo

Cậu một nhọc vớt 2 bịch bánh lên bàn nhỏ. Nhỏ mỉm cười thỏa mãn

-tốt, ô sin cao cấp có khác, trời tự dung nóng quá anh quạt cho tôi đi.

Cậu nằm lăn ra bàn nghe nhỏ nói thì dựng nãy lên

-cái gì???cô cũng có tay mà

-tôi đang bận ăn bánh , với lại anh là ô sin mà cãi lời tôi ak.

Cậu ảo não vớ đại quyển sách quạt cho nhỏ.tụi con gái thấy cậu vậy thì ngạc nhiên số còn lại thì bĩu môi.rồi tự nhiên có một nhỏ to gan bước tới bàn nhỏ

- anh duy àk sao anh lại phải mua bánh cho con ăn xin này chứ.

Nhỏ với cậu thì trả thù để tới tới à quỳnh chi. Cô ta bực quá lời hết bán kẹo trên bàn nhỏ xuống đất rồi dẫm lên.nhỏ chưa kịp phản ứng chỉ đứng lên cúi xuống nhặt túi bánh ý, vì nhỏ thật sự không muốn cho ai đụng vào hay dẫm đạp lên đồng bánh mà nhỏ yêu quý. Vừa cho tay xuống nhặt bánh à quỳnh chi đã lấy chân lộn lên tay cô thì mạnh đôi cao gót là tay nhỏ bật máu. Nhỏ chỉ với kêu lên cậu đẩy à ngã xuống đất.

- đứng lên có sao không

Cậu nâng bàn tay nhỏ lên hỏi han rồi thấy tay nhỏ chảy máu trong ánh mắt có chút thương xót.

- trắc đầu lắm tôi đưa cô xuống phòng y tế băng bó

Nói xong cậu liền dìu nhỏ xuống để băng bó vết thương.

Ở trong lớp à quỳnh chi còn ngồi thụp xuống đất định đứng dậy bỏ đi thì nó đang đứng trc mặt à khoanh tay để lên ngực khuôn mặt lạnh lùng làm à có phần run sợ

- tránh ra

À bực tức gia lệnh cho nó nhưng con người ngoan cố kia nào có chịu nhúc nhích dù là 1 bước.

chát...chát....chát...

Nó giơ tay lên tát nhỏ 3 cái không thương tiếc tiếng tát vang khắp lớp mọi người trong lớp nhìn thế thì ngạc nhiên nó là ma mới vừa vào đã giám đánh ma cũ làm cho mọi người đều tò mò về thân thể của nó.

Bị nó tát quá bất ngờ nhỏ chỉ ôm mặt

- cô...c..ô.cô được lắm nhất định tôi sẽ khiến cô sống không bằng chết

Nói xong à toan bỏ đi thì dừng lại vì câu nói của nó

- tôi cho cô thời gian đúng 1h nữa được làm tiểu thư nên cô cứ tận hưởng đi

Nghe xong nhỏ nhếch mép mỉa mai

- cô nghĩ cô là ai chứ có thể làm tập đoàn phạm gia phá sản được sao

Nói xong à bước đi

- tùy cô

Buông câu lạnh lùng thì nó cũng đi ra khỏi lớp luôn Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

- sao cô ngốc thế vì bọc bánh mà để cho nhỏ đó dẫm lên tay không phải cô đánh nhau giỏi lắm sao

Cậu mặt hầm hầm trách nhỏ vô cớ.

-tôi không cho phép ai dẫm đạp lên bánh của tôi. Anh đang lo lắng cho tôi sao

Nhỏ hỏi nghi hoặc nhìn cậu,cậu thì sững lại

- tầm bậy ai thèm quan tâm.cô thôi về lớp đi . về cho rộng chỗ

Nói xong cậu đi thẳng luôn mặc kệ nhỏ ở đường sau í ới.

****

Trên sân thượng

- tút.....tút...tút....

- tiểu thư gọi có việc gì thế

Giọng nam bên kia nói có phần sợ hãi và khinh nể.

- đứng 1h cho tập đoàn phạm gia phá sản mua lại công ty

Giọng nói lạnh lùng vang qua điện thoại

- nhưng thưa tiểu thư còn ông chủ thì sao ạ

- anh không cần lo làm tốt nhiệm vụ tôi giao đi

Nói xong nó lạnh lùng đập máy . người bên kia vuốt tim thót nhrx nhòm trong đầu không ngừng nghĩ ai lại giám đắc tội với tiểu thư họ hàn vậy trời thật không biết lượng sức.

Nó định đi xuống thì chợt thấy có cây đàn ở góc bên kia của sân thượng chiếc đàn bán đầy bụi lâu rồi không ai động tới . nó liền phủ bụi đi ngồi thụp xuống đất tay cầm cây đàn. Con người đen tuyền không chút vương bận phant phất nỗi buồn.

11 năm trước

- huhu ông ơi cháu không chơi Đang đau đầu tay lắm Hư hu

Đứa bé xà vào lòng ông nội nung nịu. Ông đưa tay xoa tóc đứa bé

- ngoan ông thương. Ông biết bằng của ông sẽ học được mà

Ông mỉm cười hiền hậu nhìn nó

- nhưng ông ơi sao lại phải học đàn ạ

Nó đưa đôi mắt ngạc nhiên lên hỏi ông nó

- mong ước của ta là có một đứa cháu chơi đàn thật giỏi. Những lúc gia đình tụ họp cháu có thể lấy đàn ra đánh để cả nhà cùng xung vây hát hò. Và những lúc cháu không vui có thể lấy tiếng đàn giải tỏa nỗi buồn

- cháu hứa sẽ chơi đàn thật giỏi rồi hát cho ông nghe

Nghe nó nói vậy ông mỉm cười vuốt tóc nó

Trở về hiện tại

Nó bắt đầu gảy những dây đàn giọng hát trong trẻo vang lên

Em mang kí ức kia đi về đâu đây hồi anh tìm trong giấc mơ em nào hay em lạc lối xưa tan đi bóng đêm bóng hình anh mong tìm anh không quá xa để em

sẽ thôi đứng một mình nơi vực sâu.....vì anh là gió gió cứ mãi đi tìm mây trên trời còn em chỉ là con sóng trôi dạt theo bầu trời tình yêu khiến lí trí em đường như vô nghĩa chỉ bận tâm đến kỉ ức đang vỡ òa.....

Hát hết bài hát nó cảm thấy lòng mình nhẹ nhõm hơn.

- tôi không thích ai Nghe lên tôi hát

Nó nói giọng lạnh lùng không cảm xúc.

- chỉ là tôi muốn nghe cô hát hết bài hát thôi

Nói xong hán ngồi cạnh nó còn nó vẫn vậy đôi mắt lại trở về đáng vẻ lạnh lùng vốn có

-anh lên đây là gì

Xung quanh Gió thổi làm tóc nó bay qua mặt nó trong vô thức hán lấy tay vén tóc nó qua một bên nó trả phản ứng gì chỉ gật đầu thay lời cảm ơn.

- đừng buồn vì quá khứ bạn không có người ấy hay tình yêu không đủ lớn để giữ người ta cuộc sống còn nhiều điều thú vị hơn mà nếu có duyên sẽ gặp lại

Nó nói xong thì cũng đứng dậy bước đi. Bỏ lại hán với câu nói của nó bây giờ hán trả hiểu cảm giác của hán ra sao hán còn nhớ thiên di không còn yêu cô ấy không hay cậu chỉ cố lẩn tránh trong vỏ bọc lạnh lùng do cậu tạo ra . cái người con gái lạnh lùng này thật ra cô thân thể ra sao tôi đã quá coi thường cô rồi.

*****

*****

****

Trên cái trang báo đài tivi không ngừng đăng tin tập đoàn nhà họ phạm đang lâm vào khủng hoảng sắp phá sản. Nó nghe vậy thì mỉm cười hài lòng.

Nhà họ phạm bây giờ rất loạn người chạy ra người chạy vào.

- con về nhà ngay

Bố quỳnh chỉ gọi điện kêu cô ta về. Khi cô về tới nhà mẹ cô thì khóc lên khóc xuống rồi ngất đi.cô thấy vậy thì Liền quỳ trước mặt bố mẹ.

- bố mẹ là con...con..đã hại nhà mình con có lỗi

Cô vừa nói vừa vấp vào mặt mình.

- Con đã làm gì

Ông noia giọng nghiêm nghị

- hic hic lóp con có một con nhỏ vừa chuyển về hic hic hôm nay con gây sự với cô ta cô ta bảo sẽ cho gia đình mình phá sản hic hic con không biết cô ta nói thật.

Cha cô nghe đứa con gái kể vậy có phản tức giận đứa con nông nổi này

- cô ấy tên gì

Cha cô giọng lạnh lùng nói về mặt đầy nếp nhăn của người từng trải

- dạ cô ý tên...tên là hàn thiên băng

Nghe cô con gái nói xong mặt ông trắng bạch không còn giọt máu

- con có biết con đã đụng tới ai rồi không hả

Ông quát lên làm.cô có phản sợ hãi

- cha con biết lỗi rồi huhu

Vừa nói cô vừa khóc lóc

- bây giờ đã quá muộn rồi chỉ còn cánh tới tìm bà ngoại của con may ra còn chút hi vọng

- đi tìm ông bà ngoại con giúp

Mẹ của chi tỉnh lại Liên Kéo cả nhà đi qua bà ngoại nhỏ Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Một tuần trôi qua thật nhanh nó cảm thấy học ở ngôi trường quý tộc này có chút thú vị không nhàm chán như cô tưởng. Còn gia đình nhà họ phạm thì ngày ngày hôm sau đã tới lớp nó xin nó lượng thứ bỏ qua, nó cứ nhìn thấy tay nhỏ phải bằng bó như thế thật lòng nó không thể bỏ qua. Nhưng nhỏ đã lên tiếng thay họ nên nó cũng bỏ qua không để nhà họ phạm phải phá sản cả nhà họ rồi rít cảm ơn nó.

Từ khi tay nhỏ bị vậy ngày hôm cũng kiếm cái lí do để sai vật cậu thật là tội nghiệp thiếu gia nhà họ nguyên.

Sáng chủ nhật thời tiết hôm nay dễ chịu không nóng như mọi khi.tay nhỏ sau một tuần tĩnh dưỡng cũng đã lành.

Bây giờ cậu Đang đứng trước cổng nhà nó đứng dựa vào dế yêu để đợi nhỏ ra.cậu hôm nay mặc quần short jean kết hôn với áo thun trắng đi dép da cao cấp. Đứng bán gang 1 lúc nhỏ mới lòi cái bản mặt ra.tươi cười chào cậu

- hey buổi sáng vui vẻ

- lên xe đi làm chuyện vừa thôi người đâu mà lễ Mè

Vừa nói vừa tống cổ nhỏ vào trong xe.

- cô định đi đâu

Cậu vừa lái xe vừa hỏi nhỏ

- đi công viên đi hôm nay chủ nhật trống đồng lắm

Ánh mắt nhỏ long lanh khi nói tới công viên cậu bèn gật đầu đi thẳng tới công viên.

Đứng trước công viên hoa hồng hai mắt nhỏ sáng lên bèn cầm tay cậu kéo đi. Bị nhỏ nắm tay làm cậu ngạc nhiên nhưng rồi cũng kệ để nhỏ đưa đi đâu thì đưa.đứng trước vườn sở thú nhỏ lon ton chạy đến chú công đang múa nhỏ reo lên vui sướng

- anh lại đây xem con công nó đang múa này

Nói xong nhỏ chạy lại chỗ cậu kéo đến chỗ con công đang múa , xem chán nó lại chạy tới những đàn chim nó vừa đi tới là từng đàn vỗ cánh bay đi làm.nhỏ có phần nổi tiếu.

- anh đi nhanh lên làm gì mà chậm thế

Nhỏ hét lên cậu thì cứ lững thững đi sau.

- cô như con nít lần đầu được tới công viên vậy

- đây là lần đầu tôi tới mà nên hôm nay tôi chơi hết ở đây luôn

Nhỏ nói xong làm cậu gần rơi 2 con người ra ngoài lớn vậy mà lần đầu mới đi. Thế là nhỏ lại lon ton chạy tới chỗ chú khi đang vắt vẻo trên cây. Nhỏ liên bẻ 1 quả chuối rồi đưa cho chú khi.khi con bèn đưa tay ra nhận lấy quả chuối của nhỏ nhìn khi con bóc chuối ăn làm.nhỏ cười khanh khách . hình ảnh này của nhỏ làm tim cậu bị lỡ một nhịp. - hay chúng ta đi chơi trò chơi đi

Cậu đề nghị với nhỏ, nhỏ thấy được chơi 2 mắt long lanh nhìn cậu rồi lại nắm lấy tay cậu kéo đi làm ai kia bối rối đỏ cả mặt.đứng trước mấy chú ngựa nhỏ reo lên

- tôi muốn ngồi lên lưng con ngựa này

Nghe vậy cậu bèn đi mua 2 vé bước lên lưng ngựa nhỏ cười tít cả mắt làm ai kia cứ ngồi ngẩn suốt. Khi du quay dừng lại nhỏ lại dẫn cậu đến chỗ tàu

lượn siêu tốc nhỏ háo hức ngồi vào chỗ thắt dây an toàn.khi tau chuẩn bị khởi hành thì bất chợt cậu nắm tay nhỏ

- cô sợ không

- không biết lần đầu đi

Vừa nói xong là xe lao vù vù xuống làm nhỏ hét toáng lên nắm tay cậu chặt hơn lúc chuẩn bị lao xuống dốc nhỏ hét to hết sức làm.cậu ngồi cạnh cũng phải đi khám tai sớm. Cuối cùng xe cũng dừng lại nhỏ bèn chạy nhanh về phía ghế đá. Đang ngồi thì thấy má lạnh lạnh nhỏ ngược lên thì thấy cậu tay cầm 2 chai nước áp vào má nhỏ rồi cười

- của cô này

Nhận lấy từ tay cậu nhỏ Liên mở nắp ra tu một hơi.

Ngồi một lúc lấy lại tinh thần cậu lôi nhỏ đi dừng trước nhà ma nhỏ nhất quyết không chịu vào nhưng cậu cứ một hai lôi nhỏ vào. Vào bên trong những âm thanh rộn người vang lên làm nhỏ sợ hãi nép vào người cậu,cậu thì cứ tìm đường ra. Đi được một đoạn thì có cái đầu đầy máu rơi xuống nhỏ hoảng quá bèn ôm chặt lấy cậu.

- hic hic tôi sợ

Nhỏ nói như sắp khóc cậu thấy tội ngồi Xóm xuống bảo nhỏ leo lên lưng cậu cồng. Nhỏ một hồi lưỡng lự rồi cũng leo lên cậu cồng. Nhỏ được cậu cồng thì mặt đỏ bừng còn cậu thì cứ cười tìm suýt. Mỗi lần ma xuất hiện là nhỏ sợ hãi ôm cậu chặt hơn.trong nhà ma có nam thanh công nữ tú trong lòng thấy hạnh phúc lạ lùng Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Có Cháp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9

Bất chợt cơn mưa tháng 8 ủa về, Vô tình đẩy chúng ta gần nhau hơn. khoảnh khắc đó em chỉ muốn giữ mãi trong tim.

*****

****0/****

*****0/*

Hôm nay tự dưng nó nổi hứng đi dạo định gọi nhỏ đi cùng thì nhỏ bảo hôm nay nhỏ có hẹn rồi nên bỏ nó lại một mình.nhỏ đi được gần một tiếng thì nó cũng rời khỏi nhà. Hôm nay trời mát nên nó không đi xe mà đi bộ vừa đi vừa ngắm cảnh.

Đi cách nhà nó tầm 1km thì nó phát hiện ra gần đó có cái hồ và có những chiếc ghế đá được xếp ở đó tiện lại cái ghế nó ngồi xuống ngắm nhìn dòng người tấp nập qua lại , rồi nhìn những đợt sóng lăn Tăn Gió thổi vào bờ cảm giác thật bình yên nó nhắm mắt để tận hưởng giây phút này nó tham lam hít đầy không khí trong lành vào phổi.

Ngồi im lặng một lúc rồi nó cũng rời đi chợt nó thấy một bà cụ định băng qua đường nhưng cứ man ná không dám đi

- cháu giúp bà qua bên kia nhá.

Vừa nói nó vừa cầm hộ bà cụ túi đồ. Bà mỉm cười gật đầu với nó. Thế là nó dẫn bà qua bên đường an toàn bà không ngừng cảm ơn nó. Nó bảo để nó đưa bà về nhưng bà cụ bảo không cần nên nó chào bà cụ rồi đi tiếp. Bây giờ nó không muốn quay lại bên kia đường nên đi tiếp.

Đi được một đoạn thì nó gặp hấn nhưng hấn không nhìn thấy nó đã bị mấy người kia lôi vào trong cái ngõ vắng người, nó thấy vậy cũng cất bước đi theo.

- bây giờ mày chỉ có một mình mày định ra oai àk

Nghe giọng nói của tên đó nó nghĩ chắc hấn là đại xa của tụi kia.

Nghe tên kia nói thế cậu nhếch mép khinh bỉ

- định đánh nhau hội đồng sao

Hắn dương đôi mắt lên thách thức ngữ điệu bình thản

- thật không hổ danh là thiếu gia nhà họ hoàng lạnh lùng và bất cần như vậy vẫn không run sợ

Tên đó nói thật phần là muốn mĩa mai hắn

- mà muốn gì

Hắn trả muốn vòng vo nên vào thẳng vấn đề

- muốn dạy cho mày một bài học chứ sao

nói xong hắn ta kêu đàn em lao vào đánh hắn . hắn đánh được 10 người thì lại có cả một top đông Xuất hiện .

- dừng lại

Giọng nói lạnh lùng và gia lệnh của nó vang lên mọi người đều ngưng hoạt động nhìn về phía nó. Tên cầm đầu cười mĩa mai

- đây không phải chỗ của cô em chơi đi ra chỗ khác

Tên đó nói xong tự dưng bật cười nó thì trả quan tâm lời tên đó nói cứ tiến tới chỗ hắn thấy nó đứng cạnh mình hắn ngạc nhiên hỏi

- sao cô lại ở đây Về đi nguy hiểm lắm

Trong giọng nói của hắn có chút lo lắng cho nó. Nó nhìn hắn rồi khoanh tay đứng đối diện với tên đại ca đó

- ý đông hiệp yếu sao đáng mặt anh hùng

Giọng nói mĩa mai của nó cất lên

- tốt nhất cô nên biến khỏi đây đi người đẹp

Tên đó vừa nói vừa vuốt má nó . nó bất lấy tay hắn vật xuống đất làm đàn em của tên ý chỗ mắt còn hắn thì đang ngạc nhiên nghĩ cô ta là con gái mà tên đó bị nó quật xuống đất đau đớn nằm im dưới đất. Thấy đại ca mình bị như vậy một người chạy lên đỡ hắn ta lên và thế hỗn chiến lại xảy ra cả một đoàn tầm 40 người xông vào đánh nó với hắn. Đánh nhau được khoảng 30 phút cả 2 cũng đã thấm mệt

- cô chạy trước đi tôi ở đây được rồi

Hắn vừa đánh vừa nói giọng nói có phần gấp gáp

- vậy chúng ta cùng chạy nhá

Nó vừa nói xong cả 2 cùng chạy ra hết con hẻm. Thấy tụi hắn chạy tên đó liền cho người đuổi theo chạy được một đoạn khá dài nó cũng thấy mệt dừng lại tay chống vào gối thở dốc hắn thấy bọn kia không đuổi nữa nên cũng Thôi không chạy

- cô không sao chứ

Hắn lo lắng nhìn nó còn nó chỉ lắc đầu ý bảo không sao

- cô đi đâu mà có mặt ở đây vậy

Nó đã không còn cảm giác khó thở nữa bèn ngoảnh mặt nhìn hắn

- tôi đi dạo thấy anh bị họ kéo vào hẻm nên tò mò đi theo

- cô không sợ chúng sao mà vào cứu tôi

Hắn nghi hoặc hỏi nó

- sợ đã không ra mặt

Nói xong thì nó đi thẳng bỏ lại hắn đứng ở đó

- cảm ơn cô nha mà cô đi đâu thế.

Lần đầu tiên trong suốt 3 năm hắn nói lời cảm ơn ai đó hôm nay nói với nó, hắn cảm thấy không quen bèn đi theo nó

- đi ngắm cảnh

Thế là hấn với nó đi song song với nhau 2 người chung tính cách lạnh đi với nhau chả nói chẳng rằng.

Tách....tách.....tách

Nó với hấn đi được một đoạn dài thì những hạt mưa dần dần rơi xuống. Khung cảnh hỗn loạn người thì cố gắng về thật nhanh cho khỏi ướt, người thì dừng xe mặc áo mưa mọi người hấp tấp chạy ngược chạy xuôi nó thì vẫn bình thản bước đi. Hấn thấy trời chũn bị mưa cũng cuống, nhìn thấy nó bình thản vậy liền nắm tay nó tìm chỗ trú mưa, do quá bất ngờ nên nó chưa kịp phản ứng nên cũng đi theo nó. Dừng lại trước mái hiên thì cơn mưa càng nặng hạt hơn ào ào chũt xuống ngoài đường bây giờ chỉ có vài người lác đác hấp tấp đi về.

Hấn với nó đứng bên hiên mà mưa vẫn tạt vào người, nó đưa tay xoa xoa 2 cánh tay. giây phút nhìn thấy người con gái yếu đuối này trong lòng hấn dâng lên cảm giác muốn được bảo vệ cộ.

Hấn liền đứng đối diện với nó tâm lưng rộng của hấn che hết mưa hắt lên người nó thấy hấn làm như vậy nó ngược đôi ngời đen tuyền lên nhìn hấn mỉm cười. giây phút hấn nhìn thấy nó cười trái tim hấn đã bị lệch một nhịp.

- anh sẽ bị ướt đấy

Nhìn thấy thân hình nhỏ nhắn của Nó đang co núp lại vì lạnh hấn chỉ muốn ôm chầm lấy nó che trời.

- tôi là con trai mà ướt tí cũng không sao

Nó chỉ biết cúi mặt xuống đất còn hấn thì vừa đứng che mưa, ngắm nó trong hình ảnh không còn lạnh lùng trong lòng hấn tự nhiên thấy bình yên đến lạ.

Hai người hai cảm xúc khác nhau liệu họ có chung nhịp đập trái tim. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

- chị nhận được ảnh chưa

Giọng cô gái vang lên trong điện thoại

- rồi mà cô ta là ai sao lại thân với mình huy vậy

Cô gái có phản tức giận hỏi em gái

- cô ta là thiên băng mới chuyển về nhà ta giám sát em 2 cái thù này em sẽ trả

Ánh mắt cô ta hiện lên vẻ gian xảo độc đoán.

- em định làm gì cô ta

Giọng cô chị có phần lo lắng cho em

- đó là chuyện của em. Chị nhanh về nhà em nhớ chị

Nói xong cô em dập máy. Cuộc đối thoại đó là của thiên thiên và thiên di.

*****

*****

*****

Hôm nay nó Đến lớp sớm hơn nhà nên nhỏ đành kêu cậu tới đón.

Vừa tới lớp nó đã nằm bò ra bàn nó cảm thấy hơi mệt mỏi vì trời mưa đầu đầu như búa bổ. hấn hôm nay cũng tới lớp sớm hơn mọi khi vừa vào tới lớp đã thấy nó. Bên tiến tới chiếc bàn quen thuộc của mình.

- cô không khỏe ắc

Hắn thấy lạ vì mọi hôm nó ra toilet là nhìn ra cửa sổ ít khi thấy nó nằm lăn ra bàn vậy Liên ngạc nhiên hỏi

- không chỉ hơi mệt thôi

Giọng nói yếu ớt kèm với những tiếng ho kéo dài. Thấy vậy hắn bèn đưa tay đặt lên trán nó

- cô bị sốt rồi cô uống thuốc chưa

Nó chỉ lắc đầu không nói gì. Tự dưng hắn nhấc bổng cô lên.

- anh làm gì vậy thả tôi xuống

- nằm im đi không tôi vứt cô xuống luôn đấy

Nó bây giờ không kháng cự được hắn nên đã nằm im trông vòng tay của hắn. Từ đầu vào ngực hắn nó cảm thấy bình yên đến lạ cảm giác ấm áp vây quanh cơ thể nhỏ bé của nó mùi bác hà trên cơ thể hắn tỏa ra làm nó thấy dễ chịu.

Thấy hắn bế nó như vậy những lời bàn tán càng nhiều, ánh mắt ghen ghét thù hận của người đứng trên lớp học cứ dõi theo nó.

Toi phòng y tế hắn đặt nó nằm xuống giường. Cô ý tá thất vọng bèn đi tới chỗ nó đo nhiệt kế người.

- em ấy bị sốt 39.5 độ bây giờ tôi sẽ kê thuốc hạ sốt cho cô ý cậu ở bên chăm sóc cô ấy tôi đi kê thuốc

Hắn gạt đầu ở lại chăm sóc nó đi tới cạnh giường hắn kéo ghế ngồi cạnh nó. bây giờ nó đang ngủ nhìn nó ngủ khuôn mặt toát lên vẻ hiền lành thánh thiện không lạnh lùng như ngày đầu hắn gặp nó nữa.

- hic hic ông ơi hic...hic con hứa sẽ ngoan mà. Ông tỉnh lại đi ông không cần băng nữa ắc.

Nói đang nói mơ trong giấc mơ mồ hôi toát ra nhiều làm hắn lo lắng lay người nó

- thiên băng cô làm sao vậy

Nghe tiếng hắn gọi nó Bèn thức giấc nhìn xung quanh thì thấy lạ

- đây là đâu

Nó nhìn hắn rồi hỏi

- ở đây là phòng y tế

Nó chỉ gạt đầu rồi bước xuống giường mới đi được bước đầu người nó như muốn ngã xuống hắn nhanh tay đỡ lấy nó

- cô bị sốt hãy nằm nghỉ ngơi đi

Nó lắc đầu liên tục

- tôi không chịu được mùi thuốc sát trùng nó làm tôi mệt hơn

Nói xong nó cố gắng đi ra khỏi phòng này thật nhanh. Hắn Liên chạy tới nhấc bổng nó lên

- anh làm gì vậy thả tôi xuống

Giọng nói lạnh lùng xen lẫn tức giận

- tôi đưa cô ra khỏi đây cô yếu thế sao đi được

Nói xong hắn bế nó trên tay rồi khỏi phòng y tế

- tôi đưa cô lên lớp

Hắn định bước về lớp thì nó lắc đầu

- tôi muốn lên sân thượng

Chiều theo ý nó hắn đưa nó lên sân thượng

- tội nặng lắm anh cho tôi xuống đi tôi đi được mà

Nó nằng ni hấn cho nó xuống vì từ đây đi lên sân thượng cũng phải mất 15p mà hấn còn bế nó nữa.

- cô bệnh vậy thì đi đứng gì cứ nằm yên đi

Nghe hấn nói vậy nó nhắm mắt áp đầu vào ngực hấn nó lại tham lam ngửi mùi bạc hà trên người hấn. Trọt hấn nhìn thấy nó vậy trên môi trọt nở nụ cười.

*****

Nhỏ tới lớp thì không thấy nó đâu gọi điện nó không nghe máy liền cuống cuống đi tìm nó, nhỏ cứ nghe mấy người bàn tán nó được hấn bế xuống phòng y tế. Liền chạy một mạch xuống thì bắt gặp hấn đang ngồi bên cạnh nó. Nó thì vẫn đang ngủ nên nhỏ yên tâm nên đành quay về lớp. Sáng nay Nghe bà quản gia nói nó đã đi từ sáng sớm nhỏ đã điền hết cả người nhất định ra đến lớp sẽ cho nó một trận thì nghe nó bị ốm bao buồn bực biến hết, thay vào đó là lo lắng cho nó, thấy nó được hấn chăm sóc cho nó nhỏ cũng yên tâm nên quay lên lớp.

****trên sân thượng

Hấn đưa nó lại gần chỗ cây đàn đặt nó ngồi xuống. Nó nhắm mắt lại để cảm nhận những cơn gió

Thôi qua, Hấn cũng ngồi cạnh nó để cảm nhận sự bình yên này đã 3 năm rồi hấn luôn đeo cái máy lạnh lưng nhưng đứng trước nó hấn chỉ muốn gỡ bỏ chiếc máy lạnh đó mà ôm nó vào lòng che chở bảo vệ nó.

Hấn ôm trong lòng cây đàn gảy những nốt nhạc đầu tiên

tôi người ích kỉ chỉ muốn sống một mình trong thế giới riêng của tôi. Khi họ rời tôi đi tôi hoàn toàn sụp đổ từ con người vui tươi tôi dần trở thành một người lạnh lùng. Và tôi gặp em người con gái mang vỏ bọc lạnh lùng mà yếu đuối, tôi bị cuốn hút vào đôi mắt buồn mang mác của em. Trái tim tôi không biết từ bao giờ đã dừng động trước em. Hãy ở lại bên tôi em nhé dù có chuyện gì xảy ra tôi nhất định sẽ yêu em và bảo vệ em

Bài này làm hấn nhớ đến thiên di người con gái đã bỏ hấn đi. hấn không muốn đi tìm cô mà chỉ muốn một ngày cô tự xuất hiện trước mặt hấn. Vì ngày cô đi hấn đã tự hứa với mình sẽ không đi tìm cô mà để cô tự tìm tới hấn. Nó ngồi bên cạnh Nghe hấn hát sao giọng hấn lại buồn như vậy ánh mắt khép hờ mệt mỏi.

- anh nhớ cô ấy chứ

Lời nói thốt ra nó mới biết mình hỏi thừa. Thấy hấn im lặng không trả lời đôi mắt vô hồn nhìn lên trời.

- sao anh không đi tìm cô ấy đi kéo cô về bên mình

- tôi không muốn đối diện với nó

Nghe vậy nó cũng chẳng hỏi gì nữa chỉ im lặng nhắm mắt dựa lưng vào tường.

*****

*****

**** trong lớp 10a1 đang loạn như cái chợ kẻ cô giáo nói gì thì noia học sinh làm gì kẻ học sinh.

- mày định làm gì với con nhỏ đáng ghét đó

Yến Nhi lên tiếng hỏi thanh thanh giọng nói tức giận vụt ở căng tin

- đầu tiên phải xử con nhỏ lạnh lùng kia trước.

Thế là 2 cái đầu kia chụm vào nhau tính âm mưu hại nó.

*****

*****

****

Gì thôi hui hỏi làm nó nhanh chóng chìm vào giấc ngủ nhìn đầu nó lắc qua trái qua phải trông tội nghiệp nên hấn đã để đầu của nó tựa vào vai mình.

- tôi không hiểu cảm giác của tôi lúc này nữa cô gái ạ. Có lẽ trái tim tôi đã dừng động trước một cô gái khác rồi.

Hấn tự nói một mình rồi lại cười vì biết ai kia trả nghe tiếng.

Còn biết cố gì sẽ đợi nó và hân ở tương lai đây. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11

Tối về nó bị bà quản gia mắng cho một trận do hồi sáng bà kêu uống thuốc mà nó không chịu.

- cháu khỏe rồi bà đừng lo

Nó mỉm cười an ủi bà quản gia. Rồi đi thẳng lên phòng. Lại ngồi ở khung cửa quen thuộc ngắm nhìn hàng triệu các vì sao

- ông ơi mẹ bảo mỗi người mất đi sẽ biến thành ngôi sao trên trời kia phải không.

Đưa bé chỉ tay lên trời hỏi ông.

- phải rồi như vậy họ có thể ngắm nhìn người thân của họ

Ông mỉm cười nói với cô cháu gái.

- mỗi khi băng của ông buồn có thể nhìn lên trời ngôi sao sáng nhất kia là của ông.

- sao ông lại là ngôi sao sáng nhất ạ

Đưa bé tò mò hỏi

- để cho băng nhìn rõ ông

- hihi mỗi khi nhớ ông cháu sẽ ngắm ngôi sao sáng nhất trên bầu trời.

Đưa bé cười tinh nghịch với ông. Ngồi với ông nội nó có thể nói đủ thứ từ trên trời dưới đất.

Nghĩ lại chuyện quá khứ khỏe mắt nó cay cay.

- ông ơi băng của ông đã trưởng thành rồi ông tỉnh lại nhé.

Nó tự nói một mình rồi lại cười chua chát. dù nó có gọi hàng nghìn hàng vạn lần ông nó không nghe tiếng đã 10 năm rồi ông nó không tỉnh lại thật sự nó rất nhớ ông. đôi mắt vô hồn của nó lại nhìn xa xăm. bỗng nó nhớ tới hân con người vui vẻ tự đeo mặt nạ lạnh lùng sao lại cho nó cái cảm giác ấm áp vậy, lúc đầu xưa đi những suy nghĩ về hân, nó đi uống lâu pha cà phê.

****

*****

Hôm nay nó cùng nhỏ đến trường. ngôi trường quý tộc vẫn vậy những cô chiêu cậu ấm luôn được bố mẹ đưa đi đón về những lời ganh tị ghen ghét vắng vắng quanh sân trường, những cái bĩu môi ánh mắt hình viên đạn vẫn bắn ầm ầm quanh trường, tụi nó vẫn không thể tránh khỏi những điều ý. Vừa bước xuống xe là nhỏ với nó đã bị lũ bạn của thanh thanh bao vây, còn nhỏ thì bị yến nhi kéo ra

- biết

Âm thanh lạnh lùng của nó vang lên một số người sợ hãi cũng đã tản ra. Thanh thanh nói thầm thì

Vào tai nó nghe xong nó bước đi lạnh lùng không thèm quay mặt lại.

Vừa lên đến lớp nó đã thấy cảnh nhỏ cầm chổi đuổi cậu chạy quanh lớp nó chỉ lắc đầu rồi về chỗ

- tên ô xin kia anh có đứng lại không

Nhỏ vừa đuổi theo vừa quát cậu. Mặt ham ham sát khí

- có ngu mới đứng lại cho cô đánh

Cậu quay lại lè lưỡi với nhỏ rồi quay mông chạy đi

- tôi mà bắt được anh thì coi chừng cái mạng anh đó tên đầu heo

Cậu không còn chạy quanh lớp nữa mà chạy xuống thẳng sân trường làm nhỏ lấy hết sức đuổi theo. Vậy là sân trường có một đôi đang được đuổi nhau cậu thì vừa chạy vừa ngoảnh mặt kêu kêu nhỏ, nhỏ thì cứ cầm cái chổi vừa chạy vừa chửi thề cậu.

*****

*****

*****

- là cô sao

Tên kia nhìn thấy nó thì ngạc nhiên mỉm cười thú vị. Nó lạnh lùng quanh mặt đi thì bị tên đó đánh ngất và lôi đi.

*****

* căng tin

- anh nhớ là anh còn đang làm ô Xuân cho tôi đấy nên biết điều chút đi

Nhỏ mang giọng cô chủ đe dọa đầu

- cô còn hơn mẹ tôi ý. Hề có gì là tên đầu heo tôi đóii , tôi khát , tôi có tên đảng nha.

Nghe cậu nói thế nhỏ bĩu môi

- tôi đang tạo công việc cho anh đấy sau này anh thất nghiệp có thể làm ô xin cho tôi

Nghe vậy cậu Tre môi dài chàm đấy

- cô bị hoang tưởng àk.mà bạn cô đâu

Cậu hỏi vì mọi khi nó hay đi với nhỏ mà hôm nay lại đi một mình

- trác đi với tên lạnh lùng kia rồi

Nhỏ vừa nhai tóp tép bịch bánh trong tay vừa nói.

- cậu không đi với cô gái lạnh lùng kia sao

Cậu hỏi hần ngo trước ngo sau xem nó đâu

- không

Hần nói xong ngồi vào chỗ

- anh huy cho tụi em ngồi chung nhá

Hần chưa kịp gạt đầu nhỏ thanh thanh với tụi bạn đã kéo ghế ngồi cùng bạn. Tụi bạn cô ta cứ ngồi ngắm hần rồi bắt chuyện với cậu bỏ nhỏ một góc

- mình.....huy....mình...huy

Quỳnh chi hỏi hà chạy tới bàn nhỏ giọng nói gắt quăng

- thiên..băng....bị người ta bắt đi rồi nhanh đi cứu ý đi

Cô vừa nói vừa ôm bụng thờ dốc. Thiên thiên ngồi cạnh hần liếc xéo cô. Nghe xong hần bật dậy khỏi ghế đi chạy đi

- anh bình tĩnh bây giờ anh lật tung cái trường này cũng không tìm được băng đầu

Nhỏ bây giờ không còn vui vẻ như thường ngày mà nói giọng lạnh băng

-tôi...tôi

Hắn nói áp úng

Từ khi chị thiên di bỏ anh ý đi anh ý không quan tâm ai sao lại phản ứng khi nghe tin nó bị bắt cóc như vậy nhỏ thanh thanh nghĩ thầm

- đợi xem họ gọi đưa điều kiện gì không

Nhỏ mặt không cảm xúc nói hắn thấy mình quá kích động nên cũng trở về chỗ ngồi. Bọn thanh thanh nghe tiếng trống cũng rời đi. Chỉ còn lại hắn cậu nhọt và quỳnh chi.

- đây là bắt cóc trả thù cá nhân

Nhỏ lên tiếng mọi ánh mắt đều dồn vào phía nhỏ

- sao cô biết

Cậu nghi vấn hỏi nhỏ

- cả cái trường này không biết nó là ai nên chỉ bắt nó vì trả thù cá nhân.

Nhỏ nói xong thì chuông điện thoại cuat nhỏ reo lên

- chào cô gái xinh đẹp

Giọng nói cọt nhả vang lên

- anh là ai anh muốn gì

Giọng nói hào tẩu của nhỏ vang lên

- cô bình tĩnh đi chuyển máy cho tôi gặp thiếu gia lạnh lùng nào

Nghe tên đó nói vậy nhỏ đẩy máy qua cho hắn

- bây giờ anh thấy sao hả thiếu gia

- anh mau thả cô ấy ra

Hắn nói giọng mắt kiểm soát

- nào bình tĩnh cô bé xinh đẹp này nếu tôi không chêu đùa một lát thì uổng lắm

Tên đoạ nói xong thì lập tức cười lớn

- anh cần gì

Lần này là nhỏ vì quá lo cho nó nên nhỏ đã mất kiểm soát rồi nếu nó mà làm sao thì tên đó sẽ không sống yên với nhỏ

- được rồi chỉ cần hắn ta mang 10 tỉ tới tôi sẽ trả cô ta về nguyên vẹn

- được cho tôi nói gặp cô ý

Hắn nói giọng quả quyết

- Haha lát tôi sẽ bắn ảnh cho vì cô ta quá cứng đầu không chịu mở. gặp anh ở nhà hoang phía đông nhớ chỉ được đi một mình

Nói xong tên đó cúp máy luôn thì máy của nhỏ nhận được tin nhắn nó đang bị nhốt ở một nơi ẩm ướt nhỏ nắm chặt tay thành hình nắm đấm đang bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cỏ Cháp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12

Nó tỉnh lại thì đã thấy mình bị trói ở nơi tối mù những đàn chuột chạy ầm ầm trên mái nhà , nền đất thì ẩm thấp

Kết..... Tiếng cánh cửa mở ra làm ánh sáng chiếu vào người nó khiến nó nhăn mày vì chưa kịp thích ứng với ánh sáng. tên đó tiến về phía nó

- anh là ai

Tuy bị nhốt thì nó vẫn không thay đổi tính cách lạnh như băng của mình

- không nhớ tôi sao

Tên đó lên tiếng thì nó đã biết là ai rồi cái người mà nó với hấn đánh nhau trong hẻm hôm nọ

- ai đã thuê anh làm việc này

Giọng nói vẫn không thay đổi

- là một cô tiểu thư xinh đẹp tôi định không đồng ý nhưng khi nhìn thấy ảnh cô Haha tôi lại nghĩ tới thằng nhóc đó một công đôi việc

Vừa nói tên đó vừa cười nó nhếch mép khinh bỉ

- giá bao nhiêu

- cô nghĩ tôi cần tiền sao tôi chỉ cần trả thù cái tên minh huy đó

Tên Đó nói giọng tức giận khi nhắc tới hấn

- anh với hấn ta có thù oán sao

- đúng là hấn hấn đã khiến cô ấy rời đi.

- cô ấy là thiên di AK

Nó vừa nhìn mặt tên đó vừa hỏi nghe nó nói hấn cười chua chát

- bởi vì hấn quá tài giỏi cô gái đó đã chọn hấn mà không chọn tôi. Cô ấy còn nói chúng tôi chỉ làm bạn bè

Tên đó tuyệt vọng nói ra

- chỉ vậy mà anh thù hấn

- không hôm đó cô ý tới gặp tôi nói do cô quá kém cỏi nên phải đi để đạt được ước mơ vì cô ấy không muốn bị hấn coi thường. Nhưng sau đó tôi nghe tin cô ấy bị tai nạn từ đó tôi quyết phải trả thù hấn.

Vừa nói vừa cười có lẽ hấn đã không kiểm soát được bản thân.nó không hỏi gì nữa mà chỉ im lặng bây giờ nó phải tìm cách thoát khỏi đây. Hấn ta quá coi thường nó rồi chỉ chửi nó bằng dây trói nó có học qua lớp huấn luyện nên dễ dàng tháo được, nó định đứng lên đánh họ thì hấn tới.

- tôi đến rồi mau thả cô ấy ra.

Hấn vừa vào đã thấy nó bị trói một góc tim.hấn như có ai bóp ghen khi nghe tin nó bị bắt cóc lòng hấn như lửa đốt có lẽ hấn đã yêu nó mất rồi

- là cậu sao

Tên đó quay mặt ra phía cậu

- anh mau chạy đi tên đóa chỉ muốn hại anh thôi

Nó gào lên khi thấy hấn xuất hiện trong lòng len lỏi một niềm hạnh phúc vô hình nào đó.

- Haha mày đang đau lòng vì cô gái này ư

Tên đó chỉ tay vào nó

- thế còn thiên di mày định bỏ cô ấy àk

Tên đó mất kiểm soát gào lên

- là cô ấy đã chọn rời xa tao phong AK

- mày nói láo, để tao rạch một đường trên khuôn mặt xinh đẹp xem mày còn thích cô ta nữa không

Nói xong phong chạy đến kề dao vào má nó. Hắn thấy vậy liền xông vào cứu thì bị đàn em của phong bao vây nên hắn đành đánh nhau với chúng để tới chỗ nó.

- tôi với cô không thù không oán nhưng do cô đã quen với hắn nên tôi đành phải hủy nhan sắc của cô.

Phong định đưa dao lên rạch má nó thì nó đã lấy chân đá phong một cước vào bụng rồi đứng dậy chạy đến bên hắn

- anh không sao chứ

Giọng nó lo lắng đứng kế bên

- tôi không sao còn cô

Nó chỉ lắc đầu. Đây là lần thứ 2 nó với cậu cùng đánh nhau.

- không minh huy cẩn thận

Phập..... Chiếc dao đâm thẳng vào bụng nó. Đúng lúc đó thì nhỏ với cậu cũng tới thấy nó bị đâm nhỏ đau lòng chạy tới bên nó

- băng mày không sao chứ

Nó vừa ôm vết thương vừa mỉm cười lắc đầu với nhỏ.

- anh mau đưa băng đến bệnh viện đi nó có mệnh hệ gì anh chết với tôi

Nghe vậy hắn liền bế nó chạy ra ngoài liên tục bảo nó không được nghỉ.

- giết hết cho tôi

Giọng nhỏ lên tiếng cho đàn em nghe lệnh của nhỏ cả lũ xông lên như vũ bão giết hết người ở đó riêng phong thì lợi dụng đám đông nên đã thoát.

Trên người nhỏ với cậu dính không ít máu . mùi tanh sộc lên mũi nhỏ làm nhỏ nhăn mặt nhăn mũi.

- cho phân hủy hết

Nói xong nhỏ cùng cậu quay về bệnh viện với nó.

Nhìn nhỏ bây giờ mong manh yếu đuối quá cậu chỉ muốn ôm nhỏ vào lòng che chở cho nhỏ. thấy quần áo cả hai đã dính máu cậu bảo nhỏ đi thay quần áo trước đi rồi mới đến bệnh viện nhỏ gật đầu.

*****

Lòng hắn bây giờ như lửa đốt cứ đi qua đi lại lâu lâu lại ngó vào xem nó sao rồi . tự dưng hắn cảm thấy sợ mất nó hơn cả lúc thiên di bỏ đi. Lúc nhìn nó đỡ hộ hắn một nhát dao nó đã biết nó quan trọng với hắn cỡ nào không biết từ lúc nào trong tâm trí hắn luôn nghĩ tới nó. Nhớ lúc nó vô hồn nhìn ra ngoài cửa sổ, nhớ giọng hát của nó, sự lạnh lùng thờ ơ nhớ lúc nó bao dung tha thứ cho Quỳnh Chi.

Vừa thấy hắn đi qua đi lại trước phòng mổ nhỏ liền tới chỗ hắn

- băng nó sao rồi

Nhỏ lay tay hắn rồi nước mắt cứ đua nhau rơi xuống. Cậu đau lòng khi thấy nhỏ như vậy rồi dịu nhỏ xuống ghế ngồi.

- cô gọi cho bố mẹ của thiên băng đi

Cậu lên tiếng nói cho nhỏ. Nghe vậy mắt nhỏ hiện lên tia sợ hãi.

- không được để bất kì ai trong nhà của băng biết

Nghe nhỏ nói xong hắn nhíu mày

- tại sao

- các anh cứ nghe tôi đi họ mà biết băng bị như vậy thì những ai liên quan đều phải chết

- không tới nổi đầy đâu

Nghe cậu nói vậy nhỏ lắc đầu

- thế là cậu không biết gì rồi

Họ vẫn chưa biết thân thế của nó với nhỏ thôi thì của giữ im lặng vậy. Thấu nhỏ chân ngân cậu lay tay nhỏ đưa nhỏ về hiện tại. Hấn vẫn cứ đi đi lại lại
Dùng ngồi không yên.

Ting tiếng cửa phòng mở ra cả 3 liền bao vây lấy ông bác sĩ già hỏi tới tấp.

- bác sĩ cô ấy sao rồi

Cả 6 con mắt hướng nhìn vị bác sĩ già.

- cô ấy đã qua cơn nguy kịch và được chuyển sang phòng hồi sức

Nói bác ông mỉm cười hiền hậu.

- thế bao giờ bạn cháu tỉnh

Nhỏ giọng vẫn còn lo lắng hỏi

- đợi thuốc mê hết tác dụng bạn cháu sẽ tỉnh

Nói xong vị bác sĩ đáng kính kia đi về phòng làm việc. 3 người họ thì lên tầng VIP của bệnh viện để thăm nó.

Hấn bảo cậu với nhỏ về đi để hấn ở lại nhưng nhỏ nhất quyết không về đợi nó tỉnh lại nhưng bị cậu lôi về để cho hấn ở đó, vì cậu thấy người bạn của cậu đã thay đổi rồi cái vỏ bọc lạnh lùng kia sẽ nhanh tháo bỏ thôi cậu thầm khâm phục nó có thể thay đổi được trái tim lâu ngày đi đóng băng đó, tự nhìn lại mình cậu mau thờ dài người con giàu cậu thương luôn coi cậu như một người chị em có hôm đi cùng nhỏ nhỏ bảo đáng cậu đẹp nên bắt cậu mặc thử váy nghe vậy cậu chỉ có tăng sông sớm vì nhỏ mất Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cố Chấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

Hấn vẫn ngồi cạnh nó ngắm nhìn gương mặt xanh xao của nó mà hấn tự trách mình đã không bảo vệ được nó, lại để cho nó hăng trọn một nhát dao

Cạch

Đang suy tư thì có tiếng mở cửa hấn quay ra thì gặp nhỏ với cậu về mặt buồn thiu của nhỏ khi thấy nó như vậy không còn là một cô gái tinh nghịch cái đài phát thanh của nhỏ đã hết bin rồi.

- cậu về tắm đi sau lại vào

Thấy cậu nói vậy hấn cũng gật đầu đi về vì quần áo của hấn dính máu của nó.

Cậu đi tới chỗ nhỏ thờ dài nhìn nó bị vậy cậu cũng buồn lắm

- mấy người chiều nay là ai vậy

- chuyện cũ rồi khép lại đi

Thấy nhỏ đã không muốn nói cậu cũng chẳng nhắc đến nữa. Trong phòng yên tĩnh đến lạ chỉ còn tiếng máy móc đang hoạt động. 30p sau hấn cũng tới nó vẫn chưa chịu tỉnh lại mọi người đều nhăn chán lo lắng hấn vẫn thế ngồi cạnh nó chờ đợi giây phút nó tỉnh lại. Chợt hấn nhìn thấy ngón tay nó động đậy

- thiên bằng cô tỉnh rồi àk.

Hấn vui mừng thấy tỉnh dậy

Mở mắt ra nó đã thấy hấn và nhỏ cùng với cậu ánh mắt lo lắng nhìn nó. Tự dưng nó thấy ảm áp quá liền mỉm cười. Cậu với hấn lần đầu tiên thấy nó cười nên lâm vào tình trạng shock nó cười rất đẹp mà kiết sĩ nụ cười.

- tao không sao mày đừng lo lắng. Đừng nói cho bất kì ai trong gia đình tao biết

Thấy nó yếu ớt lại không thích nói nhiều bây giờ nói tới sai mồm

- tao biết rồi tao nghĩ bây giờ tình trạng này mày không thể về nhà

Nhỏ lo lắng khi nhắc tới vấn đề này

- thuê tao một căn hộ mai tao sẽ qua đây

Khi nhỏ biết nó tỉnh là nó sẽ chuyển đi vì nó rất ghét ở bệnh viện

- cô chưa khỏe mà sao có thể xuất viện được

Hấn lo lắng cho nó

- băng nó không thích ở đâu

- nhưng

Hấn chưa nói xong thì nó đã gắt lời hấn

- mai mày tìm căn hộ nào mát mẻ rồi đưa tao qua. Bác quản gia hỏi gì bảo bác ấy gọi cho tao

Thấy nó nói vậy nên trả ai nói gì nữa. Hấn với cậu đều nghĩ cô ấy thật bướng.

- để băng về nhà tôi sẽ tiện hơn lại có người chăm sóc

Nghe hấn nói vậy nhỏ gật đầu lia lịa mặc kệ nó phản ứng ra sao còn cậu thì cứ ngạc nhiên này sang ngạc nhiên khác đầu tiên là thấy nó cười bây giờ là hấn đưa gái về nhà thật sự shock toàn tập.

- quyết định vậy đi

Nhỏ reo lên như vậy nhỏ cũng yên tâm vì không muốn nó ở một mình trong căn hộ.

- tao với duy về trước mày nghỉ ngơi đi.

Nói xong nhỏ với cậu cuốn gói về luôn. Bây giờ trong phòng chỉ còn lại nó với hấn

- lần sau tôi không cho em làm vậy nữa

Lần này hấn thay đổi cách xưng hô với nó giọng nói đã không còn lạnh như trước nữa. Nghe vậy nó chỉ gật đầu

- mấy giờ rồi

Giọng nó vẫn lạnh như vậy trả có chút gì thay đổi

- gần 9h rồi em ăn gì để tôi đi mua

Hấn nhìn đồng hồ trong tay rồi trả lời nó

- tôi không thấy thoải mái một chút nào khi ở đây anh đưa tôi về đi

Nó thấy sự rất khó chịu khi ở đây

- không được vết thương của em chưa lành không thể di chuyển được

Hấn giọng nói quả quyết nhất định không cho nó xuất viện

- xin anh đấy

Nó đưa ánh mắt cùn con nhìn hấn. Hấn chỉ biết gật đầu với cô gái cố chấp này. Các bác sĩ nhất quyết không cho nó xuất viện hấn nói hết lời rồi bảo cho 1 bác sĩ tới thăm nó thường xuyên thì mới miễn cưỡng cho nó về.

Hắn gọi tài xế nhà hắn tới đón nó trên suốt dọc đường đi hắn chỉ bế nó trên tay. Còn nó thì áp đầu vào ngực hắn ngủ ngon lành. khi hắn bước vào nhà trên tay bế một cô gái làm cho tất cả mọi người đều ngạc nhiên có người còn dụi mắt mấy lần xem có nằm mơ không người thì tự tát mặt mình rồi kêu lên. Ông hắn thấy vậy chỉ mỉm cười

- cháu chào ông. Cô ấy sẽ ở nhà mình một thời gian

Hắn lễ phép chào ông nội. Nghe hắn nói vậy ông mỉm cười

- ở càng lâu càng vui. Mày lại bắt con nhà ai về vậy

Ông lên tiếng ghẹo hắn đưa cháu lạnh lùng này của ông đã biết dung động rồi sao

- con đưa cô ấy lên phòng

Nói xong hắn bế nó đi thẳng lên lầu vì sợ vết thương sẽ há miệng. Đặt nó nằm trên giường hắn kéo chăn lại đắp cho nó rồi đóng cửa đi ra ngoài.

- ông chưa ăn tối sao

Hắn lo lắng cho ông vì tuổi ông đã cao rồi mà suốt ngày đợi hắn về ăn cơm chung

- con cũng vậy mà ngồi xuống ăn cơm đi hay lại lo lắng cho cô gái kia tới quên ăn.

Ông hắn thì luôn thích chọc ghẹo hắn với cậu

Nghe vậy hắn cũng kéo ghế ngồi xuống ăn.

- cô đấy hơi ít nói nên ông thông cảm có gì bỏ qua cho cô ấy

- tiên sư cha mày chưa gì đã bênh người ta rồi. Mà con để bạn con ở đâu thế

Ông lên tiếng mắng yêu hắn

- cô ấy sẽ ngủ ở phòng con

- thế Con định ngủ với ông hả chỗ ông chật lắm nha không ngủ được đâu

- cháu hiểu ý của ông rồi.

Ông cười lớn khi nghe Đứa cháu đích tôn nói vậy, hiếm khi đứa cháu này ngồi mà nói chuyện với ông nhiều thế . cũng đã 3 năm rồi bây giờ ông mới thấy mày quan tâm cô gái khác đó ông nghĩ thầm trong lòng.

Hắn ăn no nên đã xin phép lên phòng trước mở cửa phòng vẫn thấy nó đang ngủ . hắn tiến lại chiếc ghế sofa dài rồi nằm ngủ. Có lẽ hôm nay là một ngày mệt mỏi với 4 người họ nhất là nó khi đang ở tình trạng bị thương Đáng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cố Chấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Khi nó tỉnh dậy thì đã thấy mình nằm ở căn phòng xa lạ , mùi bác hà quần thuộc trên người hắn, nó nghĩ là phòng của hắn. Lấy điện thoại ra xem giờ thì đã hơn 8 giờ rồi. Hàng trực cuộc gọi từ bà quản gia nó thờ dãi

- tiêu thư đi đâu từ hôm qua mà tôi gọi không nghe vậy

Bà lo Lắng hỏi nó

- cháu đi công tác phải mấy tháng nữa cháu mới về.

- tiêu thư nói thật chứ tôi thấy giọng tiêu thư.....

- cháu có việc rồi

Nói xong nó cúp máy luôn vì nó không muốn bà lo lắng cho nó.

Cốc....cốc...cốc

Người ngoài cửa vẫn cứ kiên nhẫn gõ cửa người trong phòng thì trả lên tiếng cứ ngồi yên đó.

- ta là ông của huy cháu không cho ta vào sao

Giọng nói nghiêm nghị vang lên. Nó nghe vậy có chút phản ứng

- ông là chủ cháu là khách sao ông lại gõ cửa

Nghe tiếng nó vọng lại ông vui vẻ mở cửa bước vào. Tiến tới chỗ ghế cạnh giường nó.

- Hazzzzz thế là cháu không biết tính của thằng huy rồi nó không muốn ai vào phòng của nó mà nó không cho phép kể cả ông

Ông đang nói xấu thằng cháu trai quý tử của ông trước mặt nó

- cháu xin lỗi

Nó cúi đầu xin lỗi ông.

- ha ha không sao

Ông cười vui vẻ với nó

- cháu với huy là thế nào

Nghe ông hỏi vậy nó trầm ngâm suy nghĩ

- cháu với anh ta chỉ là bạn

Nghe nó nói vậy ông có chút buồn buồn tưởng mình sắp có cháu dâu rồi.

- ta nhìn cháu rất giống một người bạn của ta đấy. Tính cách lạnh lùng như ông ấy vậy không thích nói nhiều và cũng chả thích trả lời ai

- người đó là ai ạ.

Nó tò mò hỏi ông nhìn ánh mắt của nó ông liên bật cười đôi mắt đen lầy trong veo toát lên sự lương thiện nhìn vào ánh mắt đó có thể ta thấy một lực hút nào đó khiến ta không rời khỏi được

- ông ấy là.....

- băng mây sao rồi

Nhỏ vô duyên mở cửa phòng hần ra chạy thẳng vào chỗ nó mà không để ý ông hần ngồi bên cạnh nó. Bèn đưa tay gỡ đầu

- cháu xin lỗi ông ạ

Nhỏ cúi đầu chào ông hần. Nhìn thấy nhỏ vui vẻ hoạt bát thân thiện vậy ông mỉm cười rồi đi ra ngoài. Ông hần vừa ra thì tại hần cũng bước vào, cái loa phát thanh của nhỏ lại hoạt động hết công suất.

- con này ai cho mày ra viện sớm thế hả bây giờ còn nằm ở phòng trai nữa, mày có biết tao lo cho mày lắm không , nêm tao phải trốn học đấy

Nhỏ cứ Tha nói một chàng rồi bị cậu kéo ra

- oái tên ô xin này anh làm gì vậy thả tôi ra.

Nhỏ vừa nói vừa đánh cậu cậu thì cười hi hi với nhỏ, làm nhỏ tức chết mất.

- cậu có sao không

Là quỳnh chi do nghe tại hần kể nó bị đâm nên đến thăm. nhỏ năng nỉ i ôi mãi họ mới đồng ý. Tha nó không trả lời thì cô cũng không hỏi gì nữa.

- mọi người ra ngoài đi tôi thay quần áo cho thiên băng

Ai cũng nhìn nhỏ như sinh vật lạ họ chưa cả noi gì đã đuổi họ đi rồi, thấy vậy nhỏ cười làm hòa.

- băng trắc nó chưa ăn gì nên anh xuống chuẩn bị cháo đi

Nhỏ chỉ tay về phí hấn. Rồi quay sang cậu với vô

- hai người đi mua cái gì đi hôm nay chúng ta sẽ làm tiệc ngoài trời.

Nghe vậy cậu bữu môi còn cô thì vui vẻ lắm vì cô rất muốn làm bạn với tụi nó.

Nhỏ đuổi hết người đi rồi tới ngồi cạnh nó.

- sao mày lại đợ họ huy nhất dao đó

Nghe nhỏ hỏi vậy nó chỉ nhún vai

- phản xạ thôi

- ai đã đâm mày

Nhỏ mặt hình sự hỏi nhỏ thật sự nhỏ sẽ không bỏ qua cho bất kì ai làm tổn thương tới nó.

- không phải mày đã giết hết rồi sao còn quan tâm

Nó giọng lạnh lùng lên tiếng

- chưa còn một tên lợi dụng đám đông đã bỏ đi tao nghĩ là đũa bất mày

Nghe nhỏ nói vậy nó ngạc nhiên nhỏ nhân từ với người khác vậy sao

- tao chỉ biết tên phong

Nhỏ chỉ gật đầu

- chuyện sáng hôm qua

- là thiên thiên

Nó lên tiếng giọng nói nhẹ tênh ánh mắt lóe lên tia thích thú.

Chợt hấn mở cửa bước vào làm nó với nhỏ giật mình

- sao anh không gõ cửa

Nhỏ lên tiếng bắt nham

- phòng tôi

Đối với nó thì nhẹ nhàng với nhỏ thì lạnh tanh. Nghe vậy nhỏ bữu môi. Trên tay hấn cầm bát cháo gà, nhìn cháo nó chả muốn ăn một tí nào bèn lắc đầu liên tục không chịu ăn, hấn thì cứ ép nó ăn. Nhỏ cũng không muốn ở lại nên đã đi xuống nhà đợi cậu với chỉ về.

- em không ăn thì sao khỏi đợc.

Cái con người ngoan cố này nói gì cũng không nghe không chịu ăn làm hấn mệt gần chết.

- sao bây giờ anh quan tâm tôi vậy

Nó đưa đôi mắt dò xét nhìn hấn.

- ăn đi, nhiều chuyện

Hấn đặt bát cháo lên tay nó rồi lạnh lùng ra ngoài.

Ở dưới vườn

- tên đầu heo kia anh không qua làm đi mà đòi ăn hả.

Nhỏ chống hông quát cậu đang trèo lên cây hái mận

- mau xuống nhanh lên

Cậu bèn lật đặt tụt xuống

- ghê như bà chằn sau này chó nó lấy

Cậu hất cao mặt nói với nhỏ

- anh mơ làm chó cũng chưa lấy được tôi

Nói xong nhỏ phui miệng quay đi.

- anh đi nướng thịt đi

Nói xong nhỏ chạy lon ton qua chỗ quỳnh chi

- chi đang làm gì vậy

Nhỏ tươi cười nói với chi. nhỏ cũng không giận chi nữa còn muốn chi làm bạn mình

- tớ đang nhặt rau cậu nhặt dùm mình nhá

Nghe chi nói xong nhỏ ngồi phịch xuống bãi cỏ, Cậu nhìn thấy vậy thì phì cười. 2 người ngồi nói chuyện vui vẻ

- chuyện hôm đấy cậu cho tớ xin lỗi, chi vì tính tiểu thư mà ...

Chi cúi đầu về hối hận

- không sao mà

Nhỏ cười

- chúng ta làm bạn chứ

Nghe nhỏ nói vậy chi vui lắm, hôm nhà chi bị phá sản chi đã nhờ Những cô tiểu thư bạn chi giúp nhưng họ đều quay lưng với chi. Trong thâm tâm chi cũng đã nghĩ cách trả thù nó nhưng khi nó quyết định không cho nhà chi phá sản suy nghĩ đen tối đó bị dập tắt, tự nhiên chi cảm Thấy ngưỡng mộ tình bạn của nó với nhỏ.

- chi ....chi..này

Nhỏ lay tay chi vì thấy chi đang suy nghĩ gì đó chả Nghe nhỏ nói gì.

- hả.... Cậu bảo gì

Chi giật mình cắt đứt dòng suy nghĩ chợt có tiếng cậu gọi vang vọng đâu đấy

- ngồi đấy mà nói chuyện qua đây giúp tôi đi

Cậu hăm hăm đưa mắt về phía nhỏ để cậu nướng thịt một mình nóng gần chết còn mình thì ra nói chuyện với chi.

Chi thấy cậu quát vậy thì cười công tử đào hoa của lớp lại có bộ dạng quần áo xộc xệch, lấm lém.

- cậu qua chỗ duy đi không hai người lại đuổi nhau chạy khắp sân bây giờ.

Chi huych tay nhỏ qua chỗ cậu, thấy vậy nhỏ bĩu môi

- xí làm như tớ sợ cậu ta vậy

Nghe nhỏ nói chi chỉ cười đẩy nhỏ đi. Gặp nhau là cậu với nhỏ lại cãi nhau.

- này anh làm ô xin của tôi nha

Tên đầu heo này.

- này cô gọi ai là tên đầu heo hả.

Chi nói không sai mà bây giờ cậu đuổi theo nhỏ quát ầm ĩ cả vườn mấy cô người hầu thấy vậy ôm bụng cười ngoặt nghèo chi cũng không ngoại lệ cười tới đau bụng. Bỗng nhỏ không biết lấy vôi phun nước ở đâu phun ướt hết người cậu, cậu bức chạy lên cướp từ tay nhỏ hai người cứ giằng co cái vôi

nước.

- á chi chi lại đây lại đây giúp tớ mau lên

Nhỏ la lên gọi cứu binh chi chi trả vờ không nghe tiếng cứ bình thản nhặt rau

- chi không được giúp cậu ta

Cậu nói vọng lại

Nhỏ dầm lên chân cậu chạy đi

- chi cậu không ra giúp tớ lần này cho cậu biết tay

Nhỏ vừa nói vừa tạt nước vào chi về mặt đắc thắng

- cậu được lắm giám tạt nước tớ tớ cho cậu biết tay

Vừa nói chi vừa lấy rau ném vào người nhỏ. Nhỏ vừa la vừa đuổi theo . một lúc sau không hiểu chi đắc tội gì với hai con ma kia mà 2 người họ cứ đuổi theo chi

- chi tớ bảo cậu về phe tớ mà sao lại bênh tên đầu heo đấy

Nhỏ vừa nói vừa cầm vôi phun vào người chi

- cô nói ai là đầu heo

- tớ đầu hàng cả hai tha cho tớ

Chi chạy hồn hèn nói

- tội của cậu không tha được

Cuộc rượt đuổi diễn ra trong sân đồ ăn bị nước làm ướt hết rau cỏ thì dính đầy trên 3 người hăm trên sân. Hôm nay biệt thự nhà họ hoàng chán gặp tiếng cười.

- bọn trẻ bây giờ hồn nhiên quá

Ông nội hần chẹp miệng nói khi thấy hần ngồi yên lặng trên ghế

- ông nói ai vậy ạ

Hần lễ phép hỏi ông là người hần yêu quý nhất từ nhỏ hần đã sống với ông nội vòn ba mẹ hần đi công tác suốt có khi cả năm mới gặp 2,3 lần.

- thì mấy người bạn của cháu đó chạy nhảy khắp sân lát ta phải phạt chúng dọn vườn

Ông nói xong thì cả hai đều bật cười không hiểu lí do

- cháu có chuyện gì sao

Ông quan tâm hỏi hần

- không có gì đâu ông

- hãy nghe con tim của con mách bảo đừng cố chấp khẳng định mình chỉ yêu một người, trên đời này chẳng có gì gọi là vĩnh viễn tình bạn lâu ngày không gặp rồi cũng thành người xa lạ. Trong tình yêu cũng vậy hôm nay đòi sống chết với người ta nhưng biết đâu vài năm sau con có thể dung động bởi một cô gái khác, đừng ngang bướng cố chấp như vậy làm con thêm khổ thôi, hay tin ta nghe trái tim con mách bảo. Lí trí sao có thể thắng nổi con tim.

Chưa để hần lên tiếng ông đã đi vào thư phòng nằm nghỉ, hần vẫn ngồi nghĩ cái gì đó xa xăm.

*****

Sau khi 3 người đuổi nhau mệt đành đi thay quần áo. Cậu thị mọn của hần nên dễ, còn nhỏ với chi thì phải lên nấng nỉ i ôi mãi nó mới đồng ý vì nó không thích ai đụng đến đồ của nó, được cái gạt đầu của nó là nhỏ với chi lật tung vali tìm quần áo.

- chi sẽ làm bạn của chúng ta nhé

Nhỏ hỏi nó vì nhỏ rất vui khi chi làm bạn nhỏ có thể âm ỉ nói chuyện hai người tâm sự, nó thì chỉ thể hiện bằng hành động chứ ít khi nói, chi cũng đưa ánh

mắt chờ đợi về phía nhỏ

- tùy

Câu nói lạnh lùng của nó làm chi buồn thiu còn nhỏ thì vui lắm mỗi khi nó nói tùy là đồng ý hay không là do nhỏ.

- vậy bây giờ 3 chúng ta sẽ làm bạn

Nhỏ ôm lấy vai cô, còn cô nghe vậy vui lắm từ giờ có thể làm bạn với tụi nó rồi thế là cả hai nhảy lên giường của hấn ngồi liên tục chuyện đủ thứ chuyện nó thì chỉ âm ừ cho qua để cho nhỏ với cô ngồi nói chuyện.

- tôi thấy duy thích cậu đấy.

Đang nói chuyện vớ vẩn cô bay qua luôn cậu làm nhỏ đang cười cũng thu lại

- cái tên lằng nhằng đó thì yêu đương gì

Nhỏ lên tiếng phản bác

- thôi kệ cậu ta đi chuyện tình cảm yêu thì đến bên nhau không thì như hai đường song song không bao giờ gặp được

Cô gật đầu nghe nhỏ giảng triết lí.

- laptop đâu

Nó bấy giờ im lặng cũng lên tiếng nghe nó hỏi nhỏ phi thân tới vali đưa nó cái laptop. Căn phòng lại chìm vào im lặng không ai nói với ai câu nào, nhỏ với cô thì bụng đã đói meo từ sáng giờ đã ăn gì đâu, trốn học qua đây thăm nó mà nó trả lời gì.

Cốc....cốc....cốc

- mời vào

Cô gái hầu không dám vào phòng hấn nên chỉ giám đứng ở ngoài cả cái nhà này chỉ có hấn với ông mới được vào, nếu hấn chưa cho phép mà dám vào thì đuổi việc lập tức

- ông chủ kêu các cô xuống ăn trưa với ông cho vui

Nghe xong nhỏ với cô phóng như tên lửa xuống làm cô người hầu xít bị cánh cửa đập vào may trời cao phù hộ cho cô.

Bàn ăn hôm nay đông lạ thường làm ông hấn cười suốt.

- cháu mời ông ăn cơm

Cả 4 người đồng thanh. Ông cười vui vẻ rồi bảo họ ăn đi

- ông mong các cháu sẽ thường xuyên tới đây chơi

- vâng cháu sẽ tới đây làm phiền ông hoài tới khi nào ông chán

Nhỏ lém Lính lên tiếng

- cô tới đây để phá nhà thôi

Cậu bấu môi với nhỏ nhỏ thì giờ đôi đứa lên dọa cậu, cô nhìn họ như trẻ con thì bật cười, hấn vẫn lạnh lùng thưởng thức bữa ăn trong lòng luôn lo cho nó có đói không.

- thôi hai cháu ăn đi không chòng nhau nữa, lát nữa 3 đứa ra dọn bãi chiến trường của 3 đứa đi

Nghe ông nói vậy mặt 3 người méo xệch chỉ dám nói từ vâng nhẹ nhàng, ông hài lòng gật đầu. Rồi tụi nhỏ cũng bỏ qua cái chuyện trọng đại là đi dọn vừa khi ăn xong thì lại vui cười nói chuyện, suốt bữa ăn tiếng cười vẫn không dứt. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15

- tôi không muốn cậu lặp lại chuyện này một lần nữa không cậu đừng trách tôi

Hắn lạnh lùng nói với người Đối diện, nếu không phải cậu ta là bạn thân của hắn thì hắn đã giết chết cậu rồi.

- cậu đang dọa tôi sao huy

Người đối diện nhếch mép đáng vẻ bất cần, chính hắn đã làm người cậu yêu thương nhất rời đi cậu chỉ cần nhìn thấy cô hạnh phúc là cậu vui rồi mà bây giờ cô đã rời đi cậu không biết cô đã đi đâu.

- phong tôi đã cảnh cáo rồi đấy đừng trách tôi vô tình với cậu

Nói xong hắn lạnh lùng bước ra ngoài, bây giờ chỉ còn một mình phong ở đó cậu điên cuồng hét tất cả những thứ trước mặt xuống đất

- thiên di em đang ở đâu, người em yêu bây giờ hắn đang bảo vệ cô gái khác kia em về mà xem hắn Không còn yêu em nữa rồi

Nói xong phong cười lớn lí T ria của cậu mất hết nếu ngày đó thiên di chọn phong thì bây giờ tình bạn của phong với hắn đã không như vậy.

Rời khỏi chỗ phong hắn lái xe tới trường chiếc xe lao vùn vụt trên đường như đang đùa với tử thần,những cảnh sát giao thông thì mắt nhắm mắt mở cho qua vì bất chiếc xe đó họ chỉ còn cách đi ăn mày.

Hắn đang đứng trước lớp học của thiên thiên, thấy hắn xuất hiện mọi cô gái trong lớp đều trang điểm lại người thì tô son người thì dặm phấn mong cho hắn để ý. Hắn đến cái liếc mắt cũng không thèm, thiên thiên nhìn thấy hắn có chút vui cũng có chút lo lắng vì đây là lần đầu tiên hắn tới tìm thiên thiên.

- gặp nhau sau trường

Để lại câu nói lạnh lùng rồi quay bước đi, thấy thiên thiên ra ngoài những cô gái trong lớp đều ghen tị một số thì bĩu môi.

* sau trường

- anh gặp em có việc gì sao

Thiên thiên vui vẻ hỏi hắn, hắn lạnh lùng quay lưng với thiên thiên

- sao em làm thế

Nghe hắn nói vậy thiên thiên có chút chột dạ

- anh nói gì vậy mình huy em đã làm gì

Thiên thiên tỏ vẻ ngạc nhiên hỏi

- em tự hỏi lại bản thân mình đã làm gì đi anh không muốn em lặp lại điều này một lần nữa.

Nghe hắn nói thế thì thiên thiên cũng biết vụ bắt cóc kia do ả nhờ anh phong bắt chỉ để đe dọa những lữ tay đâm vào nó.

- anh đã thay đổi thật rồi huy àk. Thế còn chị thiên di anh tính sao, anh không yêu chị nữa àk.

Thiên thiên phẫn nộ nói với hắn

- đừng quan tâm quá nhiều và đừng nhắc tới cô ấy trước mặt anh

Nói xong hắn lạnh lùng bỏ đi. Thiên thiên tay nắm chặt, cô đợi đấy thiên băng.

*****

*****

****

Từ khi nó bị thương chẳng thể đi ra ngoài cả ngày chỉ nằm lì một chỗ, 10 ngón tay thon thả của nó đang hoạt động trên Bám phím laptop, xử lí xong việc của công ty nó chán nản đóng máy lại không biết bao giờ nó mới hoạt động được, nó đánh liều thử di chuyển nó bước tới ngồi cạnh cửa sổ tuy hơi đau nhưng nó cố chịu đựng. Hít không khí đầy trong ngực nó cảm thấy khỏe hơn khi cứ nằm im trên giường. Từ cửa sổ phòng của hắn có thể thấy cả một vườn có đủ loại hoa đang thi nhau khoe sắc thật đẹp. Ở giữa vườn hoa vó vôi sen nó thật sự muốn xuống đó được cảm nhận những mùi hương của hoa,

chợt nó để ý thấy có cái xích đu cạnh đó xích đu có vẻ lâu rồi không ai ngồi nên có vẻ cũ nhìn tổng quan vườn hoa nó cảm thấy hài lòng. Vì phòng của nó nhìn xuống cũng là một vườn hoa, một đàn hoa giấy với những loại hoa đẹp khác. Bỗng nó nghĩ tới hôm hân tới cứ nó lúc đấy tìm nó bỗng đập nhanh hơn nó sợ hân cứu nó sẽ bị làm sao nó cũng không hiểu cảm giác này là sao, lúc thấy tên phong đó dơ dao lên định đâm hân nó có thể đánh hân nhưng trả hiểu tại sao nó lại che cho hân để mình bị đâm.

- sao em lại ra đây

Đang suy nghĩ miên man thì giọng nói của hân cắt đứt dòng suy nghĩ của hân.

Nó quay mặt lại nhìn hân

- anh không đi học

Nó không trả lời câu hỏi của hân mà lại hỏi ngược lại hân

- có nhưng về, vết thương của em chưa lành về giường nằm đi.

Hân nhẹ nhàng dìu nó về chỗ những Nó lắc đầu

- tôi muốn ngồi ở đây một lát.

Thấy nó nói vậy hân cũng trả bảo gì để nó ngắm cảnh hít thở không khí cũng tốt, vì nó đã không thích ép nó cũng vậy.

Hai con người lạnh lùng đứng cạnh nhau tỏa ra hân khí bức người.

- anh có quan hệ gì với tên phong đó

Giọng nói nhẹ tênh cùng ánh mắt vô cảm.

- em muốn biết

Hân hỏi để khẳng định lời của nó, nó chỉ gật đầu không lên tiếng.

- thật ra anh với cậu ấy đã từng là bạn thân....

Rồi hân ngập ngừng nó đưa ánh mắt đen láy của mình về phía hân

- đã từng

Nghe nó nói hân gật đầu

- nhưng sau này vì một số lí do mà anh với cậu ấy không chơi chung với nhau nữa.

- có vẻ hai người cùng thích 1 người

Lần này hân im lặng không gật đầu

- đó là ngày trước còn bây giờ khác rồi

Nó đưa ánh mắt ngạc nhiên nhìn hân, không phải hân vì thiên di mà đã lạnh lùng tự thu mình trong cái thế giới giềng sao

- là ai

Nó thủ thỉ hỏi, hân thấy nó vậy thì bật cười

- sau này em sẽ biết

Nó chỉ gật đầu không hỏi gì nữa, căn phòng lại trở về đáng vẻ của nó im lặng và im lặng.

Trái ngược với chỗ nó với chỗ của nhỏ đang nhộn nhịp tiếng cười nói không ngớt

- anh đi mua bánh với nước cho tôi với chị nhanh lên

Nhỏ ra lệnh quát nạt cậu, vì vẫn trong thời hạn ô xin nên cậu đành ngậm ngùi xéch mông đi xếp hàng

- cậu cứ hành hạ cậu ấy sau này hai người làm người yêu của nhau tớ sợ người toác đầu người chảy máu

Nghe chị nói vậy nhỏ bĩu môi

- cậu cứ lo xa tên đàn bà đấy ai thêm chứ

Nhỏ kiêu ngạo nói, chả biết cậu đứng từ sau nhỏ bao từ bao giờ miệng thét ra lửa

- cô nói ai là đàn bà hả, cô như bà chẳng vậy người ngoài thì nói cô vui tính dễ thương giềng tôi thì cô còn hơn bà chẳng lửa nhá

Cậu xả một tảng lên người nhỏ, bọc dọc ngời phịch xuống ghế

- cậu uống đi cho hạ hỏa, khổ ghét của nào trời cho của ấy mà

Chi vỗ vai cậu an ủi

- gì chứ ai thêm cô, cậu ta

Cả hai đồng thanh lên tiếng

- đấy thấy chưa cả nói cũng giống nhau thì

- thì sao

Đồng thanh lần 2

- sao anh cô lại nói theo tôi

Chi phì cười với tính trẻ con của ai người này

- thôi 2 người là duyên trời định là một cặp rồi

Nghe chi nói vậy nhỏ với cậu hất mặt không thêm liếc mắt. Bên trên bàn ăn thì có vẻ im lặng bên dưới bàn thì chân của cậu với nhỏ không ngừng hoạt động nhỏ thì luôn đợi cậu không để ý liên lợi dụng thờ cơ đập cậu, cậu thì cũng không phải dạng vừa nên cũng dậm vào chân nhỏ để đáp trả, 4 con mắt thì luôn có hình viên đạn liên tục bắn về phía đối phương chỉ thấy tính hình có vẻ không ổn nên đã cáo lỗi 3 chân 4 cẳng co giò à chạy chứ trâu bò đánh nhau ruồi muỗi ở bên cạnh không sút đầu thì cũng mè chán.

Trong căng tin có ánh mắt này lửa chĩa vào người nhỏ bàn tay để trên bàn tự động siết chặt lại nghiến răng ken két. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Có Cháp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

Mỗi khi có chuyện buồn chúng ta thường ngồi cạnh khung cửa sổ và nghĩ lại những chuyện không vui ở quá khứ, cái tâm trạng đó chỉ có người từng trải mới hiểu. Có bao giờ bạn thấy những người bề ngoài mạnh mẽ nhưng càng mạnh mẽ tới đâu thì họ càng yếu đuối bấy nhiêu. Có ai đã từng đến bên bạn nói đừng cố gắng gồng mình lên mạnh mẽ vì càng mạnh mẽ bao nhiêu em càng không cần sự bảo vệ của ai lúc đó em sẽ cảm thấy cô đơn.

*****

*****

Nó lặng lẽ di chuyển tới ghế sofa kéo lại chân cho hần, từ khi nó ở đây hần toàn ngủ ở sofa, nhiều lần định hỏi sao hần không để nó qua phòng khác ngủ nhưng vì bản tính lạnh lùng nên cũng thôi.

- thiên di đừng đi thiên di

Nó định đi ra cạnh cửa sổ thì nghe hần nói mớ, khi hần gọi tên người con gái khác sao nó thấy buồn vậy, gạt bỏ những suy nghĩ vớ vẩn trong đầu, nó tiến tới cái ghế cạnh cửa sổ.

Những làn sương mờ mờ ảo ảo khiến nó chẳng nhìn thấy gì khung cảnh yên tĩnh tới gạt thờ.

Nó cứ ngồi đó không nhúc nhích ánh mắt nhìn xa xăm có nỗi buồn nào chất chứa trong đôi mắt này.

Sự cô đơn vây quanh người nó khiến nó thu mình, nhưng khi nó càng nhốt mình vào cái thế giới của riêng nó thì nó cảm thấy mình đơn độc.

- lại ra đây ngồi nữa àk

Nghe giọng hần nó giật mình, đang suy nghĩ vớ vẩn thì hần lù lù đứng sau lưng.

Nó chỉ gật đầu

- em ngồi đây bao lâu rồi mà người lạnh vậy

Hần đặt tay lên vai có thấy áo lạnh tanh, trán xính nhú lại

- hơn 2h

- không lạnh sao mà em ra đây ngồi sớm thế

- không, anh chuẩn bị đi học đi.

Nó khẽ đuổi hần đi cho đẹp trời. Hần VSCN xong thì cũng đi học luôn.

*****

*****

Trường học

Hôm nay nhỏ không đi với cậu mà đi với chi, từ khi hai người chơi với nhau là cứ dính như sam.

Hai người vui vẻ đi lên lớp thì gặp tụi yến nhi chặn đầu.

- hai con ăn mày này mà cũng được học ở đây sao.

Yên nhi lên giọng hống hách, lúc bàn đằng sao thấy vậy cũng cười khinh bỉ.

- sáng sớm mà đã nghe tiếng chó sủa rồi thật là tra tấn lỗ tai nha chi àk

Nhỏ vừa nô vừa đưa tay lên trả vờ ngoáy lỗ tai, thấy nhỏ hưởng ứng như vậy chi cũng tiếp lời.

- cậu thấy không ngọc một con lên tiếng là cả lũ cùng cười cậu biết người la gọi là gì không

Nghe chi nói vậy nhỏ lắc đầu

- là chó sủa theo đàn đó

Yên nhi Nghe vậy mặt nổi gân xanh

- mày nói ai

Ả định giơ tay lên vả chi thì nhỏ nhanh tay bắt được.

Chát

- cô nên nhớ đừng có động đến bạn tôi, tôi không trắc cô có kẻ tá quả như thế nào đâu

Vung lời đe dọa xong nhỏ với chi bước đi, đi qua người ả nhỏ huých vai để ả tránh ra.

- mày đợi đấy

Ả hét lên rồi ôm má ảm ức, ánh mắt hiện lên tia gian xảo.

- sao cậu phản xạ nhanh thế

Giọng nói ngưỡng mộ của chi làm nhỏ phồng mũi

- tớ học võ từ bé khi nào rảnh qua nhà tớ tớ dạy mấy chiêu phòng thân

Nghe vậy chi gật đầu liên tục rồi hai người nắm tay nhau tung tăng vào lớp.

*****

Giờ học cũng đến ai cũng lật đặt vào chỗ mình ngồi. Riêng nhỏ thì vừa mới đặt mông xuống ghế thì nghe cậu thờ dài

- hic hic bao giờ mới hết cảnh làm ô xin đây

Nghe cậu than trời than đất nhỏ vỗ về an ủi ra về ta là đàn chị

- sắp rồi ngoan làm ô xin cho chị mấy hôm nữa là được mà

- ại em cô chứ

Cậu lên tiếng phản bác

- không em thì cháu, cháu ngoan cô thương

- Hư không thèm cãi với nhà người nữa.

Nói xong cậu nằm lì ra bàn.

Cô giáo thì ở ngoài cửa nói gì gì đó với người ngoài cửa xong thì cũng bước vào lớp.

- hôm nay chúng ta có thêm một bạn mới

Cô cười tươi hơn hoa nói với lớp.

- cô bạn con trai hay con gái vậy

Một bạn nằm ngồi góc cuối lên hỏi

- xin chia buồn cùng em là con trai nhá. Em vào đi

Nghe cô nói xong chàng trai đứng ở cửa. Bây giờ cũng bước vào con trai thì không thèm liếc mắt, ghen tị đấy mà, còn con gái thì cười. Đón đã để lấy điểm trước chàng trai. Còn nhỏ với chi nào có để ý gì vẫn ngồi nói chuyện suốt, cậu trả biết thiếu ngủ hay gì mà cứ nằm thừ thừ ra bàn.

- em giới thiệu về mình đi

- xin chào các bạn mình là Trương Thế Phong, mong được các bạn giúp đỡ.

Nói xong Phong nở nụ cười sát gái của mình làm cô giáo bên cạnh ít nhiều cũng bị ảnh hưởng.

Nhỏ Nghe tên Phong thấy quen quen lắc vai cậu hỏi gì đó thì nhận được cái gật đầu của cậu.

- cô em ngồi chỗ nào

Ánh mắt sắc lém của Phong quét quanh lớp.

- em ngồi cạnh bạn Quỳnh Chi nha

Cô giáo vừa nói vừa chỉ vào chỗ Quỳnh Chi nghe tới tên mình có người nhắc tới Quỳnh Chi đưa mắt lên thì gặp Phong ánh mắt có chút bối rối rồi cụp mắt xuống bàn.

Nghe cô giáo chỉ chỗ ngồi xong Phong đi thẳng xuống.

chát...chát

Cả lớp quay mặt về phía vừa phát ra tiếng động ai nấy đều ngạc nhiên, nhỏ tất học sinh mới ai cũng xì xào chỉ trỏ.

- đây là 2 cái tát tôi dành cho anh vì đã đâm bạn tôi

Nhỏ nói thầm vào tai Phong, còn Phong thì đờ người đây là lần đầu tiên Phong bị một cô gái tát.

- tôi sẽ không chấp con gái

Nói xong Phong ngồi vào vị trí mặt vẫn bị hằn ngón tay của nhỏ, sau khi biết Phong là người đâm nó nên cũng trả thềm quan tâm Phong.

Hắn lạnh lùng từ ngoài cửa bước vào, hắn đã đi học từ sớm nhưng không muốn vào lớp nên đã lên sân thượng.

-bạn yêu hôm nay đi học muộn ghê.

Phong nói giọng mỉa mai với hấn, thấy phong hấn nhếch môi lạnh lùng rồi về chỗ.

Lớp học lại trở về như cũ các cô ảm cậu chiều hôm nay chăm chú nghe giảng tới lạ vì đây là tiết của thầy hòa hoi, khét tiếng là ma học đường ông không nề giàu nghèo mà nói thẳng mắt, đặc biệt thầy có tài nói móc y đàn bà.

Tên phong thì luôn vút giấy qua bàn hấn khiêu khích hấn chả thèm đọc quăng xuống góc lớp. Nhỏ thì thi thoảng giờ chiếc bút bi lên dọa đâm phong còn cậu thì nằm ỉ xuống bàn cho dù nhỏ có chọc thế nào cậu cũng không cười.

*****

Nhà hấn

- ông đang làm gì vậy ạ

Nó lễ phép hỏi ông, nhìn thấy nó xuống đây ông có chút nhẩn mây

- cái con bé này chưa đỡ mà đã xuống đây ngồi

Ông lên tiếng trách móc nó còn nó thì chỉ xua tay

- cháu khỏe rồi ông à

Nghe nó nói vậy ông chỉ đành bó tay nhìn con bé giống hệt người bạn ông thiên long nhưng đã lâu ông không liên lạc với người bạn đó rồi.

- mà cháu tên gì nhì, ở đây lâu rồi mà ông chưa biết tên cháu.

- dạ cháu là thiên băng

- tên cháu đẹp lắm vừa đẹp vừa lạnh

Ông cười lớn rồi đi lại chỗ ghế đá ngồi uống trà nó cũng đi tới chỗ ông

- cảm ơn ông vì đã khen

Nó khiêm tốn cảm ơn ông hấn, thật sự cứ mỗi lần nhìn thấy ông hấn là nó lại nhớ tới ông nó vô cùng.

- Lát cháu muốn vào vườn hoa kia được không ạ

- được chứ

Ông vui vẻ trả lời.

- cháu thấy thẳng huy nhà ông thế nào.

Ông vừa nói vừa đưa ánh mắt dò xét thái độ của nó, trên mặt nó bình thản lạnh lùng ông cũng không nắm bắt được cảm xúc của nó.

- ồ ờ

Nghe nó nói vậy ông nhủ mảy cháu trai yêu quý của ông mà chỉ miêu tả từ ồ ồ thôi sao cô gái này đã lạnh lùng quá rồi.

- cháu đã thích ai chưa

Nghe ông nói vậy nó ngẩng đầu lên nhìn ông

- chưa ạ

Nó lễ phép nói, vừa nói vừa rót trà cho ông.

- cháu kiem lời y hệt người bạn của ta, nhưng cháu lạnh hơn ông ấy nhiều đã lâu rồi ta với ông ấy không liên lạc

Nó chỉ im lặng gật đầu.

- thẳng huy nó không lạnh lùng như vẻ bề ngoài đâu.

Ông thờ dãi khi nói tới hấn

- bố mẹ nó thì đi công tác suốt cả năm mới gặp nhau một lần, chỉ có ông là ở với nó.

Ông uống một ngụm trà nó chỉ ngồi yên nghe.

- nó có một cô bạn thanh mai nhưng không hiểu tại sao cô bạn đó lại biến mất, rồi cậu bạn thân cũng không chơi với nó, chỉ còn lại mình duy là suốt ngày ngồi nói chuyện với nó, dần dần nó trở nên lạnh lùng như bây giờ.

- vâng chuyện này cháu biết rồi ạ

Nghe nó nói vậy ông ngạc nhiên

- huy nó kể con nghe sao

Nó chỉ lắc đầu khi ông hỏi, rồi ông lại thờ dài

- ta muốn cháu quan tâm nó một chút

- chuyện này cháu không thể hứa với ông cháu có làm được không

Ông mỉm cười nhìn nó nghĩ con bé này thẳng thắn vậy không sợ mất lòng người khác sao.

- ông đi dạo với cháu vào vườn hoa chứ

Ông gật đầu rồi hai ông cháu cùng nhau đi dạo, vườn hoa này đã lâu rồi ông không vào bây giờ lại đi cùng nó. Nó thì chỉ ngắm nhìn những bông hoa đang đua nhau khoe sắc dưới ánh nắng. Ông nói cho nó biết về từng loài hoa có ý nghĩa gì khi nó bị cuốn hút vào những câu chuyện đó,

- chúng ta qua bên xích đu kia ngồi nói chuyện ông nhé

Nó chỉ tay về chiếc ghế đã cũ lâu ngày không ai ngồi. Ông chỉ gật đầu

- sao xích đu này cũ vậy ông

Nó tò mò hỏi

- chiếc xích đu này gần trục nằm rồi

Nghe ông nói nó ngạc nhiên

- sai không thay cái mới ạ

Ông thấy nó tò mò liền vui vẻ kể.

- thẳng huy nó không cho thay, nó bảo ông chiếc xích đu này là kỉ niệm sinh nhật hồi 6t cuat nó có một cô bé bị lạc rồi ngồi khóc ở đây, nó với cô bé đó ngồi nói chuyện suốt cả buổi, hình như cô bé có cho nó cái gì làm kỉ niệm ý ông cũng không nhớ

- cậu ta còn giữ nó chứ

Ông mỉm cười

- còn chứ lần nào sinh nhật nó, nó chả mong cô bé đấy tới nhưng đều thất vọng.

Nó chả nói gì nữa chỉ im lặng hồi đó nó cũng đi sinh nhật một người nhưng nó đi cùng ông, dơ ham chơi quá mà nó cũng bị lạc vào một vườn hoa nó tung tăng chạy rồi không biết đường ra, nhìn thấy cái xích đu nó ngồi xuống khóc nhưng có điều nó không cho người kia món đồ gì trặc là trùng hợp thôi.

- cháu đang nghĩ gì vậy Bằng

Ông lay tay nó vì thấy nó mãi suy tư không Nghe ông nói

- không có gì ạ.

- thôi ông cháu ta vào nhà thôi không nắng

Nói xong hai ông cháu cất bước vào nhà.

***** Đăng bởi: admin

Chương 17

Từ bé đến lớn nhỏ ghét nhất là giờ thể dục cứ phải chạy thực mạng bán sống bán chết, có những lần chạy phạt mà đau thắt bụng nhỏ nghĩ tới cũng thấy sợ.

- sao cậu không đi thay đồ đi

Quỳnh chỉ hỏi khi thấy nhỏ vẫn mặc đồ đi học mặt thì cứ nhăn lại như khi ăn ớt.

- từ bé tới lớn tớ ghét nhất là tập thể dục

- thảo nào cứ thể dục là tớ thấy cậu chuẩn đi đâu mất

Chi lên tiếng như vừa phát hiện ra điều gì mới mẻ lắm

- tớ ra căng tin đây bye bye

Nói xong nhỏ chạy vụt đi chưa kịp để cho cô ú ó câu gì.

- các em tập hợp

Thầy giáo hô to, nghe tiếng thầy các cô cậu học sinh lật cat vào chỗ.

- hôm nay chúng ta sẽ thi chạy 2 bạn một cặp do thầy gọi, các em khởi động đi để chúng ta chạy.

Nói xong thầy ra ghế ngồi uống nước để cho lớp tự biên tự diễn.

- hem chi ngọc đâu

Cậu hồ vì từ nãy cậu để ý một lượt mà chả thấy nhỏ đâu bèn chạy qua hỏi chi

- quan tâm người ta rồi àk sáng lạnh lùng lắm mà.

Chi Châu đùa nói với cậu làm ai kia cũng có phần đỏ mặt

- ai quan tâm chứ do không thấy nên tò mò hỏi thôi

- ồ ai đỏ mặt kia công tử sát gái đây hả.

Cô lém Linh trọc cậu

- thôi không nói với cô nữa

Cậu then quá hóa giận nen dấm bình bạch xuống đất rồi cấp môn đi. Thấy thái độ cậu như vậy cô bụm miệng cười.

- các em vào chỗ để chuẩn bị chạy, nữ sẽ chạy 500m nam chạy 2000m, các bạn nữ sẽ chạy trước.

- lan, hương hai em vào vị trí, chuẩn bị, sẵn sàng, chạy.

- dung, hồng

-nhưng, hoa

-thảo, vui

.....

.....

.....

....

....

...

...

....

- chi, mai

- ngọc, băng

- thưa thầy hai bạn vắng ạ

Tên lớp trưởng 4 mắt lên tiếng thầy gật đầu rồi cũng biến mất tiêu.

- loan, qỳnh

Lần lượt các bạn nữ chạy xong ai cũng thở hổn hển, đi dạo một lúc cho đỡ mỏi và nhịp tim trở lại bình thường mới đi mua nước.

- các bạn nam chuẩn bị vào vị trí.

- hưng, nam

- chiến, hùng

- mạnh, đoàn

- hiệp, thắng

- tùng, sơn

.....

.....

.....

.....

.....

.....

- thanh, duy

- khánh, hòa

- phong, huy

Hắn với phong về vạch xuất phát 4 con mắt lạnh lùng chạm nhau, hắn mang dáng vẻ kiêu ngạo bất cần, phong mang dáng thư sinh nho nhã.

Tiếng còi vang lên cũng là lúc hai người xuất phát trên đường chạy như hai con hổ đang đua nhau về đích, một nước thì không thể có hai vua, thì trên đường chạy cũng không ngoại lệ

- cậu đang thay đổi rồi sao

Phong nhếch mép nói với hắn

- từ bao giờ chúng ta không làm bạn rồi

Ánh mắt lạnh lùng quét qua người phong.

- tôi với cậu xem ai là người thắng

Nói xong phong chạy như tên lửa lao về phía trước còn hấn thì cứ bình thân chạy, chạy được một lúc hấn dừng lại rồi đi bộ về chạy dài làm gì cho mệt có thi đấu gì đâu, mà thầy ở đằng kia cho tiền cũng không thấy, còn phong cứ chạy mãi không thấy hấn đuổi theo quay mặt lại thì thấy hấn đang đi bộ về, nên phong cũng không chạy nữa chạy một mình không khéo người ta bảo cậu điên.

- không ngờ cậu dễ bỏ cuộc vậy

Phong khinh bỉ nói với hấn ánh mắt có chút coi thường

- những thứ không đáng tôi sẽ không dành

- cậu còn thích thiên di không

Phong cười lớn khi nghe hấn nói vậy trả lễ những thứ hấn muốn lấy phong đều không dành được sao.

- còn thì sao mà không thì sao

Hấn cũng chả muốn nói chuyện với phong nữa nên ra chỗ cậu với chi đang ngồi nói chuyện.

- chạy xong rồi àk

Cậu vừa nói vừa đưa cho hấn chai nước lọc.

- um

- sắp tan học rồi mà sao ngọc nó chưa về

Chi kêu lên vì đây là tiết cuối của lớp cô, mang hết cặp xuống rồi chi đợi trống là về

- trặc lại trốn đâu đó rồi

Câu hậm Hự nói cô nghe vậy bụp miệng cười. Rồi lại nghe tiếng thầy hô tập hợp những nhóm tự 5 tự 7 tản ra xếp hàng.

*****

*****

Căng - tin

Sau khi rời khỏi chỗ tập thể dục nhỏ mua một đồng thức ăn để trên bàn đang nhai top tép thì có người hỏi hả chạy tới.

- chii ngọc chị chi bị....bị tụi lớp 10 lôi vào nhà kho rồi

Nhỏ không may may nghi ngờ mà đi theo con bé đó

- ở đâu nhanh lên đưa chị tới

- trong nhà kho sau trường chị nhanh lên

Nghe con bé hỏi thúc quá nhỏ chạy thực mạng tới nhà kho. Vừa bước vào Khi nhà kho tối om

- chi cậu ở đâu

Nhỏ sợ chi chân yếu tay mềm bị tụi kia đánh hội đồng thì chết, không thấy chi lên tiếng chỉ thấy tiếng vọng lại của nhỏ.

Rầm cánh cửa đóng lại nhỏ hoảng quạ chạy lại

- ai ở ngoài vậy mở cửa cho tôi

Nhỏ vừa đập cửa vừa kêu lên

- mở cửa ra trong này tối lắm, có ai không mở cửa

- haha cô cứ ở trong này tận hưởng đi

Cô gái bên ngoài nói xong thì liền bước đi

- cô là ai

Nhỏ hét lên nhưng không có ai trả lời. Gọi khàn cả cổ không ai mở cửa nhỏ ngồi thụp xuống đất, nhỏ thật ngốc khi tin người, chỉ đang tập thể dục sao lại bị đánh được, rồi nhỏ ôm gối khóc từ bé nhỏ đã rất sợ bóng Tối bây giờ bị nhốt ở nơi ẩm ướt này nhỏ càng sợ hơn. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Băng Ở Đây Rồi!

Giờ về đã tới cậu hấn với cô đợi nhỏ mãi mà không thấy nhỏ về.

- hay chúng ta chia nhau đi tìm ngọc đi, có gì tập chung tại đây.

Nói xong cả 3 tản ra tìm nhỏ trong tìm cậu tự nhiên có cảm giác bị bóp lại khó thở. Còn chi thì tự dung trong lòng cảm thấy bút dứt, còn hấn thì chỉ có nhiệm vụ là đi tìm nhỏ thôi.

Gọi thét ầm ĩ cả gần một tiếng không thấy nhỏ đâu cả lũ lại tập trung lại chỗ cũ ai cũng mỏi như chân.

- hay nhỏ về chơi với thiên băng rồi gọi thử xem

Nghe cậu nói vậy cô với hấn bưng tỉnh chạy lại chỗ nhỏ xem có điện thoại không vì đâu có ai có số của nó, cũng may nhỏ để điện thoại ở đây.

tút...tút...tút...

- băng àk ngọc có ở chỗ cô không chúng tôi tìm hơn 1h rồi không thấy

Giọng cậu lo lắng nói, nó không nói gì lập tức tắt máy

- sao rồi

Cô lay vai cậu

- tắt máy rồi trác không có

Cậu nói giọng lo lắng

- hay bị ai bắt cóc rồi

Cô lo lắng noia lên, nhỏ gây thù chút oán với ai sao mà bị họ bắt. 3 người ngồi im lặng tính cách không ai nói với ai câu nào trong lòng rối như tơ.

Sau khi nó nghe cậu nói xong lập tức tắt máy lái xe tới thẳng trường học, nó chỉ hỏi ông thia khóa xe đâu là lập tức lái xe đi luôn, chiếc xe lao vun vút trên đường trong lòng nó không ngừng lo lắng cho nhỏ.

Chiếc xe lăn bánh vào trường là nó đi thẳng tới phòng camare.gọi 3 người kia cùng tới để xem

- lúc trốn tiết thể dục ngọc có bảo ở căng tin

Nó Nghe vậy nhíu mày đẹp nhìn những hình ảnh diễn ra ở căng tin. Ảnh ngọc hiện lên khi đi mua bánh, rồi cảnh ngọc ngồi ăn bánh, lát sau có một cô bé hót hải chạy đến nói gì với nhỏ và nhỏ cũng đi theo

- ai

Giọng nó lạnh lùng hỏi, cả 3 chỉ lắc đầu, xem được một lúc nữa thì không thấy nhỏ vì chỗ đó khuất camare nó tức giận siết chặt tay thành nắm đấm

- nhà kho

Giọng nói lạnh lùng cất lên

- tôi đã tìm tất cả rồi

Cậu ảo não lên tiếng

- tớ nhớ rồi còn một cái nữa nghe đồn kho đấy có người chết nên đã không dùng khi ngọc bị nhốt ở đó

Cô gieo lên khi nhớ ra còn một cái nhà kho, rồi cô dẫn bọn họ tới cái nhà kho đấy.

Đứng trước cửa nhà kho thần thái của nó lạnh càng lạnh hơn.

- tất cả ở ngoài không một ai được vào

Giọng nó lạnh tanh, cậu thấy nó nói như vậy thì bất mãn

- sao chỉ một mình cô vào

Nghe cậu nói vậy nó quét ánh mắt lạnh lùng vào người cậu, khiến cậu có phần sợ hãi đôi mắt phủ một lớp sương dày đặc, hán với cô cũng chẳng có ý kiến gì thấy vậy nó mở cửa bước vào. Cánh cửa kêu ken két. Ở trong góc tối kia có một cô gái đang run rẩy tiếng nấc cứ thế kêu lên, nhìn thấy cảnh này nó đau lòng tiến tới.

- hic hic băng ơi cứu tớ tớ sợ lắm

- hic hic băng ơi bà ấy đánh tớ đau lắm

Nhỏ cứ ngồi khóc gọi tên nó, với nhỏ nó là quan trọng nhất.

- ngọc băng đây

Nó ngồi đối diện nhỏ giọng nói lạnh lùng đã biến mất thay vào đó là giọng nói ấm áp, khi Nghe giọng nó nhỏ ôm chầm lấy nó

- hic hic tớ tưởng cậu không đến tớ sợ, bà ý đánh tớ đau lắm

Nó đau lòng khi thấy nhỏ nói vậy từ bé, nhỏ đã bị bà mẹ kế nhốt vào nhà kho đánh đập cho nhịn ăn, bố nhỏ thì đi công tác suốt nên không biết cô con gái bị hành hạ

- nào ngọc ngoan băng sẽ bảo vệ ngọc không để bà ta đánh ngọc

Nhìn thấy nhỏ vậy nó rất đau lòng

- bây giờ chúng ta ra ngoài nhá

Chỉ nhận được cái gật đầu của nhỏ.

- ngọc đau chân lắm không đi được băng cố gắng nha

Nó chẳng quan tâm tới vết thương của mình liền bảo nhỏ leo lên lưng nó cố.

- băng khỏe ghê cố được cả ngọc

Giọng nói ngô nghê của nhỏ làm nó chỉ muốn bật cười

- băng không biết đâu lúc ngọc ở đó ngọc sợ lắm chỉ muốn nhìn thấy băng thôi là ngọc không sợ nữa

- băng xin lỗi ngọc

Nhỏ Nhắc nhiên mở to mắt

- sao băng xin lỗi ngọc chứ băng tốt với ngọc lắm

- từ sau băng sẽ bảo vệ ngọc ngọc đừng sợ nữa nhá

Khi thấy nó và nhỏ ra, 3 người họ mừng rỡ chỉ thấy ánh mắt sợ hãi của nhỏ.

- họ là người xấu ngọc không muốn chơi với họ

Cả 3 đều ngạc nhiên nhìn thái độ của nhỏ, sáo nhỏ lại ra nông nỗi này chứ.

- ngọc ngoan nhá băng đưa ngọc về

Bây giờ cả lũ lại được phen Nhắc nhiên nó hết lạnh lùng rồi sao.

- hic hic ngọc không về đâu ngọc sợ

- về nhà băng nha

Vừa nói vừa cồng nhỏ ra xe. Chợt hấn nhìn thấy bụng nó bị chảy máu mặt hấn sầm mặt

- bụng em chảy máu kia để ngọc xuống đi

Giọng hấn lo lắng có phần khó chịu khi nó không chịu lo lắng cho bản thân.

- tôi không sao tại anh lái xe về trước đi

Nó cũng trả quan tâm gì nên cũng cồng ngọc đi, do ngọc còn hoảng sợ về quá khứ nên cứ như trẻ con nói Suốt đường khi tới xe.

- ngọc ngoan vào xe ngủ đi băng đưa ngọc về

Vừa nói vừa để nhỏ nằm ở ghế sau. Bây giờ nó không thể đưa nhỏ về nhà được nên đành để nhỏ về nhà hấn, nó vừa tới nơi thì xe hấn với cậu cũng về tới.

- cậu bế ngọc vào đi

Nói xong nó lạnh lùng lên lầu để băng bó vết thương, cậu với cô đành đưa nhỏ lên phòng nằm nghỉ hấn cũng nói gót vào nhà.

Máu loang ra hết áo trắng của nó nên nó phải đi thay quần Áo.

Vết thương hé miệng khá sâu nên nó phải rửa trùng thì mới băng bó được. Nó mặc áo cộp để lộ chiếc rốn nhỏ xinh với vết thương vừa băng bó .

Nó ngồi chờ người ở cửa sổ, đôi mắt đẹp khép hờ như lòng cảm xúc thật khó tả nó thấy mình vô dụng khi không bảo vệ được nhỏ, nhìn thấy nhỏ tinh thần hoảng loạn như vậy nó chỉ biết trách mình vô dụng.

cạnh hấn mở cửa bước vào thì đã thấy nó ngồi cạnh cửa sổ, đôi mắt đỏ không còn nhìn vào khoảng không vô định nữa mà sụp xuống như đang giấu một nỗi buồn nào đó, lúc này hấn chỉ muốn ôm nó vào lòng để che chở cho nó

- vết thương của em sao rồi.

Hấn đứng đằng sau lưng nó, tay vịn vào đôi vai nhỏ nhắn của nó nói giọng quan tâm.

- không sao chỉ bị ngoài da thôi.

Nghe nó nói vậy hấn nhủ may, con người này thể hiện ra thì chết ai àk, lúc nào cũng nói mình không sao.

- sao lúc này.....

- với ngọc thôi

Nó biết hấn định hỏi gì nên đã ngắt câu hỏi của hấn trả lời lạnh lùng.

- còn người khác thì không thể sao

Hấn bắt mạch lên tiếng

- có chi là chưa tới lúc

Câu nói vừa dứt thì cánh cửa một lần nữa lại được mở ra, nhỏ Xồng xộc chạy vào theo sau là cô với cậu.

- tỉnh rồi sao

Cậu với cô há hốc mồm chỉ mới nửa tiếng trước nó có lạnh lùng với nhỏ đâu sao bây giờ quay ngoắc 180° vậy.

- um hic hic vết thương của mày có sao không

Vừa tỉnh dậy nhỏ đã nghe họ tường thuật lại mọi chuyện là nó đã cồng nhỏ từ trong kho ra xe mặc kệ vết thương bị chảy máu nghe tới đây nhỏ vội rời khỏi giường chạy về phòng nó, nhìn thấy nó tự dưng nước mắt từ đâu cứ tràn về.

- không

Câu nói cụt ngắn của nó trả cần kể lẽ nó luôn dùng hành động thay lời nói.

- mai tao đến trường

Câu nói nhẹ tênh của nó khiến những người trong phòng tròn mắt bị thương vậy còn đi học

- không được

Nhỏ đã thôi không nức nở nữa lên tiếng phản bác, khi nghe nhỏ nói vậy mày đẹp nó nhúu lại nhưng cũng không quay người về chỗ nhỏ.

- khỏe rồi thì về đi không bà lo lắng

Nghe nó nói vậy nhỏ cũng trả lời gì tính nó vẫn ngang bướng từ nhỏ nói là làm dù ai có nói gì cũng vô ích. Nhỏ về thì 2 người kia cũng về theo, trong phòng chỉ còn lại nó với hân như hai khúc tượng chẳng nói năng gì. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cỏ Cháp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19

Chuyện tình cảm trả ai có thể lí giải được nó, hôm nay chúng ta đòi sông đòi chết vì người ta, nhưng biết đâu khi vài ba năm sau chúng ta nghĩ lại mọi chuyện thấy lúc đó thật là trẻ con, sẽ chà ai yêu mãi một người mà không được người kia đáp lại thanh xuân là như vậy luôn nghĩ mình là quan trọng với người ta khi biết sự thật đau lòng mình trả là gì thì chỉ một mình phải hứng trọn nỗi đau đấy.

*****

*****

*****

Hôm nay nó cùng hân tới trường chiếc xe lao vun vút trên đường, gió tạt vào mặt nó nhắm mắt để tận hưởng sự trôi dạt của gió, hân nhìn thấy nó vậy thì mỉm cười, nhìn thấy nó bình an hân đã thấy vui rồi.

Chiếc xe tiến thẳng vào trường ai nấy đều nhìn theo chiếc xe đó mà ngưỡng mộ. Hân với nó bước xuống xe tiếng xì xào về nó càng nhiều hơn, về hân thì toàn tiếng ngưỡng mộ. Nó cũng trả đề ý mà đi lên lớp luôn nghe nhiều nghĩ nhiều thì mệt nhiều.

- đĩa mà định đeo chân hạc

Giọng thiên thiên mỉa mai khi thấy nó bước xuống xe của hân. Nó trả thềm chấp cô tiểu thư chảnh chọe này.

- cô làm người tình một đêm của anh tôi sao

Thiên thiên nói giọng khinh bỉ lũ bạn nghe ả nói vậy thì cũng bật cười, nét mặt không cảm xúc của nó đứng đối diện với ả, làm ả có phần sợ hãi.

- thiên thiên em là cô tiểu thư danh giá mà nói vậy àk

Hân tức giận khi thấy ả giám nói nó vậy.

chát

Nó nhếch mép rồi tặng ả một bạt tai

- cô không đủ tư cách nói

Nó toan bước đi thì ả lôi tóc nó lại, từ bé đến lớn nó ghét nhất ai túm tóc nó sự tức giận nổi lên.

- thiên thiên em làm gì vậy bỏ ra

Hân chạy lại chỗ thiên thiên hoảng loạn khi thấy ả lôi tóc nó,

- em bỏ ra mau lên

Hân quát ả khiến ả hoảng sợ liền thả tay ra lần đầu tiên hân to tiếng với ả như vậy trả lễ lại vì nó ánh mắt căm phẫn của ả chiếu lên người nó, còn nó đôi mắt lạnh lùng phủ một lớp sương dày đặc.

Giơ tay lên tặng ả cái tát nữa vì giám lỗi tóc nó thì có một bàn tay to lớn khác giữ lấy, đôi người của nó chiếu về thủ phạm không phải hấn mà là người đã đâm nó một nhát hôm đó.

- buông

Câu nói không cảm xúc với một chút bất cần, cái con người kia vẫn không bỏ ra nó không thương tiếc lấy tay còn lại thường cho phong một bạt tai,

- lát gặp nhau trên sân thượng.

Phong nói thâm vào tai nó rồi bỏ đi thiên thiên thấy phong học ở đây nên cũng bắt ngờ nên chạy theo.

- em không sao chứ

Ánh mắt lo lắng của hấn nhìn nó, thật sự hấn không biết mình nên bênh vực ai nữa nên chỉ biết im lặng, nó liếc mắt nhìn hấn rồi thở dài từ khi nó học ngôi trường này bao nhiêu là rắc rối cứ nổi theo nhau.

*****

- anh học ở đây bao giờ thế

Thiên thiên háo hức hỏi không thể kiềm nén được sự vui sướng.

- mới hôm qua thôi mà cái người đánh em đó cô ta là ai sao mình huy không cần cô ta

Nghe phong nói vậy giọng thiên thiên ảm ức kể lể.

- em cũng không biết cô ta là ai trác con nhà nghèo giám lên mặt hống hách với em, con anh huy thì em thấy anh đấy đang thay đổi.

Phong nghe thiên thiên kể cũng có chút hứng thú.

- mà hôm anh bắt cóc cô ta hôm sau anh huy đến tìm em, anh ý còn quát em nữa

Giọng ảm ức xen lẫn bức tức nhưng cây hoa sau vườn bị ả làm nát hết.

- thôi em lên lớp đi anh cũng đi đây

Nói xong phong quay người đi thẳng người con gái đó là ai mà giám đánh cả tiểu thư nhà họ lữ và cả đại thiếu gia nhà họ trương chứ, thân phận trác không phải tầm thường.

*****

Sân thượng

Chị gió vẫn đang nô đùa tung tăng với với những đám mây xanh trên trời, từ trên sân thượng nhìn xuống học sinh đang tùm năm tùm bảy đi tới căng tin một số đôi thì ngồi ghế đá nói chuyện khung cảnh sôi động.

- cô lên sớm rồi đó

Phong vừa lên tới nơi thì đã thấy nó đứng ở lan can nhìn xuống sân trường đôi mắt vẫn một biểu cảm lạnh lùng.

- liên quan

Phong bất ngờ khi thấy nó nói giọng nói này còn lạnh hơn cả hấn hai con người lạnh lùng này có thể yêu nhau được sao.

- chuyện hôm đó tôi xin lỗi cô

Phong nhẹ giọng nói trong ánh mắt cũng có chút hối lỗi

- anh hẹn tôi lên đây chỉ nói vậy thôi sao

Đôi mắt của nó nhíu lại,

- cô có biết chuyện của thiên đi và minh huy không

Phong vừa nói vừa nhìn phản ứng của nó, nhưng nó chỉ gật đầu.

- họ là bạn thanh mai chúc mãi nhưng tôi không hiểu sao cô ấy lại rời bỏ cậu ta đi, ngày cô ấy đi cậu ta không hề tới tiễn và nói lời tạm biệt và cũng từ

hôm đó cậu ta trở nên lạnh lùng,tôi cũng không biết tôi ghét cậu ta từ bao giờ bắt đầu tôi muốn cậu ta phải đau khổ có lẽ do tôi ghen tị vì cô ấy đã chọn cậu ta không phải tôi.

Phong nói một hơi dài mặc kệ nó có Nghe không cũng không hiểu mình nói với nó để làm gì.

- anh muốn gì

Nó luôn là người thẳng thắn trả muốn nói vòng vo.

- tôi chỉ muốn cô đừng gần mình huy nữa tôi sợ lúc thiên di trở về cậu ấy sẽ thay đổi lúc đó thiên di sẽ đau khổ tôi biết là tôi ích kỉ nhưng....

- chuyện tình cảm không thể ép cậu ta yêu ai tôi không cần và anh nên lo cho mình đi

Nói xong nó đi xuống ở đây nghe phong nói lằng nhằng điếc tai, phong chỉ biết thờ dài cậu làm thế là đúng hay sai cậu còn yêu thiên di không hay là cậu chỉ đang ghen tị với hần cậu nên làm gì đây Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20

Chuyện tình cảm trả ai có thể lí giải được nó, hôm nay chúng ta đòi sông đòi chết vì người ta, nhưng biết đâu khi vài ba năm sau chúng ta nghĩ lại mọi chuyện thấy lúc đó thật là trẻ con, sẽ chửi ai yêu mãi một người mà không được người kia đáp lại thanh xuân là như vậy luôn nghĩ mình là quan trọng với người ta khi biết sự thật đau lòng mình trả là gì thì chỉ một mình phải hứng trọn nỗi đau đấy.

*****

*****

*****

Hôm nay nó cùng hần tới trường chiếc xe lao vun vút trên đường làm gió tạt vào mặt Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 21

- đúng là xui xẻo mà

Cô vừa đi vừa lẩn bầm chát là sáng nay vừa mới đi vào căng tin đã bị nhỏ lớp 10 sợ ý đổ nước vào áo làm cô phải đi giặt nước cho sạch, cô tự trách sao số mình sui vậy, vừa đi tay vừa man mê chỗ vật áo bị ướt.

- cẩn thận

Một giọng nam hét lên ôm lấy cô đi qua chỗ khác vừa lúc đó thì chậu hoa từ trên tầng cũng rơi xuống đất làm cô bàng hoàng là ai mà muốn hại cô chết, nhìn người vừa cứu mình cô như bị đờ bời giây phút này tim cô đang đập rất nhanh giương như không kiểm soát được, người con trai trước mặt tay vẫn đang ôm eo cô, tự nhiên tim cũng bị hệt một nhịp liền thả tay ra

- cô không sao chứ

Người vừa cứu cô hồi nãy là phong nhìn thấy nét mặt cô trắng bệch phong quan tâm hỏi.

-tôi không sao cảm ơn anh

Nói xong cô lững thững đi lên lớp, trong đầu không ngừng nghĩ là ai đang hại mình, mình gây thù chuốc oan với ai sao.

- hey

Nhỏ hon hờ khua tay chào cô mà cô không để ý vừa đi vừa chân tư suy nghĩ.

- ây nghĩ gì thế

Nhỏ chạy lại đập vào vai cô làm cho cô tỉnh mộng mặt ngơ ngác nhìn nhỏ.

- há có chuyện gì

Cô ngạc nhiên hỏi nhỏ

- chi đi đâu mà như người mất hồn vậy

- ắc chi lên lớp

Nhỏ cốc cho chị một cái vào đầu

- thế sao không lên lớp đi qua rồi kia

Nhỏ vừa nói vừa chỉ tay về phía cầu thang lúc này chỉ chỉ biết cười xòa rồi đi cùng nhỏ lên lớp. hôm nay nhỏ thấy cô khác lạ thường ít nói rồi không tươi cười như trước nữa trã lẽ cô có chuyện gì sao.

Lên đến lớp thì thấy mọi người bàn tán xì xào chỉ trỏ về bàn nhỏ thấy vậy nhỏ chạy về coi thì trên bàn có một hình nhân bị bao nhiêu cây kim đâm lên với lá bùa ghi chữ chết.

- đưa nào làm

Giọng nói lạnh băng của nhỏ cất lên nhưng ai cũng lắc đầu không nhận rồi cũng tản ra.

- tôi mà biết ai làm chuyện này đúng trách tôi ác

Ánh mắt như muông giêta người của nhỏ quét quanh lớp khiến ai cũng sợ hãi không ngờ khi nhỏ nổi giận lại ghê đến vậy

- thôi cậu ngồi xuống đi

Cô nhẹ giọng nói để cho nhỏ hạ hỏa khuôn mặt lạnh lùng này của nhỏ cô thật sự không muốn thấy cô chỉ muốn nó lúc nào cũng tươi cười thôi.

- chuyện gì

Vừa mới tới cửa lớp thì nó đã thấy nhỏ nổi điên rồi nên bèn nhanh chân qua, nhỏ ngược mặt lên nhìn nó rồi lắc đầu nhỏ không muốn nó quan tâm lo lắng cho nó quá nhiều, nó chợt liếc mắt tới thứ nhỏ đang cầm trên tay mà j có chút biến đổi rồi lại trở về bình thường nhỏ không muốn nói thì nó cũng không ép đành về chỗ của mình.

- a chết cô rồi đắc tội với ai ắc

Cậu hon hờ Châu chọc nhỏ nhỏ liếc cậu tới cháy áo.

- trác chỉ có anh thôi vì anh làm ô xin cho tôi nên muốn trả thù chứ gì

Nhỏ cũng không kiêng nể nói lại cậu.

- tôi thì ngu gì gây vào cô, mà hết hạn làm ô xin rồi mà

Cậu chéch mặt về ta đây đã được tự do sau những tháng ngày làm ô xin cho nhỏ, thấy đáng về của cậu vậy nhỏ chỉ muốn bật cười

- thôi anh mang cái này đi vứt cho tôi

Nhỏ chìa ra trước mặt cậu làm cậu lắc đầu lia lịa ánh mắt nhỏ nhìn cậu khó hiểu.

- trã may nó ám tôi Thi sao

Nghe cậu nói mà nhỏ chỉ muốn đập cho cậu một phát ma quỷ gì ở đây cái này định dọa trẻ con ắc. Trã cần cậu vứt nhỏ ném thẳng xuống cuối phong học trong lòng thế sẽ tìm ra kẻ đã Châu ác này với cái kẻ giám nhốt nhỏ trong kho làm. nó phải lo lắng cho nhỏ bị thương mà vẫn phải công nhỏ ra, lo lắng tới nỗi viết thư thương chưa khỏi đã đi học, kiếp này số nhỏ thật tốt khi được làm bạn thân của nó.

- cô con tiểu thư nhà ai thế mà tôi không thấy trên báo

Nghe cậu hỏi nhỏ Nhạc nhiên mở to mắt cậu không biết nhỏ là ai sao cũng đúng nó với nhỏ rất ít xuất hiện trên các bài báo nên không ai trong trường biết thân phận của nhỏ với nó.

- tò mò thì làm ô xin thêm 2 tháng nữa đi

Nghe nhỏ hông hách vậy cậu bữu môi

- xí không thềm

Nhìn thấy thái độ trẻ con của cậu nhỏ bật cười chàng công tử nổi danh đào hoa đây sao khi mới nhập học vào day nhỏ cũng nghe độ nổi như cồn của cậu với hẳn cũng muốn xem mặt mũi ra sao không ngờ ngày nhập học đầu tiên lại ngồi chung bàn thấy cậu thân thiện nên nhỏ cũng ngồi bắt chuyện.

Nó về chỗ ngồi thì cũng chỉ nhìn ra ngoài cửa sổ xem cây cỏ hoa lá còn hẳn trả làm gì chỉ ngồi ngắm nó đôi lúc thấy mở điện thoại ra làm gì đó rồi mỉm cười.

Cô thì nằm úp mặt xuống bàn chán nản thấy cô hôm nay ủa tàn phong cũng thấy ngạc nhiên.

- cô sao thế không khỏe àk

Nghe phong hỏi cô chỉ lắc đầu thật sự cô đang nghĩ xem ai là người hại cô hay là họ chỉ vô tình nhưng sao lại đúng chỗ cô đi vậy cứ như được sắp đặt trước vậy.

†**

*****†★***

*****★****

Reng...Reng.... Rạng

Tiếng chuông cuối cùng cũng vang lên kết thúc một buổi học dài lê thê ai cũng nhanh chóng thu dọn đồ để về, cô thì tiếng chuông vừa dứt là chạy như bay ra khỏi cửa nhỏ chưa kịp gọi đã đi mất tiêu.

* sau trường

- mày hẹn tui tao ra đây có chuyện gì

Người con gái có dáng vẻ là đầu đàn khoanh tay nói với cô

- chuyện sáng nay có phải tui mày làm

Cô lạnh lùng nói

- chỉ là sơ ý thôi trả phải mày được trai đẹp cứu sao.

Cô ta nhếch mép mỉa mai

- tao làm gì mày sao mà mày hại tao

Cô uất ức nói cô với cô ta đã chơi với nhau từ vé mà nữ hại cô sao

- haha trả có gì chỉ là món quà dành cho người phản bội bàn bè

Cô ta cười lớn ánh mắt hiện rõ sự khinh bỉ.

- mày nói tao phản bội bạn bè sao, sao mày không hỏi lại bản thân mày với những người còn lại đi, tao với tui mày chơi với nhau từ nhỏ , khi gia đình tao gặp khó khăn tao đã tới van xin tui mày giúu đỡ, nhưng tao nhận được gì ngoài những ánh mắt coi thường.

- chính mày đã bảo không có đứa bạn làm ăn mày như tao mà

Cô chỉ tay về người bạn đối diện

- tui mày nhìn lại mình đi rồi nói tao, lúc bạn bè gặp khó khăn thì bỏ mặc lúc giàu có thì muốn làm bạn bạn này học ở dài cái đạo lý đó, mà mày cũng không có quyền làm hại tao , tui mày cũng nên nhớ gia thế của tui mày không bằng nhà tao, vừa mới làm bạn của ngọc với băng tao đã thấy họ đối tốt với tao hơn tui mày họ không ganh đua về gia thế không tị nạnh nhau, tốt nhất tui mày nềm xem lại bản thân của mình đi.

Nói xong cô bước đi không quay mặt lại nữa những người họ là người bạn chơi từ nhỏ với cô vậy mà khi gia đình cô gặp khó khăn họ Liên trở mặt không xem cô là bạn, nên tình bạn này cô không cần giữ.

Một số người nghe cô nói vậy thì chỉ biết cúi đầu hối hận về việc mình làm Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22

Thanh xuân đối với mỗi người là một quãng thời gian quý giá kể cả tôi với cậu cũng không ngoại lệ, đã có những mối tình không chọn ven, có lần bị cảm nắng một ai đó, chỉ lên nhìn người ta từ xa, những ngày tháng thanh xuân đó góa tình yêu, có nụ cười và nước mắt cũng không thể thiếu với một chút giận hờn khiến ta dần xa cách. Rồi những năm tháng trôi qua chúng ta dần trưởng thành hơn chừng trạc nhưng vẫn không thể quên được thanh xuân

*****

*****

*****

Từ khi hấn nằm ngủ ở sofa thì chả bao giờ ngủ ngon giấc. hôm nay cũng không ngoại lệ hấn cũng dậy sớm mở điện thoại lên thì mới 4h sáng định nằm đó thì một suy nghĩ hiện lên trong đầu hấn.

- băng, băng dậy đi ngắm bình minh nhanh lên

Hấn lay tay nó, nó mơ màng mở mắt nhìn hấn rồi gật đầu. Khi hấn vừa bước vào phòng tắm là nó lại nằm cuộn tròn trong chiếc chăn ấm.

*****

*****★*

*****0/*****★*****0/**

Chiếc xe chỉ dừng lại ở đầu chân núi còn nó với hấn phải đi bộ lên trên đồi mất gần 1h đồng hồ, chân tay nó mệt đã dòi chỉ muốn ngồi ngay bên đường thôi cũng may là tới nơi rồi. Nó ngạc nhiên khi nhìn thấy khung cảnh toàn thành phố, chỗ nó và hấn đang đứng là một bãi đất trống nhưng lại có một cây bằng lăng rất lớn che mát cả một khoảng đất. Nhìn thấy biểu hiện của nó như vậy hấn Liên mỉm cười nhìn giây phút này trông nó thật giống trẻ con.

- ồa bình minh đẹp thật

Nó reo lên như đứa trẻ lần đầu được ngắm mặt trời mọc vậy

- thế lần nào rảnh tôi với em lên đây ngắm cảnh hoàng hôn nhé

Hấn nói xong ngồi xuống ngay gốc cây bằng lăng để ngắm bình minh, còn nó thì gật đầu rồi cũng chạy lại ngồi chỗ hấn.

- là anh nói nhé

Nó cũng bớt lạnh lùng với hấn rồi, hấn gật đầu rồi đưa tay vén những lọn tóc rơi xuống má của nó giây phút này 4 con mắt nhìn nhau, nó ngại ngùng quay mặt đi

- cảm ơn anh, bình minh đẹp thật

Nó đánh lảng ra chuyện khác cho không khí bớt căng thẳng.

- hôm nay chúng ta sẽ không đi học

Hấn nhắm mắt để tận hưởng sự bình yên bên nó, còn nó chỉ gật đầu rồi ngồi ngắm bình minh đẹp rạng rỡ đang tỏa sáng sự yên bình này lâu rồi nó chưa cảm nhận được, tự dưng nó thấy nhớ gia đình nó quá nó cũng từng với gia đình đi ngắm mặt trời mọc nhưng bây giờ khó lắm.

- em đã từng yêu ai chưa

Bỗng dung hấn hỏi nó làm nó có phần ngạc nhiên nó chỉ đành lắc đầu.

- còn tôi hỏi bé đã gặp một cô bé , cô ấy có đôi mắt biết cười, tôi chỉ tình cờ gặp cô ấy trong vườn hoa cứ mỗi lần tới sinh nhật tôi tôi đều mong cô ấy tới.

Nghe hấn kể nó ngạc nhiên

- cô bé đó không phải là thiên di àk

Hấn nhìn nó rồi gật đầu

- tôi không biết tôi có thích cô bé đó không nhưng tới tận bây giờ tôi vẫn muốn gặp lại cô bé đó,....

- thế còn thiên di anh còn yêu cô ấy chứ

- thời gian sẽ trả lời câu hỏi này của em.

- tôi nghe ông nói cô bé năm đó tặng anh một món quà phải không

Hấn nhìn nó rồi lắc đầu

- không lúc đó ông nội cô bé tìm cô bé đó, tôi chưa kịp hỏi tên thì cô bé đó đã về và chiếc vòng cổ của cô bé bị rơi, nên tôi muốn tìm cô bé đó để trả lại nhưng từ hôm đó tôi chưa hề gặp lại.

- có duyên 2 người sẽ gặp lại nhau.

Rồi hai người chỉ ngồi im ngắm bình minh trả ai nói với ai câu nào, CO lẽ nó biết cô bé năm đó là ai chính là nó, hôm đó do đi lạc vào vườn hoa rơi ngồi khóc ở chiếc xích đu thì có một cậu bé chạc tuổi nó móc từ túi ra đưa nó 2c kẹo ngậm làm nó bật cười, rồi hai người ngồi nô chuyện suốt quên cả đi tìm ông làm ông lo lắng tìm nó suốt lúc thấy ông nó đã chạy tới chỗ ông nói lời tạm biệt người con trai đó rồi về nhưng không ngờ nó lại bị rơi chiếc vòng cổ có hình hoa tuyết ở đó.

Ngồi đó cho tới khi mặt trời mọc lên cao thì hai người họ cũng rời khỏi đây.

á ...á...á

Thấy hoá kêu lên thì hấn quay lại thấy hoá ngồi xồm tay đang ôm cổ chân trai khiến hấn lo lắng lại gần chỗ nó

- có sao không

- không chỉ bị chặt chân thôi

Nghe nó nói vậy hấn nhấn mảy rồi cấn chân nó lên rút cái rắc kiển nó la lên

- chân em bị vậy thì lên tôi cõng

Nó chân trù thì hấn dục nó leo lên lưng nên nó cũng để hấn cõng nghĩ lại quăng nó đi bộ lên tới đây đã thấy mệt rồi

- tôi nặng lắm hà

Nó dò sét nhìn hấn, con hấn chỉ mỉm cười

- nặng gần chết nên cố gắng đũa xử tốt với tôi

Nghe hấn nói vậy nó đầm mảy phát vào lưng hấn

- ủa sao mặt anh đỏ Thế kia

Nó vừa noia vừa sờ vào má hấn

- anh đâu có sốt đâu

Nó ngô nghê hỏi làm ai kia càng đỏ mặt

- ngốc ạ ngồi yên trên lưng tôi đi

Nó cũng phải công nhận lưng hấn rộng thật còn mùi hương bác hà quen thuộc nữa làm nó dần dần ngục vào lưng hấn ngủ, cảm nhận được nó ngủ ngon lành trên vai hấn , hấn mỉm cười hạnh phúc Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23

Thật ra không có ai là lạnh lùng vô tâm cả, trái tim không phải làm từ sắt đá mà không biết vui buồn, bạn từng thấy người lạnh lùng, bạn từng nghĩ họ không có cảm xúc và bạn từng khẳng định họ không biết cười, như vậy bạn đã sai rồi chỉ là bạn không phải là người khiến họ trở nên ảm áp gờ bó đáng về lạnh Lùng đó ....

*****

Zzz*****

****★****

Sau khi cồng nó từ ngọn đồi nhỏ xuống, chợt nhận ra là hấn với nó chưa ăn gì nên đã lái xe tới nhà hàng sang trọng.

- chào cậu chủ

Cô nhân viên lễ phép chào khi thấy hấn, rồi liếc mắt qua chỗ nó về mặt không vui, hấn lạnh lùng tiến tới bàn ăn nó cũng chẳng để ý tới cô nhân viên nên cũng đi tới ngồi đối diện chỗ hấn.

- em ăn đi rồi chúng ta sẽ tới một chỗ này

Nghe hấn nói vậy dương đôi mắt khó hiểu lên nhìn hấn như biết nó định nói gì thì hấn nhanh chóng lắc đầu.

- bí mật

Nói xong hấn cười tươi làm nó có phần ngỡ ngàng hấn đang cười sao con người lạnh lùng này bây giờ đang cười sao, nếu cô nói cho người quen hấn thì ai mà tin cô được mà hấn cười nhìn cũng đẹp lắm chứ nhưng sao tim cô lại run vậy lắc đầu để xóa bỏ suy nghĩ vừa rồi.

- sáng mai tôi sẽ về nhà tôi cảm ơn anh thời gian vừa qua

Nó vừa nói vừa cắt miếng thịt bò, nghe nó nói vậy ánh mắt của hấn có chút buồn có lẽ hấn muốn nó ở nhà hấn lâu hơn. Chỉ đành lặng lẽ gật đầu.

- mai tôi sẽ đưa em về

Nó gật đầu rồi ăn tiếp phần ăn của mình.

- anh có từng tò mò về tôi không

- có chưa nhưng kết quả là số 0

Nghe hấn nói vậy nó chỉ mỉm cười, do nó cũng không muốn nói nên hấn cũng chẳng hỏi gì nữa cả. Hấn đã tò mò rất nhiều về nó nhưng dù có điều tra kiểu gì thì cũng không có một cái tin nào nói về nó, nếu một người nhận học bổng thì không thể học ở lớp quý tộc, một người có thể làm nhà họ phạm gần như phá sản rồi lại kéo lên như cũ thì thân phận không thể là bé nhỏ trong xã hội này.

*****

Zzz*****

*0%*****&*****0%*

Hấn lái xe về phía ngoại thành chỗ này xa với thành phố không khí cũng trong lành hơn, chiếc xe dừng lại ngôi nhà hạnh phúc, nó cũng khá bất ngờ và ấn tượng với cái biển treo có hình ảnh của những thiên thần đang mỉm cười dang tay ra như chào đón ai đó nhìn bức ảnh hồn nhiên này lòng nó cảm thấy nhẹ nhõm vô cùng.

Nó với hấn cùng nhau vào, trong sân ngập tràn tiếng cười đùa đi vào càng sâu nó thấy lũ trẻ đang chơi dây một số thì ngồi học bài.

- anh huy anh tới chơi với tụi em sao

Có một đứa bé gái để ý thấy tụi nó đã reo lên số còn lại vì tiếng hét của đứa trẻ đó cũng quay mặt lại rồi cả lũ chạy lại chỗ hấn người thì ôm chân người thì kêu hấn bế người thì ôm cổ hấn.

- huhu sao hôm nay anh mới tới

Một đứa trẻ khóc nức lên khi thấy hấn những đứa trẻ khác cũng dung dung.

- anh xin lỗi nhưng hôm nay anh mang tới chị xinh đẹp tới cho tụi em này

Hấn vừa nói vừa cười lũ trẻ lại một lần nữa bám lấy nó khiến nó khá bất ngờ

- òa da chị trắng thật nhá

Một đứa bé gái kêu lên, nhìn cô bé hồn nhiên vậy nó chỉ mỉm cười.

- bạn gái anh àk

Một cậu bé lém lỉnh trong đám nhóc reo lên

- không phải chị ấy là người yêu anh huy, chị như tiên nữ vậy

Đứa bé gái lên tiếng phản bác, chuyện nhỏ vậy mà cũng chia làm hai phe bên thì bảo là bạn hấn bên thì nói là người yêu hấn, nó chỉ đỡ khóc đỡ cười với lũ trẻ

- thế anh tít có muốn anh huy có người yêu không

Cô bé trông hồng hớt môi nói với cậu bé trước mặt, Nghe vậy cậu bé gật đầu

- các mẹ ơi anh huy dẫn người yêu về thăm mình này.

Cả lũ trẻ hô to lên chạy vào nhà làm nó với hấn đỏ mặt tía tai. Một số thì cầm tay nó với hấn lôi vào trong.

- cháu chào cô

Hấn lễ phép với người phụ nữ hiền hậu trước mặt nó cũng gật đầu chào theo, khi người phụ nữ nhìn thấy hấn thì mỉm cười ôm hấn xã giao.

- mẹ hiền ơi người yêu anh huy kia xinh như tiên vậy mẹ ạ

Đứa bé mím hồn nhiên giới thiệu nó với mẹ hiền. Nhìn thấy nó bà mỉm cười.

- vậy hai đứa ở đây chơi với các em nhá, cô đi nấu ăn để chuẩn bị bữa chưa

- DẠ

Nghe mẹ của tụi trẻ nói vậy tụi trẻ đồng thanh nói rồi lại kéo nó với hấn ra sân.

- người yêu anh huy tên gì thế

Thằng cu tít ôm chân hấn hỏi những lũ trẻ còn lại cũng ngược con mắt lên nhìn hấn.

- người yêu anh huy tên là....

Hấn kéo dài ra rồi nhìn thái độ của nó, nó có vẻ ngại ngùng đã quay mặt đi

- các em tự hỏi chị xinh đẹp của tụi em nhá

Nói xong hấn mỉm cười còn tụi nhỏ lại chạy qua bám giữ nó

- chị ơi em tên là tâm là tâm chị tên gì vậy.

Cô bé gái có mái tóc dài đen tuyền buộc đuôi ngựa ánh mắt long lanh nhìn nó. Nó ngồi Xóm xuống chỗ lũ trẻ tự dung nở nụ cười

- chị tên là thiên băng

- òa tên chị đẹp quá,

Lũ trẻ hồn nhiên reo lên ai cũng tút tát giới thiệu tên mình kể cho nó nghe những câu chuyện vui ở đây, những lần tranh nhau đồ ăn, những câu chuyện của

tụi nhỏ không hề liên quan tới bố mẹ tụi nhỏ vì từ khi xỉnh ra tụi trẻ đã bị bỏ rơi.

- anh huy này

Một đứa bé trai đứng trống hông lên trước mặt tụi nhỏ với nó và hấn

- có chuyện gì hả ông tướng

Hấn ra về chọc đứa bé trai đứng chống hông, tất cả mọi người hướng mắt xem đứa bé nói gì.

- từ giờ em giao chị thiên băng xinh đẹp của tụi em cho anh, anh phải đối xử tốt với chị băng nếu anh để chị băng khóc là tụi em không chơi với anh nữa.

Nghe đứa trẻ nói vậy cả lũ cùng gật đầu liên tục nói đúng đấy, nó tự dung bật cười với vẻ hồn nhiên của tụi trẻ cứ nghĩ gì là nói ấy.

- chị băng kể chuyện cho tụi em Nghe đi

Nhìn thấy tụi trẻ hào hứng vậy nó mỉm cười gật đầu.

- ở một ngôi làng nọ bị ma ám họ đều sợ hãi mỗi khi ra đường vào ban đêm, con ma đó sẽ hiện lên và đi theo người đó về nhà ở làng ai cũng sợ hãi không muốn ra ngoài vào buổi tối, một hôm bỗng

Giọng nói của nó càng ngày càng

Nghiêm trọng hơn khiến lũ trẻ sợ hãi hấn nhìn nó thì chỉ cười biết nó đang kể xạo nó mỉm cười rồi nói tiếp

- con ma đó gõ cửa nói có gì ăn không tôi đói

Nó mỉm cười với câu truyện của mình, tụi trẻ nghe xong thì lăn ra cười

- chị băng kể chuyện ma buồn cười quá

- đây cũng là chuyện ma hả chị băng.

Tụi trẻ cứ liên tục bảo hấn với nó thay nhau kể chuyện đến lúc chập tối.

- anh với chị băng phải về rồi

Giọng hấn buồn bã với tụi trẻ, nghe vậy ai cũng bám lấy chân tay nó với hấn không muốn để họ về.

- hic hic anh chị ở lại đây chơi với tụi em đi

Bé mít khóc lên khi thấy nó với hấn chuẩn bị về

- nào bé tí ngoan hôm sau chị sẽ tới chơi với tụi em nha

Nó cười để an ủi tụi trẻ

- anh chị hứa trung thu này sẽ tới chơi với tụi em nha

Bé mít đưa tay ra móc tay với nó rồi cả lũ trẻ đưa tay chào tạm biệt hấn với nó.

Nó mỉm cười rồi cùng hấn ra về, hôm nay là ngày nó vui nhất, nó cười nhiều hơn cảm thấy nơi này thật bình yên Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24

Sân trường hôm nay khá nhộn nhịp hầu như các học sinh đều đứng thành vòng tròn xem chuyện gì hứng thú lắm.

- ây con nhà nghèo kia mày liếc mắt ai vậy hả

Người con gái đó vừa nói vừa đánh cô gái đang quỳ dưới đất.

- tôi...tôi...t.ô...i... Không có

Giong cô gái run sợ đang quỳ dưới đất, 2 má đã bị xưng vù vì bị đánh tót tai rồi bời.

- này còn chối hả

Cô ả hồng hách vừa lòi tóc vừa đánh cô gái nhìn thật tội nghiệp.

- biến

Nó trả biết từ đâu xuất hiện nhìn ả yến nhi đang bắt nạt cô học sinh nghèo yếu đuối đó, nhìn quanh một lượt nó thấy mấy cô bạn thân của cô gái có ý định vào can nhưng không thể vì chống với cô chiêu cậu ấm thì chỉ có ra đường tốt nhất là nhẫn nhục cam chịu, nó nhếch môi khinh bỉ cuộc đời nó ghét nhất kẻ mạnh ăn hiếp kẻ yếu sao họ không giám khiêu chiến với người có quyền thế hơn mình.

- cô là ai chứ tránh ra

Cô ả bực bội đẩy nó lui về phía sau do không để phòng nó bị mất đà nên đã dựa người vào hắt, đôi mắt nó tối sầm xuống cuộc đời nó ghét nhất ai chạm vào người nó.

chat....chát...chát...

Nhưng cái tát làm chói tai người khác, cô ả mắt trợn lên trời trong ánh mắt lửa hận nổi lên

- cô...cô... Sao cô giám

Ả ôm má nói giọng tức giận, có vẻ chuyện càng kịch tính hơn nên càng ngày càng đông học sinh.

- đứng lên

Giọng lạnh hơn băng nói với cô gái đang ngồi khóc dưới đất nhìn trông thật tội nghiệp, sống trong ngôi trường này Khôn mạnh mẽ không có quyền thì không sống yên

- nhanh

Lời nó như mệnh lệnh cô gái kia dù có đau đớn cũng nhanh chóng đứng dậy.

- tát cô ta cho tôi

Cô gái đó mở to mắt nhìn nó có vẻ ngạc nhiên sao cô giám chứ cô chỉ là một người nghèo nhận học bổng vào đây sao có thể chứ, ánh mắt lạnh của nó chạm vào ánh mắt đang run sợ kia làm cô sụp mắt xuống chân

- cô thử xem

Ả lên mặt thách thức cô gái đó trong lòng chỉ muốn tát nó mấy cái.

- tôi cho cô 3 giây

Nghe nó nói vậy cô gái gằng mặt lên, nó đang làm khó cô sao.

-1....2.....

chát...

Cô gái yếu đuối đó đã lấy hết can đảm để tát ả ta tay vẫn còn run run. Nó mỉm cười

- sao cô giám tát tôi chứ

Ả như điên xông vào cô gái đó nó nhanh chóng xô ả ngã xuống đất là cho chân tay bị xước xát hết.

- cô biết tôi là ai không

- không quan tâm

Là câu nó lạnh lùng của nó.

- cô giòi lắm 3 cái tát này tôi sẽ bắt cô trả gấp đôi.

- thiên băng tôi đợi cô, từ bây giờ ai bắt nạt người yếu hơn mình thì người đó khiêu chiến với thiên băng tôi.

Để lại lời tuyên chỉ nó lạnh lùng rồi khỏi đám đông, tại hấn nấy đứng xem thì thấy thích thú nhưng thấy nó đi thì họ cũng đi theo.

- anh duy em bị vậy anh không xót sao

Ả âm ức khi thấy cậu chỉ đứng xem rồi lúc nó đi cậu cũng đi

- tôi với em không còn quan hệ gì

Cậu sững lại với lời nói của ả.

- anh đừng trách em ác

Trả quan tâm ả cậu cũng đi mọi người đều dần tản ra hết, cô gái đó đã được mấy người bạn thân đưa xuống phòng y tế, còn ả thì thiên thiên cũng đưa lên.

Trên lớp

- thiên băng àk

Nhỏ nhìn nó với ánh mắt thân thương nhưng trái lại với nhỏ nó chỉ hững hờ nhìn nhỏ xem nói gì.

- cô gái sáng nay bị đánh là người gọi tao tới nhà kho

Nhỏ vừa nô vừa nhìn phản ứng của nó, đến cái nhú mày cũng không có.

- tao biết

Mắt nhỏ mở to khi nghe nó nói nó biết từ bao giờ thế nhỏ chưa nói cho nó cái gì mà.

Nhỏ cũng trả hỏi gì nữa lẳng lặng đi về chỗ ngồi, nó biết sao sáng nay con cứu cô gái đó chuyện này nhỏ thật không hiểu nổi tay liên tục đập vào chán.

- anh với cái cô Yen nhi kia là người yêu của nhau àk

Nhỏ quay sang hỏi cậu giọng hững hờ vì sáng nay lúc ả đó nói nên nhỏ cũng ngờ ngờ đoán ra.

- lúc trước thì phải bây giờ thì không

- thế bây giờ ai là tia ngắm.

- là....

Cậu áp mặt gần sát mặt nhỏ làm nhỏ đỏ hết mặt tím đập chân run trọng miệng nói nhỏ chữ là gì cậu mỉm cười thú vị

- là một thiên thần biệt phát sáng

Nhỏ bĩu mũi với câu trả lời của cậu.

- khi nào cho tôi xem dung nhan cái

Cậu gạt đầu tự dưng nhỏ thấy trong lòng buồn xo khi thấy cậu có người yêu.

Quỳnh chỉ có vẻ thân thiện với phong hơn từ khi được phong cứu giúp đôi khi còn tình cờ gặp phong đi siêu thị rồi hai người ngồi nô chuyện với nhau, chả biết là do nhân duyên hay trùng hợp mà cô với phong đều có duyên gặp nhau, mỗi khi ngồi nói chuyện với phong cô thấy rất vui trả biết bao giờ cô cứ thấy phong ở trong Đầu cô rồi có lẽ cô thích phong từ ánh mắt đầu tiên rồi nhưng cô biết..... Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25

Cứ khi tôi định từ bỏ thì em lại xuất hiện, lòng tôi thì rối bời không biết nên làm sao cảm xúc của tôi thật sự rất mong lung tôi không biết tôi còn yêu em nữa không hay chỉ còn là quá khứ, em bắt đầu quan tâm, lo lắng cho tôi làm tôi thấy mình mơ hồ trong cảm xúc của mình hỗn độn vô cùng tôi không hiểu nổi trái tim của mình nữa có lẽ.....

*****

*****

*****

Từ sáng mới vào trường đã nghe mọi người bàn tán về cô học sinh mới, mọi làm có học sinh mới đều không ai quan tâm vậy mà hôm nay cô gái đó lại nhận được rất nhiều sự quan tâm của mọi người trong trường.

***

Trên lớp.

Tiếng chuông đã reo nhưng lớp 11a1 vẫn chưa ổn định chỗ ngồi những cái túm tụm nói chuyện xì xào.

Khi cô giáo bước vào lớp các bà tám bắt đầu tản ra về chỗ ngồi.

- hôm nay chúng ta sẽ chào đón một bạn nữ xinh đẹp

Cô giáo nói xong mỉm cười thân thiện mọi người trong lớp ai cũng tò mò hướng đầu ra ngoài cửa.

Cô bước vào cả lớp ai cũng Nhắc nhien, hần là người Nhắc nhien nhậ nhỏ thì vẫn nai tơ không biết gì.

- xin chào các bạn mình là lữ thiên di là học sinh mới mong các bạn giúp đỡ

Nổ xong cô mỉm cười tươi rói trong lớp tiếng vỗ tay không ngớt có ai cũng vui vẻ chào đón cô.

- em có thể ngồi chỗ bạn mình huy không

Cô vừa nói vừa nhìn về chỗ hần, hần cũng nhìn cô ánh mắt hiện lên tia hỗn loạn không biết phải làm gì khi cô đang ở trước mặt hần.

- được không cô

Thiên di quay mặt lên nhìn cô, thì đứng trước cửa lớp một thân ảnh lạnh lùng đi từ cửa vào chẳng quan tâm có học sinh mới chỉ đi tới chỗ ngồi của mình. Là nó do nó cảm thấy hôm nay thấy mệt nên đã lên sân thượng ngồi hóng mát. Khi thấy nó về chỗ ngồi hần quay qua nhìn nó nhưng nó vẫn lạnh lùng trả có vẻ gì là quan tâm những người xung quanh.

Còn phong khi nhìn thấy người con gái anh yêu thâm bao nhiêu năm cũng trở về lòng vui khôn siết nhưng trong ánh mắt đó không hề có bóng dáng của phong nên chỉ biết im lặng nhìn cô, bây giờ chồng cô xinh hơn ngày trước rất nhiều.

- em ngồi sau bàn bạn mình huy nhá

Cô giáo nói giọng nói dè chừng nói với thiên di cô sao có thể đắc tội với cô tiểu thư thiên băng kia được chứ. Thiên di có vẻ không khuất phục đi tới bàn hần.

- bạn nữ gì ơi bạn có thể nhường cho tớ ngồi chỗ này không

Giọng nói thân thiện của thiên di cùng với nụ cười tuyệt đẹp, trước tình thế này hần thật sự rất khó xử khi không biết làm sao, tại sao hần lại vô dụng tới vậy.

- anh đã thay đổi

Nó chỉ ngược mắt lên nhìn thiên di mà không nói gì.

- được chứ

Thiên di hết sức nài nỉ nó. Nó đưa tay chỉ vào hần với thiên di rồi chỉ xuống bàn dưới ý bảo hai người xuống đây là chỗ của tôi.

Thiên di thấy vậy cũng lờ hần xuống mặc kệ cho hần có đồng ý hay không, hần không phản ứng gì mà cứ nhìn vào nó tự dưng Hần muốn nó giữ hần lại nhưng đôi mắt lạnh lùng kia chỉ nhìn hần rồi lại quay về vị trí cũ của nó, lại ánh mắt quen thuộc đôi mắt buồn thẳm thẳm nhìn ra cửa sổ.

- em nhớ anh lắm

Thiên di thủ thi vào tai hần, hần vẫn nhìn chăm chăm vào nó và uk nhẹ với thiên di, sao vậy người con gái hần yêu đã trở về rồi hần phải vui lên chứ sao lại buồn thế kia, không phải người mà muốn gặp bằng xương bằng thịt đang ở trước mặt đây sao. Hần tự suy nghĩ trong đầu.

- chào em thiên di

Phong quay xuống niềm nở nói với thiên di mà không hề biết cô gái cạnh mình đang vui tự nhiên buồn.

- chào anh phong lâu rồi không gặp nhìn anh trưởng thành hơn rồi đó nhá

Thiên di vui vẻ trả lời phong như thể là hai người cứ ngồi nói chuyện hàn huyên tâm sự đôi lúc cười đùa vui vẻ.

- quỳnh chi này ốm àk

Nhỏ thấy cô nằm gục xuống bàn như hoa héo úa bị thiếu nước

- không sao tao buồn ngủ thôi

Nghe cô nói vậy nhỏ cũng trả lời gì nữa chỉ ngồi ăn bím bím. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cố Chấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

Căng tin

Có một bàn ở trong góc tách biệt với các bàn khác hôm nay nói chuyện khá vui vẻ, nhưng trong số đó vẫn có hai người mặt lạnh như tiền.

- em đã đi đâu trong suốt thời gian qua vậy

Phong lo lắng hỏi thiên di cô nàng vui vẻ nói

- em đi qua mỹ mà thôi trả phải bây giờ em về rồi sao

Thiên di không muốn nhắc tới chuyện quá khứ của mình.

- anh huy àk sao anh lạnh lùng vậy em xin lỗi mà bây giờ em về rồi em sẽ không đi nữa anh cười với em đi

Thiên di nói giọng hối lỗi buồn bã khiến cho phong nhìn thấy cũng xót nhưng nào có để ý tới quỳnh chi có lẽ chỉ có cô yêu đơn phương.

Hần nhìn thẳng vào mắt thiên di hần đã không cùng đập chung nhịp với thiên di nữa rồi hần phải làm sao đây.

- chị thiên di cho tụi em rồi chung với

Thiên di đứng trước mặt chị của mình mỉm cười cùng với cô bạn yến nhi của mình.

- cô thua rồi chị tôi đã về

Thiên di đi lại gần nó nói thầm sự khinh bỉ hiện lên rõ ràng rồi nhếch mép ngồi xuống. Nó vẫn mặc kệ tiếp tục ăn phần ăn của mình nhưng trong lòng chẳng hề vui tẹo nào cứ như mất thứ gì đó vậy.

Quỳnh chi do quá buồn nên cũng đã xin lên lớp trước, còn nhỏ thì do muốn khiếu nại ả Yên nhi nên cứ thân mật với cậu.

Khiến ả cứ lờ mờ, nhỏ thừa biết ả là người nhốt nhỏ chỉ là nhỏ đang muốn chơi trò mèo vờn chuột với ả thôi, bùa chú kia sao nó đã cho cô xem video ả tới lớp cô để vào bàn rồi, được cơ hội nên nhỏ trực tức ả cho hả dạ, nó ăn hết phần ăn rồi cũng rời khỏi nó không thích nơi ồn ào với tự dưng trong lòng nó thấy khó chịu. Nhỏ thấy nó đi thì định chạy theo thì nó kêu ở lại lại ngồi xuống nói chuyện với họ.

- duy người yêu cậu àk

Thiên di chỉ tay về phía nhỏ mỉm cười bí hiểm, bỗng nhỏ quay qua cậu xem cậu nói gì.

- không nhỏ này đánh đá lắm sao làm người yêu tớ được.

Nghe vậy cậu dựng nhảy người lên phản bác, nhưng trong lòng thì muốn nhỏ làm người yêu cậu lắm.

- Hừ anh tưởng anh đẹp trai lắm hả tôi không thèm

Tuyên bố xong nhỏ hùng hổ bỏ đi ai kia nghĩ thầm thôi xong chưa lấy được điểm mà bây giờ đã có điểm trừ rồi cậu chỉ buộc miệng nói vậy thôi chứ.

- ối... Tôi... Với

Thấy vậy cậu cũng nhanh chóng bỏ đi bỏ lại hần với 3 người con gái, hần vẫn im lặng lòng rối bời hần nên làm gì đây.

- chị thiên đi 2 người ngồi tâm sự đi nhá em với bạn em đi đây

Nói xong thiên thiên kéo cô bạn của mình đi, trong bàn lại là sự im lặng không khí khá căng thẳng.

- em có mua quà cho anh đó

Thiên thiên háo hức kể hần vẫn ngồi nghe mà chả nói gì có lẽ lạnh lùng quá lâu mà bây giờ thiên di về cũng chẳng làm hần gỡ bỏ lớp vỏ lạnh lùng đó.

- tại sao bây giờ em mới về mà không phải trước kia

Hần đứng dậy giọng nói lạnh lùng trả quan tâm đến cô gái bên cạnh đang mở to mắt vì ngạc nhiên giọng nói lạnh lùng này hôm nay lại dành cho cô sao, cô định nói gì đó thì hần đã bỏ đi rồi cô cũng không muốn đuổi theo nữa vì có nói gì hần cũng không nghe cô chỉ còn cách hần gấn lại tình cảm của cô và hần thôi.

*****

Sân thượng

Nó ngồi bệt xuống sàn gạch lạnh giá, tay cầm cây đàn đánh những nốt nhạc buồn như tâm trạng của nó vậy trong đầu nó cứ vẫn vơ nhưng câu hỏi không có hồi đáp. Nó đang buồn vì chuyện gì, hoá sợ thiên di xuất hiện sao, hay là nó sợ nó đã yêu hần rồi. Những suy nghĩ cứ đeo bám nó suốt tới nỗi hần đứng đằng sau từ bao giờ nó cũng không biết.

- đánh lệch hết rồi mà em còn đánh nữa sao

Giọng nói dịu dàng của hần, làm nó Ngạc nhiên thoát khỏi mớ suy nghĩ phức tạp đó ánh mắt khó hiểu nhìn hần

- sao anh lại lên đây

Giọng nói lạnh lùng nhưng trong lòng nó cứ xao xao khi thấy hần.

- tình cờ thôi

Hần ngồi xuống cạnh nó, thật ra hần định lên lớp nhưng không hiểu sao tâm trí của hần cứ muốn lên sân thượng đơn giản vì hần biết nó ở đó, nó không nói gì chỉ gật đầu, rồi nó lại ngạc nhiên hơn hần đang tựa đầu vào vai nó tự nhiên nó thóp tim run run.

- một lát thôi cho tôi dựa vào vai em, tôi thật mệt mỏi quá

Nó cũng chả có phản ứng gì để cho hần tựa vào, mùi hương sen thơm ngát quen thuộc trên người nó, thể hiện sự thanh cao tao nhã khiến người ta chỉ muốn làm đám bùn đen để được hoa sen tỏa hương ở đó. Thật sự mùi hương này hần thấy thật dễ chịu.

- cô ấy đã trở về

Nó buột miệng nói ra, hần vẫn nhắm mắt rồi gật đầu.

- anh với cô ấy.....

Câu nói chưa hoàn thiện hần đã đưa tay lên gãi hiệu cho nó im lặng, nó cũng trả lời gì nữa cũng tựa vào đầu hần cảm giác bình yên này Có lẽ không phải dành cho nó rồi, nó chỉ là người tới sau dù gì nó chỉ là bị cảm nắng nhẹ thôi hãy trở về chính mình đi.

*****

*****

*****

Bãi xe

- tôi xe đưa em về

Khi nghe tiếng chuông báo hân với nó bèn tỉnh dậy không Hiê ù sáo họ lại có thể ngủ được nó chỉ gật đầu.

- anh huy đưa em về nhà

Thiên thiên thấy hân đi với nó trong lòng tức giận bèn chạy qua chỗ hân lay lay tay làm nũng, trong tình huống này hân thấy khó xử quá không biết nên kèm ai về.

- xe của em đâu

Hân lạnh lùng nói

- sáng nay bác tài kèm em

- thế để bác ấy đón

Hân vẫn lạnh lùng như vậy.

- thôi anh kèm em đi em muốn đi chung với anh

Thiên thiên vẫn làm nũng với hân, nó nhều mảy với thái độ của thiên thiên trả quan tâm tới họ nữa, phí thời gian còn làm mọi người chú ý, nó lấy xe của nhỏ lái về để lại nhỏ cho cậu trở Về nhỏ ầm ừc đánh lên xe rồi đi về, hân nhìn theo xe nó mà thấy thất vọng rồi cũng cùng thiên thiên đi về Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27

Bạn có biết khoảng cách xa nhất là đâu không, khoảng cách xa là khi chúng ta vô tình chạm mặt nhau rồi xem như xa lạ, cảm giác đó thật tồi tệ, một chút ngại ngùng, một chút tiếc nôi và một ít ngượng ngạo, cảm giác đó ai đã từng trải qua, tuổi thanh xuân có vấp ngã mới trưởng thành nếu thanh xuân của chúng ta bình lặng sao gọi là thanh xuân.

*****

*****

*****

Màn đêm buông xuống bao phủ toàn thành phố, những ánh đèn đủ màu sắc bắt đầu lên ngôi, cảnh thành phố tấp nập người qua lại để ăn tối với gia đình khung cảnh thành phố về đêm thật lung linh.

*****

Tại biệt thự nhà họ lữ chị em nhà họ đang ngồi tâm sự, toàn biệt thự được xây theo kiến trúc phương tây, tòa biệt thự to nguy nga tráng lệ khiến bao người ao ước muốn đặt chân vào ngôi nhà đó.

- chị thấy cô ta thế nào

Thiên thiên vừa ngồi ăn táo vừa hỏi chị của mình khi cứ cắm đầu vào máy tính, Nghe cô em gái hỏi thiên di rồi mắt khỏi màn hình máy tính.

- thế nào là sao

Thiên di đưa ánh mắt khó hiểu nhìn cô em gái bé bỏng của mình.

- cô ta xinh đẹp chứ

Nghe cô em nói người chị chỉ gật đầu.

- chị ngốc lắm em thấy anh huy thích cô ta đó

Nghe cô em nói thiên thiên mở to mắt liên tục lắc đầu.

- không thể nào anh đấy vẫn yêu chị mà

Thiên thiên tức giận nhìn chị mình.

- chị mới về nên không biết thôi, anh đấy từ khi cô ta xuất hiện cô ta tát em anh huy không bênh, rồi còn mắng em nữa chứ, em nghĩ anh ỷ thích cô ta rồi chị nên giành lại anh huy đi

Cô em bực bội kể liên tục đâm vào trái tao còn nguyên để xả giận người chị chỉ im lặng suy nghĩ gì đó, nhìn cô ấy có vẻ xinh đẹp hơn mình là Con gái

Ai trả muốn mình đẹp hơn nhưng khi nhìn thấy cô gái lạnh lùng đó, cô có vẻ yếu thế hơn rất nhiều, đôi mắt đen lạnh lùng như mê hoặc người, khuôn mặt hoàn mỹ không tì vết đôi lông mày cong vút khiến nhiều người con gái ao ước.

- chị.... Chị ... Đang nghĩ gì vậy

Thiên thiên lay người chị gái mình. Khi thấy cô cứ chăm chú suy nghĩ gì đó mà chẳng nghe cô nói

- àk.... không có gì

Thiên di bất ngờ nói về mặt lưng túng hiện rõ trên khuôn mặt

- mà lần này chị về học luôn hả

- ờ chị về ở luôn

Nghe thiên di nói vậy thiên thiên bèn ôm chân lấy chị mình trong lòng vui không tả nổi.

Bầu trời hôm nay có rất nhiều ngôi sao đang tỏa sáng trên bầu trời đen tĩnh mịch, khung cảnh chị gió nô đùa cùng ông trăng tròn xoe càng tăng thêm vẻ đẹp của bầu trời đêm nay.

*****

*****

*****

Hôm qua bầu trời nhiều sao thì hôm nay trời tỏa nắng chói chang mọi người vẫn tập nập với công việc Mưu sinh của gia đình, xe cô chật ních đang di chuyển trên đường, còi xe thì bấm inh ỏi khiến làm nhiệt độ càng tăng cao.

* tòa cao ốc

Hôm nay là chủ nhật nên có khá là nhiều người đi mua sắm shopping người ra vào tấp nập.

- anh rồi anh với em không đi chơi hay anh dẫn em đi chơi nhá.

Cô gái ôm tay chàng trai làm nũng, nhìn cô gái bé nhỏ ôm lấy tay mình chàng trai mỉm cười gật đầu rồi hai người cùng tiến tới khu vui chơi.

- em muốn chơi hết trò chơi ở đây

Cô gái đeo lên thích thú bật cười khanh khách với người con trai cạnh mình, anh đưa tay lên xoa má cô gái gật đầu, đùa không ai khác chính là thiên di và minh huy hôm qua cô gọi cho hấn muốn hấn đưa đi chơi, không chần trừ hấn liền đồng ý rồi thấy cô cười qua điện thoại làm hấn thấy vui rồi.

- chúng ta chơi trò đập thú nhá

Nói xong cô kéo hấn đi tới chỗ có mấy con chuột chũi thò lên rồi chui xuống cô cầm lấy búa đập vào những con chuột đó đập một hồi thấy hơi chóng mặt cô liền bỏ xuống đưa hấn tới chỗ hót cá vàng.

- chúng ta cũng chơi nhá

Thiên di mỉm cười nói với hấn, rồi hai người vén tay áo lên cầm vợt để hót cá hai người cười nói vui vẻ làm nước bắn tứ tung mà chẳng hót được con cá nào,...

Cô như trẻ con dẫn hấn đi hết quầy trò chơi này đến trò chơi khác đến khi thấm mệt họ mới thôi không đi nữa.

- hôm nay em vui lắm

Cô ngồi dựa lưng vào ghế mỉm cười nhìn người con trai đã lâu rồi cô không gặp anh đã thay đổi rất nhiều so với cô tưởng tượng, anh trưởng thành hơn chững trạc hơn không còn nông nổi bốc đồng như trước và cũng ít cười hơn cô muốn lắng người làm cho anh ấm áp lại cô mỉm cười với suy nghĩ của mình

- bây giờ chúng ta đi đâu

Giọng nói cũng không còn lạnh như trước hần nhìn về phía thang máy hỏi.

- chúng ta đi ăn nhá em đói rồi

Vừa nói cô Vừa xoa bụng mình rồi lại cười với hần, vậy là hần với cô đi tới chỗ thang máy bước vào cô liền ôm lấy tay hần rồi bấm lên tầng 8,...

Ting

Thang máy mới di chuyển lên tầng 4 thì liền mở ra. Bây giờ 8 con mắt nhìn nhau ngạc nhiên có ngại ngùng có, bối rối có, cảm xúc thật phức tạp, đứng đối diện hần với cô là nhỏ với nó họ trùng hợp vậy sao, nhìn thấy cô ôm tay hần lòng nó có chút trùng xuống, lắc đầu để bỏ đi suy nghĩ vừa rồi nó lạnh lùng di chuyển vào trong thanh máy không để tâm đến hai người họ nhưng con tim thì như bị vật gì bóp lại, nhỏ thấy hần ở đây thì hơi ngạc nhiên nhưng rồi cũng bước vào vì đơn giản họ là người yêu mà. Còn hần khi thấy nó thì có vẻ hơi chạnh lòng cũng không hiểu sao.

- chào 2 bạn 2 bạn cũng đi mua sắm hả

Thiên thiên tươi cười trào hỏi nó với nhỏ nhưng tay thì vẫn ôm lấy tay hần không buông, không khí có vẻ rất là nặng nề.

- chào bạn

Nhỏ cũng vui vẻ đáp lại, nhưng nó với hần thì vẫn đang chơi trò im lặng không nói với ai câu nào, thật sự thì quan hệ của họ cũng trả có chỉ là mối quan hệ lập lờ khó hiểu, có lẽ họ chỉ là bạn ngồi nghe người kia nói nhảm mà chả nói gì, trắc họ gặp nhau chỉ là có duyên nhưng không có nợ.

- chúng ta cùng đi ăn nhá

Thiên thiên hứng khởi hô lên, nhỏ nhìn nó xem nó có đồng ý không có vẻ nhỏ cũng muốn đi ăn vì nhỏ cũng đói lắm.

- đi được chứ

Nhỏ bên lên nhìn nó, nó đưa tay bấm cho thang máy dừng lại đợi thang máy mở cửa nó rút khoát bước ra nhỏ thấy nó vậy thì cũng tam biệt họ rồi cũng chạy Theo nó, nó không hiểu cảm xúc của nó lúc này nữa rồi như quận tư vậy nên nó muốn rời khỏi đây.

Hần có chút thất vọng khi thấy thái độ của nó, không hề biến sắc hay thay đổi nó vẫn lạnh lùng vậy hần đang mong điều gì từ nó đây,..... Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28

Thích một người cũng giống như đeo tai nghe một bản nhạc buồn người ngoài nhìn vào thì nói ta đang bình thản cảm thụ nhạc nhưng họ đâu biết cái giáng về đi chỉ là về bề ngoài được che dấu bằng một mặt nạ dày nhưng bên trong giông bão không ngừng kéo đến tâm trạng tồi tệ nhất sự mệt mỏi tự nhiên chiếm chỗ.....

*****

*****

*****

Tôi đã thích cậu từ lần đầu tiên nhìn thấy cậu trái tim tôi đã lệch một nhịp, tôi chỉ muốn mình tới lớp thật nhanh để ngắm dáng vẻ của cậu khi bước vô lớp, tôi biết cậu đã thích người con gái khác nhưng tình cảm tôi trả thể ép buộc nó không ngừng dỗi tới cậu tôi chả muốn được cậu đáp trả lại tình cảm này của tôi tôi chỉ muốn mình đơn phương và ngắm cậu từ xa vậy là đủ rồi,.... Suy nghĩ của quỳnh chỉ bị dán đoạn khi cô đắm sầm vào cây cột điện giữa sân trường đưa tay lên xoa xoa cái chán chường thương của mình.

- sao câu đi không để Ý gì vậy

Cô Nhạc nhiên với giọng nói quen thuộc này đây không phải là phong sao, trên sân trường bao nhiêu người sao cô lại đâm chúng phong chứ cô mỉm cười ngược mặt lên nhìn phong.

- tôi xin lỗi

Cô vừa ngẩng đầu lên thì liền cúi đầu xuống ăn năn xin lỗi phong nhìn đáng vẻ nhỏ nhắn của cô phong trọt mỉm cười rồi lôi tay cô đi trong ánh mắt Ngạc nhiên má cô bắt đầu đồ ửng lên tim thì đập hỗn loạn.

-anh kéo tôi đi đâu vậy

Cô nhỏ nhẹ hỏi mắt nhìn xuống bàn tay to ấm áp đang nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn của cô.

- gần vào lớp rồi cô còn lang thang gì nữa lên lớp

Nghe phong nói vậy cô mới nghĩ ra gần vào lớp rồi nhưng cần cầm tay cô vậy không.

Bước đi của phong ngày càng nhanh trắc do chân phong dài nên bước đi có phần dài hơn cô do không đi kịp nên cô chân sau đá chân trước nên bị ngã.

Phong quay mặt lại nhìn cô gái đang ôm đầu gối ngồi dưới nền đất liền nhủ mày.

- sao ngã

Tự nhiên cậu nổi nóng to tiếng quát cô, nhind thái độ của phong vậy tự nhiên cô thấy sợ.

- tại .... Vì.... Anh đi nhanh quá

Cô nước mắt lưng tròng nói với phong tay vẫn ôm gối đang bị chảy máu

- tôi xin lỗi

Phong ngồi đối diện cô bỏ tay cô ra để xem vết thương do da cô mỏng nên bị chảy khá nhiều máu

- lên tôi cõng

Nghe phong nói vậy cô mở to mắt ngạc nhiên liên tục lắc đầu thì đã bị phong kéo lên lưng.

Khung cảnh thật lãng mạn cả trường giờ chỉ còn bóng dáng của phong với cô đi trên sân trường,tim hai người đã bị lệch một nhịp có lẽ chỉ đợi thời gian chứng minh họ có thuộc về nhau không.....

*****

****

****

- em nghe thiên thiên nói anh đã thay đổi

Hắn với thiên đi đang đứng trước ban công sân thượng chỉ có gió bầu bạn với họ, thiên thiên đưa mắt lên nhìn hắn.

- em nhìn cũng thấy mà

Hắn nhìn vào khoảng không vô thức nói, nghe hắn nói vậy cô có chút buồn mặt cúi gầm xuống đất.

- xin anh đừng có lạnh lùng với em có được không

Thiên thiên nắm lấy cánh tay hắn cầu xin thật sự cô không thể chịu được tính cách lạnh lùng đó của hắn dành cho cô.

- anh xin lỗi

Hắn xoa đầu cô giọng nói cũng đã bớt phần lạnh lùng hơn cô ngẩng đầu lên nhìn hắn cười rạng rỡ hắn đưa Tây lên nheo má nựng cô

- chúng ta xuống thôi

Nói xong hắn đi xuống trước, cô thấy vậy chạy lại ôm sau lưng hắn khiến hắn giật nảy người rồi đứng lại.

- em sẽ không đi đâu nữa anh có thể yêu em thêm lần nữa không

Nếu cô không nói ra thì cô sợ cô sẽ mất hần mất.

- em sẽ là người làm anh không còn lạnh lùng nữa xin anh hãy cho em một cơ hội.

- thiên băng

Hắn đột nhiên lên tiếng cô nhìn ra phía trước thì thấy nó tay cô càng ôm chặt hơn, hắn có phần bối rối khi nhìn thấy nó ở đây, hắn biết mỗi khi tâm trạng nó không ổn nó thường lên đây tự nhiên hắn muốn đưa tay lên gỡ tay cô khỏi người hắn nhưng chưa kịp làm nó đã quay gót bỏ đi. Hành động đó của nó khiến hắn hơi khó hiểu sao nó phải bỏ xuống khi chỗ này là nó muốn lên chứ.

Tâm trạng của nó buồn thì bây giờ càng thấy buồn hơn, nó bị làm sao vậy hắn với thiên thiên yêu nhau ôm nhau là chuyện bình thường nhưng sao nó không muốn nhìn thấy cảnh này, có lẽ nó đã suy nghĩ quá nhiều rồi, nó với hắn có là gì của nhau đâu chỉ là bạn bè bình thường nhưng sao tim của nó khó chịu vậy một lần nữa nó lại cố chấp không thừa nhận tình cảm của mình nó luôn nghĩ mình vô cảm thì trả biết tình yêu là gì với nó tình yêu có cũng được không có cũng chẳng sao Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

Tan học về cả lũ rủ nhau qua nhà hắn chơi, có cậu thì tất nhiên là phải lôi theo nhỏ, nhỏ thì lại lôi theo cô và nó, nó lúc đầu khi không muốn đi nhưng do nó muốn thăm ông nội hắn nên gật đầu, rồi lôi theo cả phong đi, tất nhiên không thiếu mặt của thiên đi, trên đường 4 chiếc xe lao vun vút khiến người đi đường đều nhìn theo ngưỡng mộ họ là những cô chiêu cậu ấm của tập đoàn lớn, nhỏ đi với cậu nhỏ muốn đi với nó mà nó không cho đánh đi với cậu, phong thì đi với quỳnh chi và tất nhiên hắn đi với thiên đi rồi do nó là lẽ lại không muốn làm phiền những người kia, đôi mắt tinh ranh của nó có thể nhìn ra họ là của nhau nhưng không thể nhìn ra trái tim nó đang bị thứ gì đè ghèn trặc do nó suy nghĩ quá nhiều gạt bỏ suy nghĩ phức tạp đó nó lại nhốt mình trong thế giới riêng của mình và lên xe phóng đi.

Chiếc xe đầu tiên dừng trước công nhà họ trần là lúc cánh cửa tự động mở ra những chiếc xe cứ nối đuôi nhau mà di chuyển vào, những người hầu tấp nập chạy ra mở cửa xe, nhiều người trong nhà ngạc nhiên sao cậu chủ lại đưa nhiều người tới nhà vậy từ trước đến giờ cậu đưa chưa tới ba người, khi họ bước xuống xe ai cũng ngưỡng mộ khi họ là những trai tài gái sắc, họ lại càng tò mò hơn khi chiếc xe trong kia chưa có ai bước xuống, khi nghe tiếng mở cửa ai cũng nhìn chằm chằm vào chiếc xe đó rồi hóa đá, khác với khí chất của những người trước, hần khí người con gái này tỏa ra khiến họ không lạnh cũng tự rét run, vẻ đẹp sắc sảo nhưng có phần ngây thơ, làn da trắng mịn bờ môi hồng thắm, đôi mắt trong veo khiến ai cũng bị hút hồn đặc biệt với mái tóc đen tuyền, người con gái như trong tranh vậy,....lần trước nó bị đâm sắc mặt có phần yếu ớt nhưng họ không thể phủ nhận sắc đẹp của nó, bây giờ nó khỏe họ càng ngạc nhiên hơn, bỏ mặc những người hầu đang hóa đá tại hần sánh vai bước vào nhà.

Bước vào nhà tại hần thấy ông hần đang ngồi trên sofa thưởng thức tách trà nóng và xem thời cái chán đã nhấn lại đánh dấu là người từng trải.

- cháu chào ông

Tại hần đồng thanh nói, ông gật đầu rồi mỉm cười bảo tại hần ngồi xuống, ai cũng có chỗ để yên vị chỉ con mình nó vẫn đứng đó nhìn thấy nó ông liền mỉm cười.

- cháu lại đây ngồi với ta

Ông đập tay sang ghế trống cạnh mình, nó gật đầu tới ngồi cạnh ông hần.

- ông dạo này khỏe chứ

Nó vừa ngồi xuống thì đã liền hỏi thăm ông của hần,

- ông khỏe thể vết thương của cháu sao rồi

Ông vuốt tóc nó như đứa cháu gái bẽn lẽn khiến nó nhớ tới ông nội của nó nên chỉ đành gật đầu.

- phong àk sao bây giờ cháu mới tới chơi

Ông ngạc nhiên khi hôm nay thấy phong ở đây có nhiều lần ông hỏi sao phong không tới chơi nhưng hần đều lảng tránh, nghe ông hỏi vậy phong chột dạ không biết trả lời sao trả lẽ lại bảo hần với cậu không chơi với nhau nữa thì thật là trẻ con.

- cháu...cháu

Phong ngấm ngừng nói không lên lời đôi mắt của ông vẫn nhìn vào cậu đợi câu trả lời,

- ông còn nhớ cháu chứ

Đôi mắt ông chuyển sang cô gái ngồi cạnh hắn đáng người nhỏ nhắn đang mỉm cười với ông, cô gái này sao ông không nhớ chứ cô gái luôn lơ đãng theo sau cháu trai ông rồi bỏ đi không lí do nhưng ông cũng thương cô gái đó lắm.

- ông nhớ chứ thiên di càng lớn càng xinh gái nha

Ông giọng trầm lắng nói, mọi người ngồi bên cạnh đó chỉ lắng nghe họ nói chưa biết nói gì bây giờ ngồi im lắng nghe và nhìn là điều tốt nhất hiện tại.

- cảm ơn ông đã khen cháu

Cô nói xong liền xiết chặt lấy bàn tay hắn rồi đưa mắt lên nhìn nó đôi vẻ thách thức có lẽ thiên di đang muốn chiến với đối thủ của mình nhưng nó lại chưa xác định được tình cảm của mình thì cô muốn giành hắn hay không thì nó vẫn vậy, khi thấy hành động của thiên di nó chỉ nhếch mép, hắn thì vẫn thể cứ nhìn thái độ của nó thôi có lẽ hắn muốn nó cúi đầu để không nhìn thấy thiên di nắm tay hắn nhưng không nó ngẩng cao mặt lên nhìn hắn với thiên di nhếch mép khiến hắn không hiểu.

- chúng ta cùng ăn trưa nhá

Ông thấy khung cảnh trầm lắng bèn lên tiếng, những người còn lại gieo hò vui vẻ vì được ăn rồi, họ vui vẻ đi vào phòng ăn.

Chưa bao giờ nó cảm thấy mình bị bỏ rơi như bây giờ họ đều nói chuyện vui vẻ những câu chuyện không đầu không đuôi còn nó vẫn ngồi im lặng thưởng thức bữa ăn nhàm chán ....

Khu vườn hoa vẫn vậy không có gì thay đổi nó đi lạc vào vườn bao giờ không hay chỉ biết khi tỉnh ra thì mình đang đứng trước chiếc xích đu đặt mình ngồi xuống chiếc ghế đó, nó thả hồn theo gió hít thở bầu không khí trong lành, khung cảnh trong nhà ngột ngạt khiến bước chân của nó chỉ muốn đi đâu cho thoải mái nhưng không ngờ nó lại vô thức đi tới đây, hoa húng dương nó thích nhất vẫn đang nở độ khoe vẻ đẹp vốn dĩ của hoa mặt trời.

Từ xa có hai người nhìn thấy nó chỉ mỉm cười cô gái đang ở trong mắt mình lúc mây sao yếu đuối thế.

- cô ấy đã quay về cháu không biết mình nên làm gì

Hắn đứng cạnh ông vừa nói vừa nhìn về phía nó

- sao cháu hỏi ta

Ông ngạc nhiên nhìn hắn

- cháu nghĩ ông sẽ cho cháu viết nên làm gì

Hắn thờ dãi bất lực

- có bao giờ cháu nghe trái tim mạch bảo chưa

Ông hắn chỉ lên ngực hắn nói giọng bí hiểm, hắn chỉ lắc đầu

- đừng để cô gái cháu yêu phải buồn vì họ sinh ra là để yêu

Ông vỗ vai hắn rồi cùng hắn đi dạo Đãng bời: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30

Chuông mới reo thì cô giáo chủ nhiệm lớp nó đã có mặt tại lớp.

- trường chúng ta sẽ tổ chức đi cắm trại

Cô vừa dứt lời thì cả lớp liền ồ lên vui sướng háo hức muốn đi.

- bao giờ đi vậy cô

Lớp hò hét lên, nhìn thấy thái độ phấn khích của những cô cậu học trò cô mỉm cười.

- hai ngày nữa chúng ta sẽ đi nên cô mong các em chuẩn bị đầy đủ

Rút lời cô nói tiếp

- bây giờ các em hãy giờ tay lên xem những ai đi

Vừa dứt lời cả lớp liền giờ tay lên, nhưng cái bàn ở cạnh cửa sổ vẫn có một cánh tay không giờ lên, nó vẫn ngồi nhìn ra cửa sổ mặc kệ những gì xảy ra trong lớp, hần nhìn về phía nó mong muốn nó sẽ đi chuyển cắm trại này nhưng nó vẫn lạnh lùng nhìn qua khung cửa sổ, nhỏ có gọi í ới nó, nó nghe tiếng nhưng vẫn để ngoài tai chuyện đi này nó chả có hứng.

- các bạn đều đi em có muốn đi cùng lớp chứ

Cô dè chừng nhìn về phía nó cái thái độ lạnh lùng của nó khiến người làm cô gáo như cô cũng phải dè chừng.

Nó vẫn im lặng nhìn về phía cô gáo cả lớp chăm chú nhìn vào bàn của nó,

- thôi Sắp vào tiết rồi các em ghi lại danh sách các bạn đi nha

Nói xong là cô cấp mông đi luôn, cô vừa ra khỏi lớp nhỏ liền bay qua chỗ nó không quên kéo cô đi theo.

- thiên băng mày đi đi

Nhỏ lay tay nó , mong nó sẽ đi cùng nhỏ, ánh mắt lạnh lùng kia vẫn không nhìn mặt nhỏ.

- cậu đi với tụi tớ đi cho vui

Quỳnh chi nháy mắt với nhỏ rồi mỉm cười nói, nhỏ thấy cô phối hợp ăn ý nên cũng hùa cung.

- hic hic băng mày không thương tao nữa àk

Giọng nói như sắp khóc của nhỏ làm nó quay mặt về phía nhỏ, nhỏ mỉm cười vì lúc nào dùng chiều này nó cũng bị mắc bẫy nhỏ lại tiếp tục khóc

- huh mà không đi với tao ai sẽ bảo vệ tao

Nhỏ ngục mặt xuống bàn thất vọng, ánh mắt nó dịu lên tia ấm áp xoa lưng nhỏ ra vẻ đồng ý , nhỏ biết nó đã bị nhỏ làm cho mềm lòng nên cứ ngồi sụt sút.

- thôi tớ về chỗ đây giữ lời nhá

Thế là nhỏ cất mông đi lại bỏ mặc nó một mình một bàn, thiên đi thì đang cố tỏ ra thân mật với hần trước mặt nó nhưng nó không để ý, hần thấy khó chịu khi thiên đi cứ cô làm màu với hần. Hần cảm thấy thiên đi đang thay đổi.

- phong cậu nhìn gì thế

Cô đưa tay quơ quơ trước mặt phong hỏi. Mắt nhìn theo hướng phong thì thấy ánh mắt phong đang nhìn về bàn hần. đôi bàn tay của phong vô thức siết chặt lại thấy biểu hiện của phong tự nhiên tìm cô đau nhói.

- không có gì

Phong cộc cằn trả lời cô, tự nhiên bực bội lúc này kiểm chế phong sao lại có thể chửi lên đầu cô được chứ.

- sao anh không tuyên chiến đánh lại người mình yêu

Cô lấy hết can đảm nhìn thẳng vào mắt phong hỏi.

- cô nghĩ tôi có thể sao

Phong nghi hoặc nhìn cô

- chưa làm thì sao biết

Sau câu nói của cô khiến phong trầm ngâm suy nghĩ, phong nào biết chính sự im lặng của phong đã làm tim cô nhói lên cô biết mình trả là gì của phong

- cô đã yêu ai chưa

Phong đột nhiên hỏi cô khiến cô ngỡ ngàng

- rồi

Cô chỉ nói bé đủ để phong nghe tiếng

- tôi biết được chứ

Cô ngược mặt lên nhìn phong 4 con mắt nhìn nhau phút này tim cô lại đập nhanh hơn.

- chỉ là tôi đơn phương Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31

Hôm nay là ngày trường của nó tổ chức đi cắm trại, mọi việc vẫn diễn ra bình thường, nó vẫn đi học ăn ngủ diễn ra như ngày thường chỉ có điều cảm xúc của nó ít nhiều cũng bị thay đổi thất thường khiến cho bản thân nó cũng không hiểu về mình.

- băng hôm nay mày bị sao thế

Nhỏ vỗ vai nó hỏi

- đúng đấy sao sắc mặt mày yếu thế

Quỳnh nãy giờ đứng cạnh cũng lên tiếng, nó nhìn tụi kia rồi mỉm cười bước lên xe do nhà trường chuẩn bị, ngọc với chi cũng khoác balo lên và trèo lên xe.

Mọi người đã có vị trí ngồi nên xe bây giờ chỉ còn lại 3 chỗ trống nhưng lại có một người ngồi rồi.

Nó vẫn đứng yên trên xe từ khi bước vào

- về chỗ ngồi đi chứ

Nhỏ vỗ vai nó từ đằng sau rồi lách qua về phía chỗ trống bên cạnh ngồi, còn chi thì ngại ngần đi về phía phong chi không ngờ khi mình lên xe lại pháo ngồi với phong nên tự nhiên mặt chi đỏ ửng lên. Nó vẫn đứng im nhìn về chiếc ghế dài phía cuối còn thừa một chỗ duy nhất, trong tâm trí của nó vẫn còn phân vân là có nên qua đó ngồi không vì ở đó đã có hân với thiên đi rồi, chân nó cứ vô thức bước đi tới cuối xe nó mới chợt tỉnh mộng thì thấy mình đứng đối diện hân, hân nhìn thấy nó thì mỉm cười lấy lại tinh thần nó trở về trạng thái ban đầu ngồi xuống chiếc ghế trống thiên đi thấy nó có phân không ưa nó lắm nhưng vẫn mỉm cười chào nó.

Khi mọi người đã ổn định chỗ ngồi thì những chiếc xe lăn bánh rời khỏi trường từng khối sẽ có nơi cắm trại riêng ai cũng háo hức mọi người trên xe nói chuyện rôm rả tiếng cười nói.

Ngồi nhiều giờ khiến ai cũng gật gù mệt mỏi uể oải. Có vẻ con buồn ngủ đã tới với những cô chiêu cậu ấm nên những ai có chỗ tựa thì có thể ngủ thoải mái.

Nhỏ may có cậu lúc buồn ngủ đã ngã luôn vào vai cậu, cậu mỉm cười thì thầm vào tai nhỏ rồi mỉm cười tất nhiên là nhỏ không nghe tiếng gì rồi.

Còn về phía chi, cô cũng đã ngủ nhưng ý chí không cho phép cô được dựa vào vai phong nên đầu của cô cứ lắc qua trái rồi qua phải phong nhìn cô như vậy cũng thấy tội nghiệp bất chợt xe thẳng gấp khiến người cô ngã nhào về phía trước cũng may phong phản xạ nhanh đã đỡ được đầu cô, cô còn đang lơ mơ tỉnh lại thì phong đã để đầu cô dựa lên vai mình thấy có chỗ dựa thoải mái cô chẳng thèm mở mắt nhìn nên đã ngủ luôn,

Nó vẫn cứ quay mặt ra phía ngoài cửa sổ im lặng nhìn cảnh vật lướt qua, tự nhiên nó cảm thấy ngồi cạnh hân không được thoải mái. Thiên đi cũng đã ngủ đầu tựa vào vai hân bàn tay nắm chặt lấy hân như sợ hân sẽ biến mất.

Trên xe bây giờ chỉ còn bác tài xế hân với nó là còn thức còn ai cũng đều yên giấc của mình.

- sao em không ngủ

Hắn quay mặt sang nhìn nó từ khi thiên di trở về hầu như hắn với nó không nói chuyện bao giờ nhiều lần tự nhiên hình ảnh cô độc của nó hiện lên trong tâm trí hắn khiến hắn chỉ muốn gặp nó thôi nhưng khi đứng trước mặt nó hắn không biết phải làm gì nên nói gì.

Nó quay qua nhìn hắn thì thấy hắn đang mỉm cười nhìn nó, đập vào mắt nó là cảnh thiên di đang dựa vào vai hắn tay nắm chặt vô thức nó quay mặt đi

- anh cũng vậy mà

Có lẽ câu nói của nó đã đánh gấu cuộc nói chuyện chấm dứt chỉ với một câu nói.

- em không thích đi cắm trại sao

Hắn vẫn kiên quyết bắt chuyện với nó.

Nó chỉ gật đầu nhẹ nó không muốn quay qua rồi nhìn thấy cảnh hắn với thiên di.

- thế sao còn miễn cưỡng mình

- vì ngọc muốn

Hắn định nói chả lẽ ngọc bảo em làm gì em cũng làm sao thì lại thôi.

- ông có hỏi sao em không đến chơi với ông

- do tôi bận vài hôm nữa tôi sẽ tới

- sao em cứ lạnh lùng với tôi vậy

Hắn lấy tay mình nắm nhẹ cằm nó về phía hắn đối diện với nó hắn chả thể kiềm chế được

- tôi

Câu nói chưa hết thì là lúc xe đã tới nơi mọi người ai cũng vươn vai lấy hành lý để xuống xe, ai cũng ngạc nhiên vì ở đây

Có một bãi đất trống xa xa kia là rừng tất cả mọi người ngồi nghỉ một lúc là thầy cô hô hào các học sinh dựng trại để tới có chỗ nằm mọi người tập nập căng trại để ở khung cảnh thật hỗn loạn Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32

Em không có nhiều bạn cũng chẳng có nhiều bè, em cũng chả thích chỗ đông người, em là người ít nói nhưng không phải là người vô tâm chỉ muốn lặng mình trong nỗi cô đơn em là người lười muốn làm quen với một người nào khác vì lúc đó em sẽ phải quan tâm về họ nhiều hơn em không muốn như vậy.

*****

.....

.....

Sau khi căng trại đã hoàn tất người ai nấy đều lười thôi nrechs nhắc đầy mồ hôi, những cô tiêu thư thì chỉ ngồi trong bóng mát quạt tháo rồi sau hưởng lợi nó nhìn thấy vậy cũng không ưa cho lắm không chịu dựng trại sau đọc việc ngồi mát ăn bát vàng thì còn gọi gì là tình đoàn kết nữa đã sống trong một tập thể thì đừng lười cái quyền ra uy hiếp nhue vậy bạn sẽ bị đá đít ra khỏi một tập thể.

- băng uông nước này

Nó đang ngồi bệt xuống thảm cỏ tay đưa lên quạt giọt mồ hôi rơi lã chã, thì thấy má mình được hơi lạnh truyền đến ngẩng mặt lên thì gặp hắn đang đưa trãi nước lại gần má cô mỉm cười trông hắn có vẻ vui cô cầm lấy trãi nước gạt đầu cảm ơn.

- lần đầu tiên thấy cậu đưa nước cho con gái nha huy

Cậu đi toia bũi môi nhìn hấn cứ thấy nó là bắt đầu thay đổi hấn đưa con mắt hình viên đạn lên nhìn cậu khiên cậu chỉ kịp vớ tay nhỏ kéo một mạch đi trả lại không gian cho nó với hấn.

- có khi nào họ thành một cặp không

Hấn quay mặt sang hỏi nó chỉ thấy nó nằm xuống bãi cỏ về một môi hiện lên trên khuôn mặt trái xoan ấy.

- có chứ

Nó hững hờ đáp trai nước hấn đưa cho nó cũng đã vui đi.

- anh huy anh ở đây àk em tìm anh suốt

Thiên đi từ xa chạy tới chỗ hấn khi thấy người cạnh hấn là nó thì nét mặt có vẻ không được vui lắm biền liếc xéo nó nhưng nó đang nhắm mắt nào có để ý tới thiên đi.

- chào bạn thiên bằng bạn cũng ở đây ak

Thiên đi lấy lại nụ cười nói với nó trong lòng không ngừng bực bội sao nó có thể nằm một cách thoải mái khi hấn vẫn ngồi cạnh nó chứ.

- em tìm anh có việc gì sao

Hấn hỏi khi thấy thiên đi tới tìm hấn mà cứ đứng nhìn chằm chằm vào nó không đếm xỉa tới cậu

- cùng em đi dạo nhá

Thiên đi phấn khởi lôi hấn kéo đi trước sự bất ngờ của hấn. Hấn còn chưa được lên tiếng đã bị lôi đi rồi, lúc hấn với thiên đi đi nó có nở nụ cười buồn rồi cũng thả hồn vào với thiên nhiên lúc này nó cảm thấy bình yên nhất khi không có ai làm phiền nó cả .

- sao cậu nằm đây một mình thế không đi đâu đó sao

Cô thả người xuống bãi cỏ kế bên nó cũng nhắm mắt để tận hưởng khung cảnh yên bình đó

- cậu sao ở đây

Nó hững hờ đáp

- vì thấy cậu nên tớ lại gần thôi

- àk mà cậu thấy mình huy thế nào

Cô quay người lại nhìn nó

- ỏn

Chỉ một từ thốt ra từ môi xinh xắn đã làm cho cô mất hứng

- nếu cậu thích một ai đó sao cậu không cố gắng thể hiện ra mà lại trốn tránh nó.

Cô cố gắng nói hết những gì cô nhìn thấy từ thái độ của nó

- những câu này nên dành cho cậu đó cô bạn khờ ak

Cô hóa đá trước những gì nó nói lần đầu tiên nó nói nhiều với cô thế cô mỉm cười rồi cũng im lặng cô là người nhắc nhở nó mà bây giờ chính nó bảo những lời cô nói là dành cho cô sao.

.....

.....

Nó cứ đi loang quanh nhìn ngó linh tinh để tìm nhỏ mà mãi không thấy bóng dáng của nhỏ đâu.

- cậu tìm gì vậy bằng

Cậu từ đâu lù lù xuất hiện trước mặt nó.

- ngọc đầu

Nó lạnh lùng nhìn cậu

- không biết ngọc lúc này chạy đi đâu ý cậu gọi thử xem.

Nghe cậu nói vậy nó liền mở con đê yêu quý ra điện cho nó nhưng không liên lạc được làm nó thập phần lo lắng.

Đang cố gắng tìm nhỏ thì nó va phải một người đội mũ lưỡi trai nắm lấy tay nó rồi đưa vật gì vào tay nó rồi bỏ đi.

Nó cũng định vứt đi thì tự nhiên nó tò mò mở sắc mặt biến đổi liên tục khiến nó tự nhiên chạy đi đâu đó.

Hắn đang ngồi nói chuyện với thiên di thì thấy nó cứ đi tìm cái gì đó rồi thấy nó chạy nhanh về phía khu rừng.

- thiên băng

Lúc nó chạy khuất đi thì là lúc hắn cất tiếng ý thức thôi thúc hắn chạy thỏ nó nên hắn đã nhanh chóng bật dậy.

-thiên băng đứng lại Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Có Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33

Các mem đã kiên nhẫn đọc tới chương 31 chưa, cho em xin ít ý kiến đi, bình thường em đọc truyện của người khác em cũng ít viết ý kiến của mình lắm nhưng khi viết truyện rồi thì tự nhiên muốn nghe những ý kiến của các bạn không hay cũng được chỉ cần nêu lên quan điểm của mình thì em xin ghi nhận.

.....

.....

.....

- thiên băng

Hắn hét lên khi thấy nó chạy về phía khu rừng dù dĩ trời cũng tối rồi mà trong rừng lại nguy hiểm hắn sợ có rắn rết trông đó thì lại mệt. Hắn cũng không biết nó có nghe thấy hắn gọi không mà không quay đứng lại mà cứ tiếp tục chạy hắn cũng vô thức đuổi theo.

- sắp tối rồi anh còn đi đâu

Thấy hắn chuẩn bị đuổi theo nó thiên di nắm lấy tay hắn ý không muốn hắn đi, nhưng đôi mắt lạnh lùng kia của hắn tự nhiên nhìn về phía nó chạy rồi lại quay về chỗ cô. Hắn đưa tay lên gạt tay thiên di ra rồi lạnh lùng bỏ đi.

- cô ta quan trọng hơn em sao.

Thiên di đã hết nhin nỗi thái độ nửa vờ của hắn đối với cô từ khi cô trở về thì tình cảm của hắn đã không còn như trước nữa.

- em đừng suy nghĩ linh tinh nữa quay về trại đi

Nói xong hắn đuổi theo nó sợ sẽ mất dấu của nó, thiên di cứ đứng như cây ở đó không nhúc nhích mắt hiện lên sự phẫn uất rồi mỉm cười chua chát nhất định cô sẽ giành lại được người cô yêu tự nhủ với lòng rồi cô cũng quay bước vào trại.

.....

.....

.....

Nó đi vừa đi vừa tìm thứ gì đó trong ánh mắt liên lên tia lo lắng .

- ngọc mày ở đâu

Lúc nó gọi nhỏ thì không liên lạc được nó đã rất lo lắng rồi bất chợt nhận được tờ giấy từ người lạ kia khiến lòng nó như lửa đốt nó sợ nhỏ lại xảy ra chuyện gì chả cần suy nghĩ gì liền chạy ngay vào rừng theo lời chỉ dẫn ghi trên giấy.

- ngọc mày có ở đây không

Nó vẫn cứ kiên nhẫn vừa đi vừa gọi tên nhỏ có lẽ nhỏ là một phần quan trọng đối với nó .

Trời càng tối nó càng lo cho nhỏ hơn nhỏ rất sợ bóng tối khi ở một mình nghĩ tới cảnh nhỏ ngồi khóc nó tự nhủ sẽ giết chết ai đã dụ nhỏ đi vào đây.

Tách..... tách.... tách

Những giọt mưa rơi xuống đầu nó nếu là đi một mình thì nó có thể đi một cách bình thản nhưng bây giờ nó phải đi tìm nhỏ nếu bây giờ mưa thì chẳng phải sẽ khó tìm sao nó bắt đầu chạy nhanh hơn và cũng liên tục gọi tên nhỏ hạt mưa thì càng ngày càng nặng hạt

..... bịch....

Do đường trơn khiến nó ngã xoài xuống đất quần cũng đã lấm lem hết. Nhưng khuôn mặt kia không hề thể hiện một cảm xúc gì

- sao em không cẩn thận chút nào vậy.

.....

.....

.....

.....

- trời mưa rồi

Nhỏ ngồi trong lều ngắm trời mưa nói với cậu

- lúc nãy cô đi đâu thế thiên băng tìm cô suốt

Nghe cậu nói nhỏ đập tay lên trán nhìn quanh trại không thấy nó với hấn đâu

- tôi đi tìm điện thoại tự dưng nó bị rớt

- thế tìm được chưa

- rồi àk mà thiên băng đâu

- tắc bị mắc mưa nên đi chú ở đâu rồi

Nhỏ ngật đầu tỏ vẻ đã hiểu chuyện rồi lại kêu lên.

- mà tên bạn anh đâu

Cậu nhún vai ý nói không biết. Rồi hai người ngồi ngắm mưa với nhau quỳnh chỉ với phong với thiên đi thì đang ngồi nói chuyện thật ra chỉ có phong với thiên đi thôi còn cô thì tự nhiên cảm thấy mình là kẻ thừa.....

.....

.....

.....

Trời đã tối khiến nó khó có thể nhận ra đó là hấn nếu như hấn không lên tiếng mưa làm ướt hết người của hấn mà nó cũng không hiểu sao hấn lại ở đây .

- em tìm gì vậy tôi có thể giúp em chứ

Hấn nâng nó đứng dậy rồi nhìn thẳng vào mắt nó.

- bảo ngọc đã bị lạc

Hắn nhú mày khi nghe nó nói vậy

- ai bảo em là cô ý đi lạc

Nó đứng trầm ngâm suy nghĩ sao nó nông nổi vậy đi tìm một người lạ rồi lại tự mình chạy vào rừng để kiếm nhò phải chăng nó quá lo lắng cho nhò mà không kịp suy nghĩ.

- chúng ta về thôi, leo lên lưng tôi công em về

Hắn cúi lưng xuống kêu nó leo lên nhưng vẫn thấy nó đứng im đấy không có ý định leo lên

- nhanh lên không lát nữa mưa bây giờ

- tôi tự đi được

Nói xong nó bước đi vừa đi được một bước thì liền ngã khiến hắn bất cười. Rồi cũng tự để nó lên lưng mình rồi công đi.

- cảm ơn anh

- vì chuyên gì

- vì đã công tôi

Không chả lời câu nói vừa nãy của nó mà trong lòng hắn tự nói lên không cần cảm ơn tôi có thể làm nhiều hơn nữa.

- cho tôi tựa vào lưng của anh nhá

Nói xong nó tựa người lên lưng hắn sao khi ở cạnh hắn nó lại thấy bình yên vậy. Đường trơn khiến hắn phải đi từ từ nên khiến thời gian về sẽ lâu hơn , cũng khiến chỉ nó chìm vào giấc ngủ.

- có phải tôi với em rất có duyên không lúc nào cũng gặp trời mưa khi chỉ có 2 người

- em ngủ rồi àk.

- tôi hứa sẽ bảo vệ em cô gái lạnh lùng cô chấp này.

Nói xong hắn tự cảm thấy hạnh phúc và cứ mỉm cười suốt Đãng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34

Sau khi hắn công nó về trại ai nấy đều ngạc nhiên một số người thì chỉ trỏ này nọ một số người liếc xéo về không ưa. Thiên di thì bực bội bỏ đi nhò thì chỉ cười tủm tỉm.

- cười gì có muốn vậy không

Cậu liếc xéo nhò, nhò không để ý đến lời cậu nói mấy liền gật đầu, đến khi ý thức được tự nhiên 2 má nhò đỏ như Ớt rồi tự nhiên bỏ đi cậu thì chỉ mỉm cười rồi bước theo.

Còn hắn với nó thì đi thay quần áo không sợ sẽ bị cảm mất nhưng những con mắt đó vẫn không buông khỏi người của hắn.

*****

Em đã từng yêu ai chưa

Đã từng đơn phương người nào chưa.

Có bao giờ em đứng nhìn trộm người nào không.

Em.....

Rất nhiều câu hỏi cậu muốn hỏi nhỏ nhưng trả sao thốt nên lời ngồi cạnh nhỏ tim cậu cứ đập liên hồi, không nhìn thấy nhỏ cậu như phát điên lên chỉ muốn nhìn thấy nhỏ.

- này anh gọi tôi ra đây để chơi trò im lặng đấy hả.

Nhỏ lấy teo nhéo vào hông cậu phồng môi tròn mắt, nhìn đáng vẻ đáng yêu của nhỏ như con thỏ con xù lông cậu chỉ bật cười.

- này anh bị hâm àk mà cười

Nhỏ bức bối đứng dậy thì bị cậu kéo lại mắt đã ngã vào người cậu luôn khiến hai má của nhỏ đỏ ửng lên còn tim thì cứ thi nhau nhảy múa trong lồng ngực.

- bỏ tôi ra

Nhỏ rẩy rẩy trong lòng cậu đôi bàn tay to khỏe giữ chặt nhỏ không buông.

- để như vậy một lát thôi

Giọng nhẹ nhàng của cậu cất lên nhỏ vẫn cố vùng vẫy thoát ra như vậy nhỏ không sống nổi vì tim đập nhận hơn mức cho phép má thì đỏ ửng lên.

- anh buông tôi ra coi

Nhỏ càng muốn thoát khỏi thì cậu càng siết chặt hơn cầm cậu tì vào vai nhỏ.

- tôi đã thích một người nhưng không biết phải làm như thế nào.

Nhỏ đã thôi vụng vụng mà đã ngoan ngoãn im lặng nhưng tim nhỏ như bị ai bóp nát vậy.

- liên quan đến tôi àk. Anh đi mà nói với cô ý chứ

Nhỏ tự nhiên quát lên với cậu không lí do.

- nhưng tôi

Cậu nói cậu chưa dứt thì đã bị nhỏ cắn vào tay rồi chạy đi cậu thì chỉ ngồi đấy xoa xoa vết thương, trong ánh mắt thì đượm buồn vẻ như thế giới ở ngay bên cậu nhưng cậu thì lại thấy rất là xa.

Nhỏ thì chỉ cảm cậu chạy nên đã đâm xầm vào nó trả biết từ bao giờ mắt của nhỏ đã ướt nhòe đi vì nước mắt.

- mày sao vậy

Nó nắm lấy khuỷu tay nhỏ đôi mắt lạnh lùng nhìn thẳng vào mắt nhỏ đang khóc thấy vậy nhỏ tránh mặt đi.

- tao không sao chỉ là bụi bay vào mắt thôi.

Nhỏ cố lẩn tránh nó.

- mày có coi tao là bạn không

Giọng nói đầy sự uy hiếp một lần nữa lại vang lên.

Thấy sự bất lực của nhỏ đối với nó nhỏ chỉ bèn kể hết cho nó nghe nhỏ đã thích cậu từ lâu khi nghe cậu thích người khác thì nhỏ đã không chịu được. Vừa kể nhỏ vừa nấc lên nó chỉ ngồi cạnh nghe rồi không nói gì.

Đã lâu rồi nó không ngồi cùng cô bạn thân của nó nghe nhỏ kể lẽ đủ thứ nó tự trách bản thân mình thật vô tâm.

Trong màn đêm có 2 người con gái đang ngồi tâm sự với nhau nhỏ thì dựa vào vai nó khóc lóc các kiểu con đã hiểu nó cứ mặc kệ cho nhỏ nói gì miễn mỗi khi nhỏ cần là nó luôn ở bên cạnh....

*****

Lần đầu tiên tại nó đón buổi sáng ở trong rừng không khí thật trong lành nhà trường thì tổ chức các hoạt động vui chơi đầu tiên sẽ đi leo núi rồi tìm báu vật....v.v

- các em tập trung

Thầy giáo hô to khẩu lệnh ai cũng lật đặt đứng sếp hàng.

- bây giờ chúng ta sẽ leo núi cáo em về chuẩn bị đồ đi sau chúng tao sẽ vui chơi ở đó rồi xế chiều chúng ta sẽ về.

Dứt lời các học sinh liền tản ra về mặt ai cũng kém sắc vì leo núi sẽ rất mệt.

Tụi nó chuẩn bị xong thì cũng cấp môn đi suốt dọc đường nhỏ luôn tránh mặt của cậu, thiên di thì cứ tình tứ bảnh bèo với cậu, cô với phong thì vừa đi vừa nói chuyện trông họ như đôi bạn cùng tiến, nó thì tiên phong đi đầu trả quan tâm đám người ở sau.

.....

Đi bộ gần một tiếng tụi nó cũng đã tới bãi đất trống nho nhỏ ai cũng mệt ngồi thụp xuống bụi cỏ mặc kệ sạch hay bẩn.

Nhỏ với nó ngồi tựa lưng vào nhau, nhỏ lại kể chuyện hồi bé đôi lúc khiến nó mỉm cười.

Cậu thì bị nhỏ bơ luôn cậu không hiểu vì sao nhỏ lại đối xử với cậu thế.

Cậu bực mình lôi nhỏ đi trước mặt nó.

- này sao tránh mặt tôi

Ép người nhỏ vào gốc cây cậu bực bội to tiếng với nhỏ.

- anh làm gì vậy

Mặt nhỏ cũng cau có lên.

- cậu có biết cậu làm như vậy tôi buồn lắm không hả, tôi chỉ muốn quan tâm cậu hơn thôi sao cậu tránh mặt tôi vậy.

- anh đi mà quan tâm người con gái anh thương ý.

Nghe giọng nói đầy sự ghen tuông cậu bèn thả lỏng cơ mặt mỉm cười.

- thì người tôi thích đang ở trước mặt tôi rồi tôi còn quan tâm ai nữa ngốc ẹ.

Nhỏ hai con mắt mở to rồi ngai ngừng cúi xuống cảm giác này trong lòng nhỏ là sao đây hạnh phúc sao khi được người mình thích cũng thích mình.

Cậu thấy nhỏ cúi mặt thì lên lấy tay nâng cằm nhỏ lên thủ thì vào tai nhỏ.

- làm người yêu anh

Thấy nhỏ vẫn im lặng cậu tự dưng thấy buồn quay gót bỏ đi thì nhỏ níu tay lại gạt đầu lia lia câu vui sướng bé nhỏ lên và quay vòng vòng khiến nhỏ cười không ngớt giây phút hạnh phúc cậu đã lấy đi nụ hôn đầu đời của nhỏ. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35

(Nản quá các man của tôi ơi.) Tua cho nhanh về trường nhá các man.

Sau khi chuyển thăm quan kết thúc mọi việc lại trở về như cũ ngày ngày tụi nó đều đến trường.

- mai tổ sinh nhật mời hai cậu tới chung vui nhá

Thiên di cười tươi đứng tấm thiệp cho nó với nhỏ rồi bỏ đi mất hút.

Nhỏ mở thiệp ra coi rồi mỉm cười

- bữa tiệc sinh nhật này mày đi chứ

Nó chỉ gạt đầu rồi ngồi thưởng thức cafe.

- mày với với cậu tao sao rồi

- thì như mày thấy đấy

- cố nắm giữ lấy hạnh phúc nhá đừng trẻ con nữa

Nó đứng lên xoa đầu nhỏ rồi cất bước đi, nhỏ đã có người lo lắng chăm sóc rồi nên nó cũng phần nào yên tâm hơn.

Nó một mình lang thang đi trên sân trường nhìn hình bóng cô độc của nó nhỏ chỉ muốn chạy nhào tới ôm nó từ phía sau rồi lúi thủ trên đời ra để nói nói đến khi nó chán rồi đuổi nhỏ đi thì thôi nhưng nhỏ biết bất giờ mình không còn trẻ con nữa nên chỉ biết dõi theo nó nhìn nó một mình lang thang đi trên sân sự cô độc bao trùm lên thân hình mảnh mai của nó.

Nhỏ thấy nó đã bớt lạnh lùng khi gặp hấn nhỏ đã nghĩ hấn sẽ là người giúp nó trở nên vui vẻ hơn nhưng có vẻ nhỏ đã nhầm rồi chẳng??? Khi người cô gái mà hấn yêu đã quay về nó cứ như bị bỏ rơi vậy nhìn đứa bạn thân của mình như vậy nhỏ chỉ biết đứng từ sau sẵn sàng làm hậu phương mỗi khi nó cần.

Đang suy nghĩ nhỏ không để ý cậu đã ngồi cạnh nhỏ từ bao giờ không hay

- này anh làm gì mà như ma vậy ngồi đây không lên tiếng

Nhỏ ôm tim thấy cậu ngồi cạnh nhỏ lại còn đưa ánh mắt nhìn như muốn ấm tưởi nốt sống cô vậy

- ngồi đây ngắm trai chảy cả ngạnh ra người ta ngồi từ lâu lắm rồi không biết

Cậu khinh bỉ nhìn nhỏ giám ngồi ngắm trai một mình àk. Không biết cậu đi tìm nhỏ suốt mà bây giờ lại ngồi ở đây ngắm trai

- anh ghen àk.

Nói xong nhỏ phui mông đi

- này anh với em phải nói chuyện đàng hoàng chứ ai thèm ghen hả

Cậu gào lên rồi cũng đuổi theo nhỏ

- không thèm chấp người tính đàn bà như anh

Nghe nhỏ nói vậy máu diện cậu nổi lên.

- này em. Nói ai là đàn bà, em. Có tin là anh bắt được anh sẽ lột da em. Không

- em sợ anh quá

Nhỏ hẩy mông rồi ba chân bốn cẳng chạy như điên

- em. Đang thách thức anh đấy sao

Thế là trên sân có 2 người đang chạy maratong. Mọi học sinh ai nấy đều về lớp hết, thấy hai sinh vật là đang chạy dưới trời nắng chang chang bèn lác đầu thương cảm vì bệnh viện tâm thần chắc đã bỏ sót hai người này.

*****

*****

*****

- ủa là ai đây sao lại lang thang một mình

Sau câu nói của ả là một chàng cười vang lên, nó chả thèm nhìn chỉ lạnh lùng lướt qua ả.

- đứa ăn xin như mày mà cũng được mời đi dự sinh nhật sao?

Những ánh mắt khinh bỉ dành cho nó tụi của thiên thiên thấy hài lòng. Thỏa mãn vô cùng khi thấy nó như vậy.

- nhớ tới đó ăn mặc đẹp vào không người ta tưởng là ăn mày lại đuổi đi người như mày thì không đáng dự tiệc.

Và thật tội cho cô khi chị tôi đã trôi lại mà đừng mơ tới ánh ấy nữa

Ả đưa tay sờ lên má nó, nó đưa tay gạt mạnh ra.

- dơ bản

Lạnh lùng bỏ đi ả tay nắm thành nắm. Đám quyết sẽ làm. Nó bế mặt trong ngày sinh nhật. Rồi cùng đám bạn bỏ đi.

Có lẽ nó nên tìm nơi nào cho khuây khỏa từ khi cấm trại về thật sự tâm trạng của nó không tốt một chút nào nó cũng chả hiểu nổi bản thật của mình nữa là vui hay buồn sao vui buồn cứ lẫn lộn mãi nó gài mình vào bãi cỏ xanh nhắm mắt để cảm nhận phút đây bình yên này. Nó thả lỏng mình theo gió để có thể bay theo gió bay tới nơi nào mà nó cảm thấy nhẹ nhõm và bình an nhất. Nó muốn mình sẽ là một con gió để có thể bay đi thật xa không còn muộn phiền gì nữa. Ước gì ông nội nó có thể bên nó lúc này ôm nó vào lòng và kể cho nó nghe những câu truyện cổ tích mà nhỏ vẫn chưa nghe hết.

Ông ơi bao giờ ông mới tỉnh dậy đã hơn mười năm rồi con thật sự rất nhớ ông.

- cậu có tâm sự gì sao

Cô cũng thả mình xuống bãi cỏ nhắm mắt để tận hưởng giây phút này cô thật cảm ơn khi đời này làm bạn với nó và nhỏ.

- không có gì đâu mà sao cậu lại ra đây

Nó cũng bết lạnh lùng với cô hơn điều này khiến cô vui vẻ hơn.

- dù có gì xảy ra thì tớ vẫn luôn ở cạnh cậu cảm ơn những gì mà cậu đã giúp tớ và cũng giúp tớ nhận ra tình bạn là như thế nào

Nói xong cô mỉm cười hạnh phúc

- hai người dám trốn ra đây tâm tình nhá

Nhỏ chống hông bấu môi nhìn tụi nó, cô thấy nhỏ thì lòi nhỏ xuống nằm cùng.

- hai người sướng quá nhỉ. Tớ đây chạy như điên để trốn cậu ta mà ha cậu...

- không chơi cùng người có người yêu

Nó lạnh lùng nói

- này cậu nói ai hả

Nhỏ quay qua cù lét nó khiến nó cứ ôm bụng cười suốt.

Thế là ba cô gái nhá ta cứ ngồi nói chuyện hôm nay là ngày nó nói nhiều nhất và cũng cười nhiều tụi nó cứ nằm đấy khi bụng đói thì mới lét thân của mình về ăn.

*****

*****

Hôm nay mình viết lại chuyện có

gì thiếu sót hay không hay mọi người cứ cmt nhá. Mình cảm ơn và chúc các bạn đọc chuyện vui về Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36

Hôm nay là ngày sinh nhật của cô tiểu thư nhà họ lữ báo chí thì nhau đưa tin, các bài báo ngập tràn ảnh của thiên di và hân cặp đôi mấy năm trước làm đề tài để các cánh nhà báo viết để kiếm tiền.

- cậu nhận lên đi thiên bằng không muộn mất

Nhỏ vừa chạy vào phòng nó tay vẫn còn đang buộc dây vấy nhìn thấy dáng vẻ hốt hải của nhỏ nó không ngừng lắc đầu

- đi muộn một tí cũng không sao cứ bình tĩnh đi hay muốn gặp anh yêu rồi

Nó lên tiếng chọc ghẹo nhỏ khiến hai má nhỏ đỏ ửng

Dưới đường thì có kẻ điên liên tục bấm còi xe.

Nó tiến tới khung cửa sổ vào quay lại mỉm cười với nhỏ.

- xuống đi người ta đang đợi tớ đi sau

Vừa nói nó vừa đẩy nhỏ ra khỏi phòng

- thế còn....

Chưa kịp nói hết câu nó đã đóng sầm cửa lại nhỏ chỉ đứng ngoài dầm bình bịch

- tớ đi sau

Không thấy nhỏ cần nhân gì nó đã biết nó đi rồi ngó xuống cửa thì lúc sau mới thấy nhỏ chạy ra cậu nhăn nhóm thấy nhỏ ra cũng tươi cười mở cửa để nhỏ bước vào xe.

*****

*****

*****

Một đàn toàn xế xịn có mặt ở nhà hàng này nhỏ nghĩ chắc không phải là những người tầm thường trong giới thượng lưu rồi.

hai người họ sánh bước bên nhau cũng đều ngược nhìn nhỏ và cậu ngưỡng mộ.

- kia chả phải là thiếu gia của tập đoàn họ Nguyễn sao người đi bên cậu ta là ai vậy

- nhìn cô gái kia xinh quá

Khi vừa vào nhỏ với cậu đã là tâm điểm Chú ý rồi.

- hai bạn tới muộn vậy

Thiên di khoác tay hắn cùng đi tới bắt tay với cậu và thiên di

- chúc mừng sinh nhật cậu nha đây là quà mà hai tớ tặng cậu

Nhỏ mỉm cười đưa đồ tặng cho thiên di

Nhìn món quà ả khinh bỉ nghĩ thứ nghèo nàn thì có gì đáng giá chứ

- hai cậu tới là tớ vui rồi không cần quà cáp

Nói rồi ả vẫy tay rồi có người mang quà đi cất.

- mà bạn thiên băng đâu

Ả ngả người ra có vẻ tìm kiếm nó, nghe ả nhắc tới nó hắn nhìn nhỏ.

- cậu ấy bận lát nữa sẽ tới

Nghe có tiếng dày cao gót đi về phía tụi nhỏ nhỏ bèn quay đầu lại thì ra là cô.

- hai người đi không rủ nhá

Cô giờ giọng trách móc nhỏ

- cậu phải để tụi tớ hâm nóng tình cảm chứ

Cậu chề môi nhìn cô khiến cô bật cười người con trai này đã thay đổi rồi.

- thôi mọi người vào trong đi bữa tiệc sắp bắt đầu rồi

Thiên di cười vui vẻ rồi sánh bước cùng hấn' nhỏ cô và cậu cũng nối gót theo sau.

- Cảm ơn mọi người đã đến dự tiệc sinh nhật lần thứ 17 của con gái tôi

Bố của thiên di giọng trầm ấm nói trong mic

- đưa con gái sau những năm tháng đi du học đã trở về sau bao nhiêu năm. Xa việt nam Thân yêu cô con gái của tôi đã trưởng thành và xinh đẹp trong mắt mọi người.

Khi vừa dứt lời thì một cô gái mặc váy trắng tinh khiết bước ra mọi người đều ồ lên và tiếng khen ngợi không dứt.

Thiên di hướng mắt về phía hấn thì chỉ thấy hấn cứ nhìn ra phía cửa như chờ đợi ai đó.

Thiên di định cầm micro lên nói thì phía cửa có một chiếc siêu xe chỉ có một cái trên thế giới đậu ở cửa ai cũng ngoái đầu ra xem là ai mọi tâm điểm. Chú ý đổ hết về phía chiếc xe đó.

Khi người trong xe bước ra ai cũng ngạc nhiên và thốt lên

- là thiên thần ư

Hấn có vẻ vẫn đang say sưa ngắm nhìn nó, thấy nó tự dưng hấn mỉm cười thiên di thấy vậy lòng ghen nổi lên.

Nó từ từ bước vào mọi người không tài nào có thể rời khỏi nó cho đến khi nghe tiếng micro trên sân khấu.

- mọi người hãy nhập tiệc đi

Nói xong là ánh đèn lập tức tắt chỉ một phút sau lại có đèn lại mọi người bắt đầu bàn chuyện làm ăn còn nhưng cô chiêu cậu ấm thì nhau khoe khoang những đồ xịn xẻ xịn.

- sao bạn đến muộn vậy

Thiên di giờ giọng trách móc nhưng trong lòng lại không mong nó có mặt

- bạn

Nó thật sự trả muốn nói chuyện với ả trả hiểu tại sao nữa. Nghe nó nói ả chỉ biết cười già làng rồi khoác tay hấn ra về khiêu khích nó, nó chỉ nhếch mép lấy li rượu cạnh bàn uống hết trả quan tâm tới ả nhưng tim nó đang rất nhói.

- nào bây giờ chúng ta hay tìm bạn nhảy của nhau nhá

Nói xong thì ánh đèn lại mất tiếp mọi người đi chuyển hôn loạn để tìm bạn nhảy nó chả có hứng thú nên chỉ đứng im

5 phút sau ánh đèn lại có thì mọi người lại quay lại nhìn tiếng hét của ai đó.

Mọi người quay ra thì thấy thiên di đang ôm má khóc còn nó thì đứng im lạnh lùng.

- hic..hic tớ làm gì sao cậu đánh tớ

Ả đưa ánh mắt nai tơ ra nhìn nó.

- tớ đã xin lỗi cậu rồi do tối nên tớ sợ ý đồ nước vào cậu thôi

Ả có nói to cho mọi người nghe tiếng ai cũng chỉ trố nó, đôi mày đẹp của nó nhú lại định quay người bỏ đi thì

Chát..

Hấn đã tát nó sao, hấn đang đau lòng sao nhìn cảnh hấn đỡ ả dậy hỏi hạn xem bị làm sao không.

- em. Không sao nhưng bạn ấy em..

Giọng ả nức nở rồi tựa vào ngực hấn.

Đôi mắt nó lạnh lùng nhìn hấn, hấn có thể cảm nhận được chưa bao giờ hấn lại cảm thấy ánh mắt đó lạnh lùng tới vậy hấn đã đánh nó sao thật sự hấn cũng không hiểu nổi mình.

Rồi nó nhếch môi cười coi như là đã chấm hết không có gì để luyến tiếc nữa nó lạnh lùng bỏ đi.

- tôi đã nhìn nhầm cậu rồi hoàng minh huy àk.

Nói rồi nhỏ cũng bỏ theo nó luôn.

- nhất duy đưa cậu ấy về

Giọng nói lạnh hơn bao giờ hết của nó khiến nhỏ dừng hẳn bước đi, câu tiến tới ôm. Vai nhỏ từ đằng sau thì thấy nhỏ đang khóc

- em làm sao thế

Cậu hoàng hốt khi thấy nhỏ khóc

- hic... hic... hic thiên băng... cậu... cậu ấy đã lạnh lùng hơn trước rồi

Nhìn người yêu khóc cậu trả biết làm gì để an ủi

- thôi nín để anh bế em. Về

Nói rồi cậu cúi người bồng nhỏ lên và ra về.

Bên trong thì vẫn diễn ra bình thường chỉ có 4 người ra về là nó cậu nhỏ và cô.

Hắn thì vẫn ngồi trầm. Tư suy nghĩ về mặt buồn sầu hiện rõ cứ nhìn vào đôi bàn tay hắn đã tát nó rồi nghĩ tới ánh mắt lạnh lùng đó hắn chỉ biết uống những li rượu vô bổ ấy. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cố Chấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37

Hôm nay là ngày sinh nhật của cô tiểu thư nhà họ lữ báo chí thì nhau đưa tin, các bài báo ngập tràn ảnh của thiên di và hắn cặp đôi mấy năm trước làm đề tài để các cánh nhà báo viết để kiếm tiền.

- cậu nhận lên đi thiên băng không muộn mất

Nhỏ vừa chạy vào phòng nó tay vẫn còn đang buộc dây vấy nhìn thấy dáng vẻ hốt hải của nhỏ nó không ngừng lắc đầu

- đi muộn một tí cũng không sao cứ bình tĩnh đi hay muốn gặp anh yêu rồi

Nó lên tiếng chọc ghẹo nhỏ khiến hai má nhỏ đỏ ửng

Dưới đường thì có kẻ điên liên tục bấm còi xe.

Nó tiến tới khung cửa sổ vào quay lại mỉm cười với nhỏ.

- xuống đi người ta đang đợi tớ đi sau

Vừa nói nó vừa đẩy nhỏ ra khỏi phòng

- thế còn...

Chưa kịp nói hết câu nó đã đóng sầm cửa lại nhỏ chỉ đứng ngoài dầm bình bịch

- tớ đi sau

Không thấy nhỏ cản ngăn gì nó đã biết nó đi rồi ngó xuống cửa thì lúc sau mới thấy nhỏ chạy ra cậu nhăn nhúm thấy nhỏ ra cũng tươi cười mở cửa để nhỏ bước vào xe.

*****

*****

*****

Một đàn toàn xế xịn có mặt ở nhà hàng này nhỏ nghĩ trắc không phải là những người tầm thường trong giới thượng lưu rồi.

hai người họ sánh bước bên nhau cũng đều ngược nhìn nhỏ và cậu ngưỡng mộ.

- kia chả phải là thiếu gia của tập đoàn họ nguyên sao người đi bên cậu ta là ai vậy

- nhìn cô gái kia xinh quá

Khi vừa vào nhỏ với cậu đã là tâm điểm Chú ý rồi.

- hai bạn tới muộn vậy

Thiên di khoác tay hắn cùng đi tới bắt tay với cậu và thiên di

- chúc mừng sinh nhật cậu nha đây là quà mà hai tớ tặng cậu

Nhỏ mỉm cười đưa đồ tặng cho thiên di

Nhìn món quà ả khinh bỉ nghĩ thứ nghèo nàn thì có gì đáng giá chứ

- hai cậu tới là tớ vui rồi không cần quà cáp

Nói rồi ả vẫy tay rồi có người mang quà đi cất.

- mà bạn thiên băng đâu

Ả ngả người ra có vẻ tìm kiếm nó, nghe ả nhắc tới nó hắn nhìn nhỏ.

- cậu ấy bận lát nữa sẽ tới

Nghe có tiếng dày cao gót đi về phía tụi nhỏ nhỏ bèn quay đầu lại thì ra là cô.

- hai người đi không rủ nhá

Cô giờ giọng trách móc nhỏ

- cậu phải để tụi tớ hâm nóng tình cảm chứ

Cậu chê môi nhìn cô khiến cô bật cười người con trai này đã thay đổi rồi.

- thôi mọi người vào trong đi bữa tiệc sắp bắt đầu rồi

Thiên di cười vui vẻ rồi sánh bước cùng hắn' nhỏ cô và cậu cũng nối gót theo sau.

- Cảm ơn mọi người đã đến dự tiệc sinh nhật lần thứ 17 của con gái tôi

Bố của thiên di giọng trầm ấm nói trong mic

- đưa con gái sau những năm tháng đi du học đã trở về sau bao nhiêu năm. Xa việt nam Thân yêu cô con gái của tôi đã trưởng thành và xinh đẹp trong mắt mọi người.

Khi vừa dứt lời thì một cô gái mặc váy trắng tinh khiết bước ra mọi người đều ồ lên và tiếng khen ngợi không dứt.

Thiên di hướng mắt về phía hắn thì chỉ thấy hắn cứ nhìn ra phía cửa như chờ đợi ai đó.

Thiên di định cầm micro lên nói thì phía cửa có một chiếc siêu xe chỉ có một cái trên thế giới đậu ở cửa ai cũng ngoái đầu ra xem là ai mọi tâm điểm. Chú ý đổ hết về phía chiếc xe đó.

Khi người trong xe bước ra ai cũng ngạc nhiên và thốt lên

- là thiên thần ư

Hắn có vẻ vẫn đang say sưa ngắm nhìn nó, thấy nó tự dưng hắn mỉm cười thiên di thấy vậy lòng ghen nổi lên.

Nó từ từ bước vào mọi người không tài nào có thể rời khỏi nó cho đến khi nghe tiếng micro trên sân khấu.

- mọi người hãy nhập tiệc đi

Nói xong là ánh đèn lập tức tắt chỉ một phút sau lại có đèn lại mọi người bắt đầu bàn chuyện làm ăn còn nhưng cô chiêu cậu ấm thì nhau khoe khoang những đồ xịn xò.

- sao bạn đến muộn vậy

Thiên di giờ giọng trách móc nhưng trong lòng lại không mong nó có mặt

- bạn

Nó thật sự trả muốn nói chuyện với ả trả hiểu tại sao nữa. Nghe nó nói ả chỉ biết cười già làng rồi khoác tay hắn ra về khiêu khích nó, nó chỉ nhếch mép lấy li rượu cạnh bàn uống hết trả quan tâm tới ả nhưng tim nó đang rất nhói.

- nào bây giờ chúng ta hay tìm bạn nhảy của nhau nhé

Nói xong thì ánh đèn lại mất tiếp mọi người đi chuyển hôn loạn để tìm bạn nhảy nó chả có hứng thú nên chỉ đứng im

5 phút sau ánh đèn lại có thì mọi người lại quay lại nhìn tiếng hét của ai đó.

Mọi người quay ra thì thấy thiên di đang ôm má khóc còn nó thì đứng im lạnh lùng.

- hic..hic tớ làm gì sao cậu đánh tớ

Ả đưa ánh mắt nai tơ ra nhìn nó.

- tớ đã xin lỗi cậu rồi do tớ nên tớ sợ đổ nước vào cậu thôi

Ả có nói to cho mọi người nghe tiếng ai cũng chỉ trố nó, đôi mày đẹp của nó nhú lại định quay người bỏ đi thì

Chát..

Hắn đã tát nó sao, hắn đang đau lòng sao nhìn cảnh hắn đỡ ả dậy hỏi hạn xem bị làm sao không.

- em. Không sao nhưng bạn ấy em..

Giọng ả nức nở rồi tựa vào ngực hắn.

Đôi mắt nó lạnh lùng nhìn hắn, hắn có thể cảm nhận được chưa bao giờ hắn lại cảm thấy ánh mắt đó lạnh lùng tới vậy hắn đã đánh nó sao thật sự hắn cũng không hiểu nổi mình.

Rồi nó nhếch môi cười coi như là đã chấm hết không có gì để luyến tiếc nữa nó lạnh lùng bỏ đi.

- tôi đã nhìn nhầm cậu rồi hoàng minh huy àk.

Nói rồi nhỏ cũng bỏ theo nó luôn.

- nhất duy đưa cậu ấy về

Giọng nói lạnh hơn bao giờ hết của nó khiến nhỏ dừng hẳn bước đi, cúi tiến tới ôm. Vai nhỏ từ đằng sau thì thấy nhỏ đang khóc

- em làm sao thế

Cậu hoảng hốt khi thấy nhỏ khóc

- hic... hic... hic thiên băng... cậu... cậu ấy đã lạnh lùng hơn trước rồi

Nhìn người yêu khóc cậu trả biết làm gì để an ủi

- thôi nín để anh bế em. Về

Nói rồi cậu cúi người bế nhỏ lên và ra về.

Bên trong thì vẫn diễn ra bình thường chỉ có 4 người ra về là nó cậu nhỏ và cô.

Hắn thì vẫn ngồi trầm. Tư suy nghĩ về mặt buồn sầu hiện rõ cứ nhìn vào đôi bàn tay hắn đã tát nó rồi nghĩ tới ánh mắt lạnh lùng đó hắn chỉ biết uống

những li rượu vô bổ ấy. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38

Nếu thời gian có thể quay trở lại thì anh muốn sẽ quay lại thời điểm ngày hôm đó nếu như lúc đó không nóng nảy mà vô tình làm em bị tổn thương thì bây giờ tôi với em bây giờ đã không như hai người xa lạ và trên cuộc đời này không bao giờ có hai chữ nếu như chúng ta chỉ có thể chuộc lỗi lầm ở hiện tại và tương lai chuyện của quá khứ có thể coi là một bài học để trưởng thành.....

*****

*****

Sau bữa tiệc hôm đó thì nó hoàn toàn bốc hơi khỏi cái đất nước hình chữ S này. Trả ai có thể liên lạc với nó kể cả nhờ suốt một tháng hán không ngừng tìm kiếm nó nhưng kết quả vẫn chỉ là con số 0.

Hán ngồi vo đầu rút tóc ủ rũ nằm ngực xuống bàn.

Nhỏ nhìn thấy hán vậy cũng có chút mủ lòng thương nhưng nhìn hán với ả kia bên nhau thì nhỏ lại ghét hán hơn.

- sao dạo này mày lạ thế

Cậu lay lay người hán mà hán chẳng có phản ứng gì

- mày nghe tao nói j không

- im đi mày phiền quá

Hán bực dọc gắt lên với cậu

- này bạn anh đang quan tâm anh đó

Nhỏ bực bội tiến tới chỗ cậu tự dưng ra bàn tên hán này làm gì.

Rồi hán đứng dậy bỏ đi

- đừng tìm bằng nữa nó muốn thì nó xuất hiện thôi anh có lật tung đất nước này cũng vậy.

Hán khựng chân lại rồi lại bước tiếp, không thấy nó sao hán thấy trống vắng quá như bị thiếu hụt đi thứ nào đó.

hán dừng lại ở khu vườn toàn hoa húng dương loài hoa mà nó thích.

Ở đây cũng có chút khí niệm của nó và hán.

- anh thích hoa húng dương chứ

Ánh mắt long lanh của nó khi nhìn những bông hoa ý.

- chút chút

- vậy anh thích hoa nào tôi thì rất thích hoa húng dương đó.

- vì sao??

Hán đưa mắt nhìn nó nhìn đôi mắt long lanh kia đã bớt lạnh lùng.

- vì nó tượng trưng cho mặt trời cho sự sống, vì mỗi lần thấy nó tôi thấy ấm áp vô cùng mùi hương lại cô cũng dễ chịu chỉ vậy thôi cũng đủ tôi thích loài hoa đó rồi.

- hoa húng dương cũng chính là tình yêu thâm lắng

Câu nói này nó nói nhỏ nhất nhưng hẳn vẫn nghe tiếng.

Hắn.

mỉm cười nhìn nó đến ngây ngốc. Trở về với hiện thực hẳn mỉm cười chua chát hẳn với nó từng nói chuyện vui về đến vậy sao bây giờ hẳn mới nhận ra tình cảm của hẳn có phải là quá muộn hay không? Hẳn tự hỏi rồi cũng chả có câu trả lời. Đứng ngắm hoa húng dương như một cách để hẳn nhớ về nó vậy.

- sao anh lại ở đây một mình

Thiên đi tiến cạnh hẳn hai mắt ngược nhìn hẳn quan tâm. Nhưng hẳn chẳng nói năng gì cả.

- sao giờ anh lạnh lùng với em vậy, anh hết yêu em rồi sao

Ánh mắt lo lắng nhìn hẳn, lúc này đây hẳn chỉ muốn nói hết lòng mình ra.

- anh xin lỗi thiên đi àk. Thậtbây giờ ra anh chỉ coi em là em gái thôi tình cảm của chúng ta đã kết thúc từ 3 năm trước rồi.

- cô ta có gì hơn em chứ

Ánh mắt ả căm phẫn nhìn hẳn.

- suốt 3 năm nay em đều đếm từng ngày để trở về vậy mà giờ đây thì sao

Ả gào lên nước mắt khê tuôn ra

- tình cảm của chúng ta đã kết thúc từ khi em đi rồi

Nói xong hẳn bỏ đi để lại ả một mình ở đó.

- ngày trước anh yêu em và hiện giờ cũng vậy thôi em không cho phép ai cướp anh từ tay em

Ả gào lên rồi ngồi thụp xuống đất khóc.

*****?? **

*****

- ông cháu nhớ ông lắm

Cô gái xà vào lòng ông khóc nức nở như một đứa trẻ đòi kẹo vậy. Ông mỉm cười vuốt tóc cô cháu gái giờ đã trưởng thành và có phần xinh đẹp hơn rất nhiều.

- nào ngoan ông thương cháu ông càng lớn càng xinh nha

Ông lên tiếng cưng nựng cô cháu gái ngắm nhìn nó đã hơn 10 năm rồi ông nằm bất động cuối cùng thì cũng tỉnh lại.

- con gái yêu để ông nghỉ ngơi đi

Người mẹ trách yêu cô con gái

- đứng dậy con để ông nghỉ đi chứ ông vừa tỉnh mà sau này 2 ông cháu tha hồ tâm sự

Nghe bố mẹ nói vậy cô gái ôm bố mẹ

- con gái tôi lớn rồi còn mít ướt

Bà xoa đầu con gái vỗ về yêu thương người ông mà nó yêu quý cuối cùng cũng tỉnh rồi. Nghe được tin nó lập tức bay qua mĩ chà mang đồ gì nó mừng vì ông đã tỉnh gạt bỏ hẳn ra khỏi tâm trí cũng chẳng thông báo gì với nó cả.

- ông ơi sắp sinh nhật ông rồi ông muốn tổ chức ở đâu

Nó vừa gọt táo vừa quay qua hỏi ông

- ta muốn về VN nhân tiện thăm ông bạn già cũng đã 10 năm rồi ta nằm bất động không liên lạc với ông ý.

- vâng cháu sẽ đi cùng ông

- vậy tuần sau ta với cháu cùng về VN

Nó chỉ gạt đầu ông tỉnh lại là món quà to lớn đối với nó nhất nó ngẫm. Ông rồi mỉm cười Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39

Tình yêu chính là lời nói dối ngọt ngào nhất mà ta từng nghe từ nửa kia của đời mình.

Khi tình yêu mới bắt đầu thì sẽ cảm thấy cuộc sống này toàn là màu hồng đi đâu hay làm gì thì trong đầu cũng toàn tâm nghĩ đến người ta. Những lời thề non hẹn biển sẽ cùng nhau đi đến hết cuộc đời có thể kiếp này kiếp sau và kiếp sau nữa.

Đừng nên quá tin vào lời nói phát ra từ miệng mà hãy nhìn vào những cử chỉ và hành động để biết người đó có thật sự yêu mình không.

Bạn có thể thấy giữa yêu và hận nó chỉ cách nhau một sợi chỉ nhỏ chỉ cần cắt đứt đi sợi chỉ đó thì tình yêu và thù hận sẽ bị lẫn lộn, người ta bảo yêu càng nhiều thì hận cũng càng đậm sâu, có lẽ vì sợ trái tim mong manh dễ vỡ của mình sẽ tổn thương khiến nhiều người đã khép cửa trái tim mình lại.....

*****

*****

*****

*****

*****

Trời giờ đã tối nó ngồi bên cạnh khung cửa sổ về mắt như trầm tư suy nghĩ điều gì đó chứ không phải là một người ngồi ngắm cảnh cùng ông mặt trăng và những vì sao tinh tú.

Nếu ai hiểu được tâm trạng của nó lúc này thì hay biết mấy, chính vì cô tỏ ra mình là người mạnh mẽ nên nó không cho phép ai thấy mình yếu đuối nhưng sao giờ đây nó muốn gỡ bỏ các mặt lạnh lùng cố chấp này để quay lại một cô gái 17 cái tuổi cứ coi như mình đã trưởng thành rồi.

- sao dạo này ta thấy cháu hay buồn vậy?

Ông dịu dàng đứng cạnh cô cháu gái của mình ánh mắt chiều mến đầy yêu thương.

Nó tựa đầu vào người ông

- không có gì đâu ông

Nó mỉm cười an ủi ông nó

- tuần sau ta với cháu về việt nam

Nhắc đến việt nam tự nhiên nó lại nghĩ tới hân về mặt càng buồn hân đã đánh nó trả nghe nó giải thích sao nó phải quan tâm hân làm gì lắc đầu loại bỏ hân ra khỏi đầu

- vâng

Nó chỉ khẽ gạt đầu

- thôi cháu vào nhà ngủ đi ta cũng vào phòng sách đây

Nói xong ông thông dong đi ra khỏi phòng.

*****

*****

*****

*****

*****

Ở chỗ tụi hấn

- tuần sau thiên băng về rồi

Nhỏ vừa nhai nhồm nhàm vừa nói, hấn nghe vậy đôi mắt biến đổi chút rồi cũng trở về trạng thái bình thường nếu nó trở về hấn nhất quyết sẽ trối nó lại nhưng hấn không biết nó có ghét hấn không hay hấn phải làm sao bây giờ, rồi hấn cũng đứng dậy rời khỏi căn tin nhỏ và câu ngơ ngác nhìn hấn sao tự dưng khi nhỏ nhắc tới nó hấn lại bỏ đi hay hấn không muốn nhỏ nhắc đến nó.

- thôi em quan tâm tới cậu ta làm gì?

- xí ai thèm quan tâm loại khó ưa đó

Nhỏ chề môi dài gằn rút khỏi cảm tên đó nghĩ hấn là ai mà có quyền đánh nó trước bàn dân thiên hạ chứ.

- anh biết rồi bà xã chỉ quan tâm anh thôi.

- ai là vợ anh chứ hả, ai thèm lấy anh chứ

- thế cậu nhường cậu ấy cho tớ đi

Cô từ đầu chạy tới về mặt như nửa đùa nửa thật làm nhỏ không thấy tự nhiên rồi bỗng thấy cô ôm bụng cười sặc sụa.

- kêu không phải mà bây giờ người ta chêu có tí đã ghen rồi

Cô chạy lên beo má nhỏ thích thú.

- hứ sao cậu đứng về phía cậu ấy hả

Hai mắt nhỏ long lanh như sắp khóc

- vì duy là hoay boy mà nên được ưu tiên thôi còn nhìn bà kia...

- tớ thì sao chứ

- vừa xấu lại ham ăn nữa chứ cũng may là được làm bạn với tớ nên được thơm lây đó

Nói xong cô lập tức bỏ chạy trước khi nhỏ kịp tiêu hết những lời cô nói không cô sẽ không toàn mạng với nhỏ mất.

- con kia mày đứng lại mày nói ai xấu hả đứng lại cho tao

Nhỏ gầm lên cậu cách nhỏ cả mét vẫn còn rùng mình nổi hết cả da gà lên cậu cũng không biết tại sao cậu lại thích nhỏ trặc vì nhỏ ngây thơ trong sáng và bên nhỏ cậu cảm thấy hạnh phúc như thế là quá đủ rồi.

*****, **

*****

*****

*****

****

****

****

***

- cháu đã chuẩn bị xong chưa

- dạ rồi ông ạ

- nào bây giờ hãy trở về với quê hương nơi mà bấy lâu nay ta vẫn chưa được ta nhớ ông bạn ta quá

Trong khóm mắt của ông những hạt châu như có thể trà ra bất cứ lúc nào khi nói về quê hương khi nghĩ về ông bạn thân của ông những thứ đó trầm quan trọng với ông lắm

- sự trở lại của ông sẽ khiến nhiều người bất ngờ

**** , ***

**** ,**

*****

*****

&&***

- anh huy

Thiên di chạy theo níu tay hấn

- có gì không

Đối với cô hấn không hề lạnh lùng nhưng hấn chỉ coi cô là một người con gái trong tim hấn giờ đây chỉ có nó thôi.

- mai anh đi cùng em tới khu thương mại nhà

Thiên di nhìn ánh mắt hấn mong hấn có thể đồng ý nhưng tại sao hấn có thể suy nghĩ lâu như vậy trả lẽ trong hấn bây giờ cô không còn quan trọng nữa sao. Ánh mắt nhìn hấn đầy sự chờ đợi tha thiết

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cố Chấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40

Em có thể đánh đổi mọi thứ để có được anh dù từ thiên thần trở thành ác quỷ, nhưng đó là khi anh sẵn sàng làm tất cả vì em.

Đó chính là sự ích khi vốn có trong tình yêu chẳng ai muốn người mình yêu lại quan tâm người khác, nhưng em vẫn không hiểu mình đã yêu nhau đậm sâu như vậy vẫn không có một cái kết tốt đẹp nào thật không hề có sự cân bằng nào cả.....

****???*~*****

*****

*****

*****

*****

*****

Tại khu trung tâm thương mại

- chúng ta đi ăn đi tao đói rồi

Nhỏ đưa tay lên xoa xoa cái bụng phẳng lì không chút ngấn mỡ nào nhìn tụi nó mỉm cười

- mày lúc nào cũng chỉ biết ăn và ăn

- thế này không thể hả
- không tao với mày hoàn toàn khác nhau
- thế thì tao với băng đi ăn mày đi đâu thì đi đi.

Nhỏ bấu môi nhìn cô rồi lòi nó đi ăn mặc kệ cho nó có đồng ý hay không cứ lòi nó về phía thang máy nó chả phản ứng gì chỉ đi theo. Mấy nàng nhà ta do thấy nó về vui quá nên lòi nó đi vào khu thương mại mua đủ thứ đồ mang tiếng ăn mừng nó trở về nhưng những thứ cô với nhỏ mua đều bắt nó thanh toán, nó chỉ biết lắc đầu cười khổ tội nghiệp cho cái thẻ của mình bị hai con quỷ này rút hết.

- này hai con kia đợi tao với
- kệ mày
- ấy chết bảo ngọc xinh đẹp tha lỗi cho mình đi

Cô dùng ánh mắt cuốn con nhìn nhỏ nhưng cũng vô ích thôi.

- không tha lỗi gì hết

Nhỏ giờ giọng hờn trách, cô chỉ còn biết cười khổ với tính trẻ con của nhỏ mấy không lỗi.

- tha lỗi cho tớ đi ngọc ngọc công chúa
- ngọc chỉ đùa với mày thôi cứ nhét thức ăn cho nó là dù có bắt nó chết thì nó cũng nguyện ý.

Nghe nó nói xong nhỏ thì chân dậm dậm xuống đất mặt đỏ như cà chua còn cô thì chỉ biết ôm bụng cười.

- chết thế này thì người ta lừa mày bán qua trung quốc cũng dễ lắm.
- ta đây không thèm chấp tiểu nhân như hai người

Nghe giọng hờn dỗi của nhỏ cả hai đứa tự dưng ôm bụng cười chột lúc đấy thang máy mở ra nụ cười trên môi nó vội tắt.

Người đứng trong thang máy chính là hân với thiên di thấy họ ánh mắt nó trở nên lạnh lùng hơn nhất là khi mắt nó chuyển qua nhìn sang hân trái đất tròn thật ngày đầu nó về mà lại gặp hân đi cùng người yêu nhìn họ có vẻ tính cảm lắm.

Nhỏ định lòi nó sang thang máy khác thì đã thấy nó bước vào rồi sau đó nhỏ cùng cô cũng lật đật bước vào họ bấm lên tầng 8.

- các cậu cũng đi mua đồ ở đây à
- trả lẽ chỉ có người giàu mới đi mua đồ ở đây được à

Nhỏ nhìn ả khinh bỉ trả hiệu sao càng ngày nhỏ càng ghét ả trác vì thấy sự giả tạo của ả.

- tớ nào có ý đó. Mà các cậu cũng đi ăn à hay tụi mình đi cùng nhau nhá

nhỏ đánh mắt qua bên nó vì từ nãy nó cô và hân cả hai đều im lặng chẳng nói câu nào.

- tùy

Nhỏ muốn bóp cổ nó cho chết quách tùy thì ai biết được như thế nào lại nhìn qua chỗ cô.

- sao cũng được

Cô cũng chỉ nhún vai

- thì chúng ta cùng đi ăn

Rồi khung cảnh bỗng rơi vào trạng thái im lặng không khí có vẻ ngột ngạt khi đứng cùng hai tầng băng trôi này không hiểu tại sao lại trôi tới thang máy rồi còn ngồi cạnh nhau.

Cuối cùng thang máy cũng mở giải tỏa không khí ngột ngạt này, nhỏ và cô nhanh chân bước ra rồi đi tới chỗ bàn ăn.

- quý khách dùng gì ạ.
- mọi người ăn gì chọn đi

Nhỏ luôn luôn là người cởi mở trong việc ăn uống chưa kịp để ai gọi nhỏ đã chỉ gần như hết cả thực đơn rồi.

- cậu đã đi đâu suốt 1 tháng qua

Hắn bấy giờ im lặng cũng lên tiếng, nghe hắn hỏi tự nhiên trong người nó ca thấy hơi run run một cảm giác thật lạ.

- tôi có việc

- nhưng ít ra cậu cũng báo cho mọi người chứ

- liên quan

Câu nói lạnh phát ra từ miệng nó thì hắn biết hắn với nó có lẽ đã quá xa cách rồi bây giờ nó chỉ coi hắn là người đứng thôi kể cả làm bạn cũng khó vậy sao.

Cùng lúc đó là nhân viên bê thức ăn tụi nó đã gọi ra.

- mời quý khách ăn ngon miệng!

Nói xong cô nhân viên cúi đầu chày rồi về chỗ quầy.

- tớ đói rồi tớ ăn đây

Vừa nói hết câu là nhỏ xông vào ăn luôn mặc kệ mấy nguroid kia có ăn hay là không.

- hôm đó thật sự xin lỗi cậu vì....

- đừng nhắc lại

Nó lạnh lùng nó chả muốn nghe xong người giả tạo này nói hôm đó chính ả đã cố ý đổ nước vào nó rồi trả vờ ngồi thụp xuống đất ăn vạ điều mà nó không ngờ tới là ả còn dám lấy mặt mình ra để tự mình và mình nó muốn đứng đó xem ả định làm gì thấy cô ta thật là vô vị nó mới có ý định về thì bị hắn tát cho một cái lúc ấy đầu óc nó trống rỗng chả biết nói gì cả.

- mà thiên băng cậu là con tiểu thư nhà nào vậy

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Có Cháp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41

Sáng ra mọi người đã xôn xao lên vì hàn gia hôm nay sẽ công bố cô cháu gái huyền thoại làm mưa làm gió trong giới kinh doanh không một ai có thể biết hình dáng tuổi tác của cô như thế nào, chỉ biết cô là một người bí ẩn hôm nay hàn gia lại chính thức công khai cô chủ nhỏ trong giới thượng lưu không ngừng xôn xao bàn tán họ rất mong đợi sẽ được xem dung nhan của cô tiểu thư này.

Bữa tiệc lần này cũng chính là sinh nhật của cô tiểu thư và cũng chào mừng hàn lão gia sau gần 10 năm cũng xuất hiện người đã làm mưa làm gió một thời được giới kinh doanh nể phục.

*****

*****

*****

Không như dự đoán trong bữa tiệc mọi người ăn mặc rất sang trọng như là một bữa tiệc để trình diễn thời trang hay là khoe những món đồ đắt tiền những cô chiêu cậu ấm thì liên tục nói về những chiếc váy hay những chiếc xe đắt đỏ mà không biết về việc kinh doanh.

những bô lão thì nhận cơ hội để lôi kéo các công ty về phía mình để.

Trượt có một chiếc xe đen tuyền đậu trước cửa ai cũng đều hướng mắt ra trong đầu ai cũng đó là thiếu gia nhà họ hoàng đi cùng đó chính là hoàng lão gia.

Một người toát lên vẻ cương nghị của người từng trải người bên cạnh thì đáng vẻ lạnh lùng bất cần.

- hôm nay ta sẽ giới thiệu cho cháu về người bạn nói khổ của ta

- có phải người bạn mà ông hay kể không

Thấy ông gật đầu và tiến về phía đám đông thấy vậy hầu cũng đi theo. Mọi người lúc bấy giờ cũng tản ra để lại khung gian cho ba người.

Khi thấy về mặt thân quen đã lâu không gặp ông hân xúc động ôm chầm lấy người trước mặt giọng nói ghen ngào.

- sao bây giờ mới xuất hiện

- chuyện dài dòng lắm. Có gì tôi sẽ kể ông nghe. Bây giờ buông tôi ra ông định khóc như con nít à.

- gần 10 năm vẫn không thay đổi tính cách lạnh lùng đó.

- cháu cháu ông ạ

Hắn lễ phép chào bạn của ông nó, nhìn thấy hắn lạnh lùng rất giống ông tuổi trẻ ngày xưa khiến ông bật cười.

- cháu ông cũng đẹp trai nhỉ

- truyện nó đẹp giống tôi mà

Ông hân hếch cao mũi tự hào khiến ông nó với hắn tự nhiên bật cười.

- cháu chào ông

Một cô gái lễ phép đi tới chào ông nó khiến ông nó nhìn mãi mà không nhận ra.

- cháu là bảo ngọc

- cháu lớn lên nhìn xinh gái quá mà đây là ai.

- đây là bạn trai cháu tên Nguyễn Nhất Duy ạ.

- ta có việc ta đi trước.

Nói xong ông nó vào ông hân cùng hòa mình vào đám đông.

- cậu gặp băng chưa

- chưa trắc cô ấy không đêan hoặc...

- ý cậu nói không được mời hả.

Nhỏ đưa ánh mắt khinh bỉ về phía hắn, nhưng nhỏ nào hiểu hắn là người mong nó sẽ có mặt nhất.

- mọi người đều ở đây à

Thiên di đi cùng thiên thiên tiến tới chỗ tụi hắn thiên thiên thì mặc hờ hết cả người chỉ che những phần gọi cảm. Còn thiên di chỉ kín đáo hơn một tí.

Thiên di tiến tới đứng cạnh hắn, thấy mình lạc lõng nên thiên thiên cũng tự đi ra chỗ bạ mình.

- mà sao chưa thấy thiên băng vậy

Ả đưa ánh mắt dò xét nhìn mọi người thì trả ai thềm trả lời ả nhỏ thì lời cậu đi chỗ khác chỉ còn mình hắn và ả.

- Cảm ơn mọi người đã đến dự tiệc sinh nhật của cô cháu gái tôi cô cháu gái tôi hết mực yêu thương nếu ai làm tổn thương cô cháu gái đó thì tôi quyết không tha.

Lời nói vừa dứt thì một chiếc xe sang trọng đỗ xuống một lần nữa mọi người ngoái đầu ra nhìn những ai đi chiếc xe đó thì không phải người tầm thường rồi rất nhanh chóng có người ra mở cửa xe.

Mọi người đều trong tình trạng sốc cô gái này mang hơi lạnh của tuyết ánh mắt lạnh tới thấy xương nhưng lại toát lên mình vẻ đẹp của một thiên sứ.

Từng bước lạnh lùng bước vào khiến mọi người tự động tách ra cho cô đi vào.

Hắn thì không tin vào mắt mình là nó sao hôm. Nay nó đẹp phải nói thật đẹp nhưng hôm nay nó cũng lạnh hơn thường ngày rất nhiều nó lướt qua hắn như

chưa từng quen biết lạnh lùng và dứt khoát khiến tim hần như bị ai đó cưa vào từ từ chảy máu.

Nhỏ thì mỉm cười mãi nguyện cậu thì trả hiểu gì cũng không giềng gì cậu mà tất cả mọi người đều có một dấu hỏi to nó là ai.

Nó bước tới chỗ ông và lễ phép chào hỏi ông.

- cháu xin lỗi ông cháu đến muộn!

Chỉ 7 từ phát ra từ miệng nó càng khiến những người ở đây bàng hoàng hơn cô gái mà làm mưa làm gió chỉ là một cô nhóc mới lớn.

- không sao cháu tới là tốt rồi.

- đây là đứa cháu gái mà tôi yêu quý nhất tên nó là hàn thiên băng nếu ak động vào nó cũng chính là động vào hàn thiên phong tôi.

- hôm nay rất cảm ơn mọi người đã tới dự sinh nhật 17 tuổi này của tôi

Giọng nói lạnh lùng của nó khiến ông nó chỉ biết cười khở.

- bất giờ chúng ta hãy nhập tiệc nào

Nói dứt cậu nó khoác tay ông đi chào hỏi những người tai to mặt lớn có mặt trong này.

Đi chào hỏi người ta mà nó cứ như tảng băng di động chẳng nói gì cả

- con qua với bạn đi

Tiếp thu lời ông nói nó tự động buông ta ông ra đi tới chỗ nhỏ đang gấp đồ ăn như sợ ai ăn hết vậy.

- con heo tham ăn

Tự nhiên nó nổi hứng trêu chọc nhỏ.

- chào cô tiểu thư hàn gia

- chào cậu thiếu gia họ nguyên

- này hai người sao coi nhau như người dưng vậy.

- em còn chưa nói anh biết em tiểu thư nhà nào nhá.

- thì là tiểu thư họ trần thông minh xinh đẹp yêu kiều chứ sao

Nhỏ héch mặt lên vẻ tự hào.

- tôi giao ngọc cho nhớ chăm sóc nó không đừng trách tôi

Giọng điệu 3 phần lạnh 7 đe dọa của nó khiến cậu gật đầu rầm rập.

- này tớ là đồ vật của cậu bao giờ thế.

- không cãi cuộc giao dịch thành công. Đòi này em chỉ có thể làm vợ của anh thôi

- xí ai thèm làm vợ anh chứ

- này không phải em đã thấy hết của anh rồi sao em phải chịu trách nhiệm chứ

- anh mặt dày vừa thôi

- mặt dày nên anh sẽ bắt cóc em về làm con dâu nhà họ nguyên luôn

Biết chẳng thể cãi được cậu nên nhỏ chỉ biết nuốt hết thức ăn vào miệng nhai nhai cho đỡ tức.

- chào cậu thiên băng à không phải nói là hàn tiểu thư chứ

Ả mĩa mai nhìn nó những cũng có phần phải kiêng dè nó chính là cô tiểu thư trong huyền thoại mà ai cũng nể sợ.

- chào cô

Nó chỉ lạnh lùng đáp coi đó là phép lịch sự tối thiểu cần có. Rồi nó đưa ánh mắt tới chỗ hấn hôm nay hấn rất đẹp trai lại có cô bạn thanh mai đi cũng nữa.

- chào cậu thiếu gia họ hoàng rất hân hạnh được gặp anh

nó đưa tay ra bắt tay hấn sự là một sự trào hời tự dưng hấn lấy lực mạnh kéo nó vào rồi ôm vào người như hấn đã cố kìm nén rất lâu, nó có chút ngỡ ngàng rồi mỉm cười trong lòng

nó thấy ôm rất ấm hơi ấm từ hấn nhưng hấn đâu phải của nó hấn là của người khác.

- cảm ơn thiếu gia đã quan tâm tôi

Nó đẩy hấn ra khiến hấn cao phần hụt hẫng

- cháu chào ông lâu không gặp ông vẫn khỏe chứ

Nó lễ phép chào ông hấn đã lâu rồi nó không tới chơi với ông hấn.

- cháu biết ông cũng sao đây là bạn thân của ta thuở nhỏ

Nghe ông giới thiệu nó chỉ gật đầu như đã hiểu

Rồi ông hấn nói gì đó vào tai ông nó khiến ông nó chỉ nhìn nó mỉm cười khi ông hấn hết thì thăm với nhau thì là lúc cả hai cùng cười

Khi 2 người cất bước đi ông nó có vẻ vai hấn khiến nó rất là khó hiểu.

- chúng ta khiêu vũ chứ

Thiên di mờ lờ mờ hấn nhưng ánh mắt kia không nhìn xuống ả mà nhìn về phía nó.

- xin lỗi anh không thể

Nói xong hấn lờ lỏ đi khiến phóng viên không ngừng đưa máy ảnh về để chụp ngày mai họ lại có đề tài hót để kiếm tiền.

- anh định lợi tôi đi đâu

- chỉ cần em đi theo tôi là được rồi

Nó định nói gì đó nhưng lại thôi bàn tay hấn to lớn nắm bàn tay nhỏ nhắn của nó sao nó thấy ấm áp vậy cảm giác cứ lạnh lạnh trong người nó có phải đây là thìa giới màu hồng của người yêu đơn phương không nhưng sao hấn lại có thể bỏ mặc người hấn yêu chứ

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42

Nếu bạn có thể quay ngược thời gian thì bạn muốn mình trở về thời điểm nào trong quá khứ, liệu rằng khi quay lại liệu bạn có hành động khác đi.

....

....

.....

...

.....

....

..

....

...

Nhìn cảnh hân hỉ nó ra khỏi bữa tiệc mà thiên di không ngừng tức giận rằng nghiến ken kết

- cô cứ đợi đấy tôi không có được anh ấy thì cô cũng vậy.

Ánh mắt chiếu lên tia hận thù nhắm vào người nó như muốn ăn tươi nuốt sống nó ngay lập tức cho hả dạ, thiên thiên đứng cùng lũ bạn bên cạnh chị cũng cảm nhận được cô chị gái mình đang rất là căm ghét nó, hôm trong bữa tiệc chị cố ý ngã để hân ghét nó nhưng sao ánh mắt đó có vẻ là buồn lắm khi mà đánh nó nhìn bóng dáng của nó bỏ đi lúc đó hân đã muốn chạy theo nhưng do chị cố cản lại nên hân mới ở lại. Chưa bao giờ cô thấy hân lại hấp tảo như vậy về mặt lạnh lùng cũng không còn sau khi đờ chị cô đẩy và đưa vào trong hân liền rời khỏi bữa tiệc đi tìm nó nhưng suốt một tháng trời không có dấu vết của nó như là bốc hơi khỏi cái đất nước này, cho tới lúc này nó trở về lại đem trên mình thân phận một cô tiểu thư nhà họ hân khiến nhiều người kiêng nể vì tài năng cũng như tuổi tác nhỏ vậy mà có thể điều hành một tập đoàn lớn.

- chúng ta cũng nên rời khỏi đây thôi người đi cũng đã đi rồi

Thiên di hấp mặt ra lệnh cho cô em gái đang ngăn người nhìn ra ngoài cửa nói mà hân với nó vừa đi qua ánh mắt không khỏi khó chịu.

Ở một góc nào đó có hai ông lão đang nhìn nhau mỉm cười vui vẻ.

- có lẽ chúng ta sắp trở thành thông gia rồi.

Ông hân mỉm cười nhìn cảnh hân đang lủi lủi rời khỏi bữa tiệc, cuối cùng cháu ông cũng đã nhận ra tình cảm của mình hướng về ai nên quan tâm và đem lại hạnh phúc cho ai chứ không phải ôm khư khư người ở quá khứ nữa.

- là lão nào khi cháu tôi vừa chào đời đã định bắt cóc nó làm cháu dâu còn tuyên bố hào hùng sau này không ai được đụng đến nó.

- thôi bỏ qua chuyện của lũ trẻ đi tôi với ông cũng đã lâu rồi khoang gặp cái tính của ông vẫn vậy không thay đổi

- tôi thì thế nào chứ ông tưởng ông giỏi hơn tôi trác

- thôi cho tôi xin chúng ta cũng đã già bạc mái đầu rồi còn ở đây mà cãi cọ như con nít ý, tôi với ông ra chào hỏi khách đi không họ lại đi về.

Thế là hai ông lão cũng nhau hòa mình vào đám đông để nói chuyện và tiếp khách, trong bữa tiệc như vậy không tránh khỏi cái gọi là làm ăn ai biết tận dụng cơ hội thì họ sẽ phát lên

Xa xa có một cặp đôi đang rất là hạnh phúc mang tiếng là đưa nhau đi trốn nhưng rốt cuộc là đưa nhau đi bộ, tự nhiên nhỏ nổi hứng muốn đi dạo nên cậu chiều theo ý nhỏ, nhưng chỉ đi được một đoạn cái chân tội nghiệp của nhỏ bị ứng đở lên vì đi guốc quá cao khiến cậu đành cúi người xuống để công nhỏ.

Lưng cậu rất rộng và vững trải tựa đầu vào lưng cậu cơ thể của nhỏ như bị lưng cậu ôm trọn và tre trở. cảm giác hạnh phúc tràn ngập khiến đôi má của nhỏ không ôm mà cũng hây hây đỏ.

- sau này anh được một người con gái giỏi hơn em đẹp hơn em thông minh hơn em tóm lại là cái gì cũng hơn em thì anh có bỏ em đi không.

Tự nhiên giọng nhỏ trầm xuống ánh mắt nhìn lên bầu trời đầy sao như những thứ tinh tú của trời đất ban tặng cho thế giới này.

Nghe nhỏ hỏi bỗng cậu khựng lại người yêu nhỏ bé của cậu có lẽ là lậm ngôn tình quá nhiều rồi có lẽ đã đầu độc tâm hồn nhỏ rồi.

- sao từ dạo em hỏi vậy

Cậu vẫn sải bước đều đều giây phút ở bên nhỏ cậu cảm thấy mình là người hạnh phúc nhất mong ước của cậu là lấy được nhỏ về làm vợ.

- thì anh cứ trả lời em đi

- ngốc à. Dù em có trở thành người như thế nào thì người anh yêu vẫn là em thế nên anh chỉ mong sau này dù có chuyện gì cũng nhất định không được rời xa anh nếu giận anh hay anh làm sai điều gì phải nói cho anh biết chúng ta cùng nhau giải quyết chỉ cần em đừng buông lời chia tay.

Nghe cậu nói xong nhỏ cảm động cánh tay ôm chặt người cậu hơn kiếm này gấp được cậu thật là may mắn của đời nhỏ nhỏ sẽ trân trọng tình yêu này. Đột nhiên nhỏ cúi thấp mặt xuống hôn lên má cậu nói thủ thỉ

- em Yêu Anh

Dẫu biết là nhỏ yêu cậu nhưng nghe ba từ này sao cậu cảm thấy ảm áp quá.

- anh cũng yêu em rất nhiều.

.....

....

....

- cậu đang đợi ai sao

Cô thấy ngạc nhiên khi phong xuất hiện trước mặt mình hôm nay nhìn phong đẹp trai và trưởng thành hơn khi khoác trên mình bộ vest.

- um tớ đang đợi người tới đón cậu cũng chuẩn bị rời khỏi bữa tiệc ư.

Về mặt thân nhiên của cô nhưng trong lòng đang rất rối bời thấy anh cô vui lắm nhưng ánh mắt của anh chỉ luôn dõi theo người con gái anh thương thôi làm gì mà để ý tới cô chứ, nếu tình yêu này là sai thì cô chỉ biết lặng lẽ đứng ở sau quan tâm anh mặc dù biết nó rất đau và không đành lòng.

- trùng hợp vậy lên tớ đưa về.

- thôi không cần đâu

Cô mỉm cười từ chối anh

- bạn ngồi cùng bàn còn khách sáo á. Lên nhanh không tớ bế cậu lên đó

Nghe anh nói cô đỏ mặt bèn leo lên xe cậu định ra phía sau ngồi thì anh bắt cô lên phía trước ngồi cùng anh.

Không khí trong xe càng căng thẳng hơn cô bèn lên tiếng để xúc tan đi không khí ngại ngùng này.

- cảm ơn cậu đã đưa tớ về nhà

- không có gì đâu. Hôm nay có ai nói với bạn là bạn rất đẹp không.

Nghe anh nói vậy má cô không ngừng đỏ lên.

- phong đừng trêu tôi nữa

- tôi nói thật mà hôm hôm nay chỉ đẹp lắm mà chỉ có người thương chưa

- đang cộc đi tìm trâu đây mà tìm không được.

- chỉ là người tốt sẽ tìm được người tốt thôi

- còn cậu thì sao cậu với thiên di sao rồi

- thôi không nhắc nữa tôi đưa chị đi chung quanh thành phố nhé.

Cô chỉ gật đầu không nói gì nữa ở bên phong như vậy cô thấy vui rồi mặt dù tình cảm không được đáp trả.

*****

*****

*****

- tôi biết em là cô bé năm đó

Hắn đứng đối diện với nó hai tay để lên vai nó giọng nói kiên định ánh mắt nhìn thẳng vào mắt nó trong ánh mắt chứa sự nhớ nhung sự yêu thương

- khi tôi kể cho em nghe em đã biết cô bé đó là em sao em không nói với tôi.

Nó vẫn im lặng nhìn hân thái độ của hân là sao hân muốn gì ở nó chứ.

- sao em không nói gì chứ đừng lạnh lùng với tôi như vậy tôi biết tôi sai rồi cho tôi xin lỗi thật sự là lúc đó tôi không kiểm soát được bản thân mình tôi biết tôi sai rồi xin em đừng lạnh lùng với tôi nữa

Bỗng dung hân ôm chầm lấy nó khiến nó phản ứng không kịp đưa tay đẩy hân ra nhưng hân càng siết chặt hơn.

- tôi xin em đừng nói gì đi tôi mệt mỏi lắm tôi đã tìm em suốt cả tháng nay không thấy em tôi như cảm giác mình thiếu thứ gì đó, khi em biến mất khỏi tầm mắt tôi, thì tôi đã biết em quan trọng với tôi tới nhường nào trái tim tôi đã không nghe lời tôi nữa nó chỉ hướng về riêng em thôi.

Anh thật sự yêu em mất rồi nên đừng rời xa anh nữa nhé từ bây giờ hãy để anh bảo vệ em

Tự dưng nó khóc nức nở lên khiến hấn hoảng sợ không biết làm gì người con gái này là do hấn đã làm tổn thương bây giờ hấn xác định được tình cảm của mình rồi sẽ không để nó rời xa hấn nữa.

- nín đi đừng khóc nữa cho anh một cơ hội để bảo vệ và chăm sóc em nhé.

Vì khóc nên nó không nói lên lời đầu tựa vào ngực hấn mà gật đầu liên tục, vì nó cũng yêu hấn thì có gì mà phải từ chối nếu sau này không hợp có thể rời xa nhau nó chỉ cần biết trước mắt người nó yêu là hấn là được rồi.

H

Hai tay áp vào má nó hấn hôn lên những giọt nước mắt nóng hổi rơi trên má nó rồi hấn hôn lên đôi môi đỏ mọng của nó trao cho nhau nhưng yêu thương mà cả hai dành cho nhau.

- hứa đừng rời xa anh nữa nhé ở lên anh suốt đời.

Nhìn hấn tự dưng nó mỉm cười hạnh phúc tựa đầu vào vòm ngực vững trãi.

Hôm nay nó với hấn là một đôi dù cuộc sống phía trước có gian khổ thế nào nó nguyện cùng hấn vượt qua.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Không Ai Có Thể Dễ Dàng Thay Đổi Người Mình Thương.

Hôm nay có phải bạn nhớ người yêu cũ lắm phải không?

Bạn từng ngồi hàng tiếng đồng hồ để hoài niệm về quá khứ những niềm vui sự đau buồn tồn tại lúc đó, lúc này đây bạn cảm thấy không cam tâm khi người mình thương không còn thương mình nữa.

Ai rồi cũng phải dừng động trước một người khác chỉ có kẻ ngốc mới tin người đó sẽ mãi mãi thuộc về mình chỉ kẻ biết trân trọng tình cảm của đối phương mới xứng đáng có được tình yêu vĩnh cửu.

.....

.....

.....

....

....

...

...

" tại trường quý tộc"

Mọi người đều bàn tán xôn xao vị tiểu thư nhà họ Hàn hiện tại đang học ở trường mình vị tiểu thư khi người ta nhắc tới đều phải kiêng dè vì cô làm việc dứt khoát nhưng nào ai ngờ tới cô tiểu thư này chỉ mới 17 tuổi học chung ngôi trường với họ, họ từng coi cô như một người ăn xin không đáng học ngôi trường này cũng may cô không hề bụng không thì e rằng tập đoàn bé nhỏ như của họ chỉ cần cô búng tay cũng có thể khiến họ trắng tay trong chốc lát.

Ở một nơi khác có một lũ con gái đang đứng tập tụ nói chuyện sắc mặt có vẻ không được tốt lắm.

- chị hai àk Cô ta là tiểu thư tập đoàn Hàn gia đấy chúng ta không đụng vào được đâu

người được gọi là chị hai kia ánh mắt nổi lên tia thù hận vô từ báo đang cầm trên tay vút luôn xuống đất khiến những người đứng quanh cô đều sợ hãi.

- thù này nhất định phải trả cô ta giám sát tao trước mặt mọi người, mày biết tiểu thư nhà họ lữ chứ tao thấy cô ta cũng ghét nó lắm

Nói sau à mỉm cười quý dị

- ý chị nói muốn cùng cô tiểu thư đó hại nó sao

À vừa dứt lời thì đằng sau cũng có một top nữ đi tới.

- chị hai kia là tiểu thư nhà họ lữ còn gì.

- em có thể nói chuyện với chị chứ thiên di em là yến nhi bạn của thiên thiên

Thiên di đưa ánh mắt về phía người vừa nói chuyện với mình ánh mắt đưa về ý muốn nói gì nói đi.

Yến nhi tiến tới bên cô thì thào vào tai cô.

- chị thấy sao chúng ta cùng hợp tác chứ

- xin lỗi chị không thể

Ánh mắt khiên định nhìn vào yến nhi.

Ngôi trường đang im ắng bỗng trở nên ồn ào hơn khi đập vào mắt họ cảnh thường thấy là hot boy nhất duy đi cùng hot girl Bảo Ngọc thì hôm nay họ lại thấy hai táng băng di động đi cùng nhau nhưng điều khác biệt ở đây là Minh Huy đang cười nhiều người còn đưa tay lên xoa mắt vài lần xem có phải họ đang mơ không còn người còn lại chính là cô tiểu thư huyền thoại của Hàn gia kia sao họ trở thành một đôi rồi sao trong đầu mọi người có rất nhiều nghi vấn thì ngay lập tức họ thấy hai người kia nắm tay nhau minh huy nói gì đó vào tai thiên băng khiến má cô ửng hồng đưa tay đánh hấn vài cái hành động này làm cho nhiều con tim tan vỡ nhưng ở đâu đó có ánh mắt như muốn đốt cháy đối phương

- được rồi chị đồng ý cần gì thì liên lạc với chị.

Nói xong thiên di bước đi với những toan tính trong đầu thì những đám đông cũng bắt đầu tản ra di chuyển lên lớp.

*****

*****

*****

- chúng ta có thể nói chuyện một lát không

- giữa chúng ta chẳng có gì để nói cả

- chỉ 10 phút thôi cũng được

Thiên di ôm lấy cánh tay hấn nằng nỉ trả lễ khoảng cách giữa cô và hấn trả lễ xa cách vậy sao không cô tuyệt không để thiên băng cướp hấn từ tay cô được.

Nó nhìn mà như không nhìn à, thì thào vào tai hấn rồi cũng toan bước lên lớp nó nói với hấn là nó tin hấn nếu phản bội nó thì sẽ không bao giờ có sự tha thứ nó nói yêu hấn được thì cũng bỏ hấn được.

Hấn nhìn người con gái hấn yêu lời nói mạnh mẽ vừa đánh dấu chủ quyền vừa là lời đe dọa mỉm cười nhìn nó rồi cũng đi theo thiên di.

"sau trường"

- chúng ta không thể quay lại như lúc trước sao

Giọng nói yếu ớt cất lên như cầu xin sự thương hại từ hấn chỉ cần hấn nói yêu cô thì cô sẽ đánh đổi tất cả để có hấn.

- chuyện của quá khứ chúng ta nên khép lại không nên moi móc nó ra khiến ta thêm tổn thương ba năm trước anh cầu xin em đừng đi nhưng rồi người vô tình là em.

- không phải vì anh sao tại anh quá tài giỏi em thấy mình chưa xứng đáng khi ở cạnh anh nên em mới....

- em đừng biện minh cho hành động của mình nữa lúc đó anh đã nói nếu em đi chúng ta sẽ chấm hết rồi sao, anh cũng không đòi hỏi em phải như thế này như thế kia.

Đột nhiên cô chạy lại ôm chầm lấy hấn.

- xin anh chúng ta có thể quay lại được không em thật sự rất đau

Thiên di ôm hẩn nước mắt không ngừng rơi người con trai này ánh mắt không còn hình ảnh cô nữa.

- không ai có thể thay đổi người mình thương ngày trước anh thương em nhưng cảm xúc đó đã không tồn tại nữa bây giờ nó thuộc về một cô gái khác rồi.

Nói xong hẩn đẩy cô ra rồi rời khỏi sau trường hẩn với cô nên đánh dấu chấm hết từ đây có lẽ bây giờ hẩn chỉ có thể coi cô như con gái thôi.

Từ dung cô ngồi thụp xuống đất ôm mặt khóc thì có một bóng người chạy ủa tới kéo cô lùi dậy.

- em không sao chứ

Nhìn thấy phong thiên di bèn ôm lấy phong

- hic... hic... hicc.. anh ấy đã không cần em nữa rồi hu... hu... hhu.. em đã làm gì sai chứ

Cứ thế thiên di khóc nức nở lên nhìn người con gái trong lòng yếu đuối như vậy anh trả biết làm gì hơn ngoài ôm cô vỗ về.

- anh ta không xứng đáng với tình cảm của em hãy tìm một người tốt hơn.

- nhưng em không thể em sẽ không để mất anh ấy

Những lời thiên di nói ra sao phong cảm thấy cô như đang thanh đôi vậy bây giờ tinh thần cô hoảng loạn anh trả biết nói gì hơn ngoài im lặng

Ở phía khuất của sau trường có một ánh mắt buồn dỗi theo họ tự dung cô gái đó bỏ chạy cùng với đó là những viên ngọc cũng đua nhau rơi xuống ánh mắt của người đơn phương nhìn người mình yêu sao lại buồn thế cảm giác đơn phương không hề vui tạo nào chúng ta chẳng có quyền ghen tuông gì cả chỉ có thể lặng lẽ đứng từ phía sau mà dỗi theo anh.

" các bạn thấy chuyện có ổn không do là lần đầu viết nên sai sót thì mong mọi người bỏ qua nhá chúc mọi người đọc chuyện vui về

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Biến Mất

Thanh xuân như một cơn mưa rào dù biết đi vào trời mưa sẽ ướt thì ta vẫn muốn một lần được đắm chìm trong cơn mưa đấy cảm nhận hết mọi thứ của thanh xuân sự điên cuồng sự sôi sục của tuổi trẻ và quan trọng nhất là được yêu ở tuổi 17 dù có phải yêu đơn phương thì đó cũng là tình yêu đẹp. %***% tình yêu đơn phương là tình yêu đẹp cho kẻ mơ mộng về vời trong trí tưởng tượng. “ chúng ta chưa phải là bạn cũng trả phải là yêu đơn giản chỉ là một người bạn cùng bàn không hơn không kém tớ lại mang lòng đem hình ảnh của cậu cất vào trong tim ngu si chờ đến một ngày cậu sẽ để ý tới tớ. Cậu biết không cậu chính là động lực để cuộc sống của tớ bớt tẻ nhạt hơn mỗi khi buồn tớ thường nghĩ tới cậu ánh mắt cả nụ cười tớ đều quan sát rất kĩ lưỡng tất cả nhưng ánh mắt của cậu không dành cho tớ ánh mắt đó dành cho người con gái khác tớ biết đơn phương thì không có quyền được ghen tuông nhưng biết sao cảm xúc của tớ vẫn rất khó chịu khi cậu quan tâm người con gái đó tớ chỉ biết lặng lẽ nhìn cậu thôi tớ rất mong một ngày cậu ngoảnh đầu lại thì sẽ thấy tớ luôn ở phía sau” Đồng suy nghĩ của cô bị cắt ngang chiếc điện thoại nằm im lìm trong túi sách bỗng reo lên tiếng chuông quen thuộc, thì ra là nhỏ gọi cô liền nhấc máy.

Chưa kịp nói gì thì đầu giây bên kia đã nói một tràng dài không cho cô ú ớ điều gì cả đại loại là trách mắng cô đi mà không nói lời nào thật lòng cô cũng muốn tạm biệt họ lắm nhưng cô sợ khi cô gặp phong thì cô sẽ yếu lòng mất nên cô quyết định không từ mà biệt. - thôi bạn hiền hạ hoá không sẽ xấu đấy trả phải chúng tao vẫn liên lạc được với nhau sao tớ chỉ ra nước ngoài để học cách kinh doanh sau này về làm cty giúp đỡ bố mẹ. - cậu là đồ xấu xa. Trách móc cô đủ kiểu rồi nhỏ hỏi đã thích nghi với cuộc sống chưa còn rất nhiều mọi thứ nhỏ kể cho cô nghe chỉ có phong là không nghe nhỏ nhắc tới cô rất muốn hỏi tình hình phong sao rồi nhưng cô lại dặn lòng mình phải đè nén tình cảm vì cô không hi vọng gì cho tình yêu đơn phương của mình sẽ được đáp lại cô hiểu rõ trái tim của phong không dành cho cô cô chỉ là kẻ đi ngang qua trái tim đó rồi đem lòng nhớ mong. [Việt Nam]. Mọi thứ vẫn diễn ra như bình thường nó nhỏ cậu hẩn vẫn đi học như đi chơi, từ khi nó công khai dang thế thì ai cũng muốn kể bạn với nó nó chỉ liếc mắt lạnh lùng bước qua những con người này đáng làm bạn sao họ toàn là những người giả tạo nếu bạn không có gì trong tay thì bạn chẳng là gì với họ cả họ sẽ coi bạn như con chó đá ra ngoài không thương tiếc. Phong ngồi trong lớp với vẻ mặt chán nản bỏ ra khỏi lớp phong cũng không hiểu mình bị sao nữa cứ cảm thấy thiếu thiếu thừa thừa gì đó sao tự nhiên phong cảm thấy mình mất mát đi một thứ mà cậu không biết là gì, rồi phong đi ra sau trường nơi mà phong cảm thấy là thoải mái nhất phong thả người xuống bãi cỏ xanh mướt đôi đồng tử đen khép lại cậu từ từ hít hà không khí trong lành này đột nhiên trong đầu cậu hình ảnh của cô xuất hiện nụ cười rạng rỡ đã một tuần rồi phong không gặp cô không được nghe cô lời nhai trong giờ học không được nhìn thấy nụ cười giọng nói đó. Cô biến mất hoàn toàn khỏi cuộc sống của phong không một lời từ biệt có lẽ phong không là gì với cô không đáng để cô noia lời tạm biệt phong thờ dài trước suy nghĩ của mình phong nhớ cô rất rất nhớ cô nhiều lần phong tưởng tượng cô đang ở trước mặt mình nở nụ cười nhưng khi phong chạy tới thì cô lại biến mất phong biết tình cảm của mình đã dành cho cô mất rồi cơ sao bây giờ phong mới nhận ra thì người con gái anh thương đã rồi đi tự nhiên phong bật dậy ánh mắt toát lên niềm hi vọng người đó sẽ biết cô ở đâu chỉ cần biết nơi cô sống phong sẽ tìm ra cô. Phong thẳm nhủ trong lòng mình nhất định sẽ giữ cô lại.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Cổ Cháp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

